

KONTRA

**Δικομματική
κοκορομαχία σε
μνημονιακό γήπεδο**
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Οχι άλλο παραμύθι για
το χρέος!**
ΣΕΛΙΔΑ 7

Με την ανοχή της συγκυβέρνησης των
ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (και όχι μόνο)
**Ξαναέκαναν Παλέρμο
τη Νέα Φιλαδέλφεια**
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ανώτατη Εκπαίδευση
υπό το πρίσμα των
Μνημονίων**
ΣΕΛΙΔΑ 10

**Νέο εισαγγελικό βέτο
στην άδεια του Δημήτρη
Κουφοντίνα**
ΣΕΛΙΔΑ 13

«Λευκή Βίβλος» Γιούνκερ
**Η πορεία των
διμπεριαλιστικών
ανταγωνισμών
μοναδικός κριτής**
ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 907 - 4 Μάρτη 2017

www.eksegersi.gr

ΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ-4

Συζητούν τις λεπτομέρειες

ΣΕΛΙΔΑ 9

Scripta... Verba...

Κατανώ ότι για πολιτικούς λόγους η Ελλάδα δεν μπορεί να προχωρήσει σε νέες μεταρρυθμίσεις στο Συνταξιοδοτικό, όμως αυτό δε σημαίνει ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει αργότερα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Προανήγγειλε εκλογές το 2018 ή μας φάνηκε;

Δηλαδή, εάν είναι ένα πακέτο 1 δισ. που θα είναι μέτρα που περιορίζουν τη ζήτηση, θα υπάρχει και 1 δισ. μέτρα θετικά, που θα επιστρέφουν στην οικονομία.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Μέτρα «που περιορίζουν τη ζήτηση» είναι πετσόκομμα συντάξεων και φόροι σε εργαζόμενους και συνταξιούχους, ενώ μέτρα «που επιστρέφουν στην οικονομία» είναι φοροαπαλλαγές και άλλου είδους «κίνητρα» στους καπιταλιστές.

Πρέπει να πω σε όλους και σε όλες ότι είναι πολύ συγκινητικό που όλοι με αναζητείτε, διότι σας έλειψα. (...) Οι ενημερώσεις γίνονται από την κυβέρνηση. Από ό,τι ξέρω από το Σύνταγμα υπάρχει συλλογική ευθύνη της κυβέρνησης και όταν μιλάει ο κ. Τζανακόπουλος δεν μιλάει για πάρτη του, αλλά μιλάει για όλη την κυβέρνηση.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Αμα έχεις μεγαλώσει στην Αγγλία, νομίζεις ότι οι κρυάδες έχουν πέραση πάντοτε και σε όλους.

Εγινε ένα αποφασιστικό βήμα στην ολοκλήρωση της β' αξιολόγησης, την ποσοτική χαλάρωση, της διατήρησης της αναπτυξιακής ανάκαμψης και τη δοκιμαστική έξοδο στις αγορές, με στόχο να τελειώσει η κηδεμονία το 2018.

Γιάννης Μπαλάφας

Πού πάτε, ρε γατάκια, Σπίρτζη και Μπαλαούρα, όταν υπάρχει ο Μπαλάφας;

Η οριστική έξοδος από την κρίση προϋποθέτει συνέχιση και επιτάχυνση της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας για τη συνολική αναδιάρθρωση της οικονομίας και την αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου.

Γιάννης Στουρνάρας

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να ζητήσεις τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής.

Κάνοντας μια μίνι αποτίμηση των εξελίξεων των τελευταίων μηνών νομίζω πως ήταν υπεραισιόδοξη η προσδοκία να συμφωνηθούν μεσοπρόθεσμα μέτρα πριν την ολοκλήρωση του εκλογικού κύκλου σε μια σειρά ευρωπαϊκών χωρών.

Πάνος Σκουρλέτης

Πότε με «αυταπάτες» και πότε με «υπεραισιοδοξία», μια χαρά τη δουλεύουν τη μηχανή της εξαπάτησης. Κάποια στιγμή, όμως, τελειώνει η δυνατότητα για ψέματα.

ΡΙΠΕΣ

♦ Παλιά είχαμε τα ισοδύναμα ♦ Μετά είχαμε το παράλληλο πρόγραμμα ♦ Τώρα έχουμε τα αντισταθμιστικά ♦ Όσο είδατε τα δύο πρώτα θα δείτε και το τρίτο ♦ «Και σήμερα έχω την απόλυτη πεποίθηση ότι πετύχαμε έναν έντιμο συμβιβασμό» ♦ Ο Τσίπρας το είπε στη Βουλή, οπότε καταλαβαίνετε ♦ Είναι, άλλωστε, πολύ πρόσφατοι οι προηγούμενοι «έντιμοι συμβιβασμοί» ♦ Μπορεί οι φήμες για το θάνατο του Μαρκ Τουέιν να ήταν όντως... εξαιρετικά υπερβολικές, όμως αυτές για το κρυφτούλι του Ευκλείδου ήταν αληθινές ♦ Χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θέλει ♦ Μια ματιά στο κεντρικό πρωτοσέλιδο της «Εποχής» ήταν αρκετή για να μας πείσει πως ο Τσακαλώτος και η παρέα του δε γουστάρουν τον προπαγανδιστικό χειρισμό που κάνει το Μαξίμου ♦ Αρκετά θρήνησε η στήλη την απώλεια του γίγαντα Μιχελογιαν-

νάκη ♦ Υπάρχουν κι άλλοι γίγαντες ♦ Ο Μπαλαούρας για παράδειγμα ♦ Που είναι και μαρξιστής ♦ Τι γελάτε ρε; ♦ Όταν σου λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε μια μάχη αλλά θα κερδίσει τον πόλεμο, τι είναι, σοσιαλδημοκράτης; ♦ Εχουμε όμως το δίλημμα αν θα τον κατατάξουμε πάνω ή κάτω από τον γίγαντα Σπίρτζη ♦ Που ανήγγειλε το τέλος της επιτροπείας ♦ Εδώ που τα λέμε, ποιον να πιάσεις και ποιον ν' αφήσεις; ♦ Θίσαςος ποικιλιών όπως έλεγαν παλιά ♦ Μέχρι και μπαλέτα έχει ♦ «Φανατικά συμπολιτευόμενος» δηλώνει ο Φίλης ♦ Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ♦ Το πρόβλημά του δεν είναι το Μνημόνιο και η αντιλαϊκή πολιτική, αλλά ο Τσίπρας ♦ Προέκυψε, όμως, πρόβλημα με τη Σία ♦ Δεν έβαλα την υπογραφή μου στην ερώτηση για τα εξοπλιστικά, δήλωσε ♦ Έχει υπογράψει κανονικά κι αν μετάνιω- σε είναι δικό της θέμα είπε ο Φίλης ♦

Μια ωραία ατμόσφαιρα είναι εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Η φτώχεια φέρνει γκρίνια ♦ Κι αυτό ισχύει και για την πολιτική φτώχεια ♦ Δεν ντρέπεστε λίγο, ρε; ♦ Επρεπε δηλαδή ο υφυπουργός Μπαλάφας να γνωρίζει τι είναι ο ΕΦΚΑ; ♦ Εδώ ο Χρυσοχοϊδης δεν είχε διαβάσει κοτζάμ Μνημόνιο, κι εσείς θέλατε να μάθει ο Μπαλάφας τι είναι ο ΕΦΚΑ; ♦ Στο μεταξύ, ο Κούλης «καρατόμησε» τον Κασαπίδη από τομεάρχη αγροτικών ♦ Το έκανε λόγω της ερώτησης για το «τάμα του έθνους» διέρρευσε αρχικά ♦ Η αλήθεια, όμως, είναι πως τον «καρατόμησε» επειδή δήλωνε ότι δε θα ψηφίσει τη CETA, λόγω φέτας ♦ Γιατί είναι άλλο να παραμυθιάζουμε τους κτηνοτρόφους κι άλλο να καταψηφίζουμε μια συμφωνία που υπέγραψε η ΕΕ με τον Καναδά ♦ Με τι μούτρα θα εμφανιστεί μετά ο Κούλης στο Βερολίνο, στο Παρίσι, στις Βρυξέλλες; ♦

Ασε που ο Κασαπίδης προσφέρεται και ως πειραματόζωο ♦ Να πάρουν το μήνυμα και τα υπόλοιπα «γαλάζια» στελέχη ♦ Από το πολύ το γλείψιμο ο κυρ-Φώτης μπερδεύτηκε και δήλωσε ότι ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ και τότε που ήταν πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ ♦ 'Η μήπως δεν μπερδεύτηκε, αλλά επέλεξε να μη ρίξει χαμένη ψήφο; ♦ Αμα έχεις φουσκωτό, πας Αίγινα με Τσίπρα και κυρ-Αλέκο ♦ Κι ο Πολάκης έχει φουσκωτό ♦ Ο Τσίπρας επέλεξε ν' απαντήσει στη Βουλή σε επίκαιρη ερώτηση του Λεβέντη ♦ Αλλά μιλούσε μόνο για τον Μητσοτάκη ♦ Σημάδι ότι ζορίζεται κι έψαχνε ευκαιρία για έναν μονόλογο ♦ Τα τρόφιμα δεν αντέχουν για πάντα στην κατάψυξη ♦ Το ίδιο και οι πολιτικοί ♦ Το λέμε για κάτι καλόπαιδα σαν τον κυρ-Φώτη, τη Μαριλίζα, τον Τζουμάκα, που περιμένουν υπομονετικά στην κατάψυξη της Κουμουνδούρου ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟ πασόκος Κωνσταντίνος πούλος νόμιζε πως θα πουλούσε εξυπνάδα βάζοντας στο twitter τη φωτογραφία ενός πιτσιρικά που κλαίει, συνοδευόμενη από το σύνθημα «Υπάρχουν παιδιά που δεν ζήσανε ποτέ στη ζωή τους ημέρες ΠΑΣΟΚ». Την πάτησε, όπως όλοι οι εξυπνάκηδες, καθώς τον «περίλαβαν» οι ιντερνετάκηδες και τον έκαναν ρόμπα.

Κ«Είμαι σάρκα από τη σάρκα του ΣΥΡΙΖΑ και δεν είμαι σαρκοβόρο» δήλωσε ο Φίλης, αφού προηγουμένως φρόντισε να «αναταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα» του ΣΥΡΙΖΑ. Για το «σάρκα από τη σάρκα» ουδείς δικαιούται να αμφιβάλει. Το «δεν είμαι σαρκοβόρο», όμως, όταν ακούγεται από το στόμα του Φίλη, μόνο γέλια προκαλεί. Δεν αναφερόμαστε στη σωματοδομή του, αλλά στην πολιτική διαδρομή-καριέρα του. Από την εποχή του «Ρήγα» και της «Β' Πανελλαδικής» μέχρι σήμερα, ο Φίλης

δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να φραξιοιζεί να συμμετέχει σε ίντριγκες και να «τρώει» στελέχη των αντίπαλων φραξιών.

ΚΣχολιάστηκε ευρέως από τα αστικά ΜΜΕ η θερμή χειραψία και συνομιλία που είχαν ο Τσίπρας με τον Μητσοτάκη όταν συναντήθηκαν στη φιάστα των Νιάρχων. Γιατί να μας παραξενέψει, όμως; Επειδή πριν από μερικές μέρες «σκυλοβρίζονταν» στη Βουλή;

Επαγγελματίες είναι οι άνθρωποι, όχι θανάσιμοι εχθροί. Στη Βουλή δίνουν τα σόου τους, σε κοσμικές εκδηλώσεις δείχνουν «πολιτικό πολιτισμό». Και μη μας πει κάνας συριζαίος για την τυπική ευγένεια. Μπορείς να κάνεις μια τυπική χειραψία και να είναι τόσο ψυχρή που να περάσει το μήνυμα. Όταν κάθεται και τα λες με χαμόγελο, επιβεβαιώνεις πως δε σε χωρίζει κάποιο ταξικό χάος από τον άλλο, αλλά είστε απλώς αντα-

γωνιστές όπως δυο έμποροι που τα μαγαζιά τους βρίσκονται το ένα απέναντι στο άλλο.

ΚΜετά την αθώωση του δημάρχου Πάτρας Κ. Πελετίδη από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο, με ομόφωνη απόφαση μάλιστα, εξαφανίστηκε το πρόσχημα του «σεβασμού της νομιμότητας και του πρωτοκόλλου». Οποιος δίνει χώρο στους νεοναζί ή τους προσκα-

λεί σε επίσημες εκδηλώσεις δεν το κάνει από ανάγκη, αλλά τους κάνει πλάτες. Το ίδιο ισχύει και για τους υπουργούς που πάνε και απαντούν σε επίκαιρες ερωτήσεις νεοναζι βουλευτών. Επί συγκυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων, αρνήθηκε να τους απαντήσει ο Δένδιας. Τώρα, τον μιμήθηκε ο Πολάκης. Γιατί δεν το κάνουν όλοι οι υπουργοί; Είναι προφανές ότι παίζουν πολιτικά παιχνίδια.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η συμφωνία των Βρυξελλών είναι ξεκάθαρη: η εποχή των θυσιών έχει τελειώσει. Πρόκειται για συμβιβασμό, αποτέλεσμα των υποχωρήσεων που έκαναν όλοι. Η κυβέρνησή μας έχει δεσμευτεί να κάνει τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται για να δώσουν ώθηση στην οικονομία της χώρας. Αλλά θα το πράξουμε -σε συμφωνία με τους θεσμούς- με ένα σχέδιο φορολογικών παρεμβάσεων που θα είναι ουδέτερο. Για κάθε ενδεχόμενη περικοπή, θα υπάρχει μια ελάφρυνση της φορολογικής πίεσης ή νέοι πόροι υπέρ κοινωνικών παρεμβάσεων. Πρόκειται για ένα σύστημα μέτρων και των αντισταθμιστικών μέτρων που θα μπει σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/3/1957: Θάνατος Γρηγόρη Αυξεντίου 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α' (Θεσσαλονίκη) 5/3/1929: Συγκρούσεις αστυνομίας και απεργών εργατών στην Ελευσίνα, τρεις νεκροί, δέκα τραυματίες 5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του περιοδικού «Αντί» 6/3: Ημέρα λογοθεραπείας, ημέρα μνήμης δικαίων, Γκάννα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκουάμ: Ημέρα ανακάλυψης (1521) 6/3/1910: Αγροτική εξέγερση (Κιλελέρ) 6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία του ΚΚΕ Εσωτερικού στη Νέα Φιλαδέλφεια 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 7/3: Λάος: Ημέρα βετεράνων, Αλβανία: Ημέρα δασκάλων 7/3/1910: Συγκρούσεις αστυνομικών και αγροτών στο Τοπουσλάρ (Θεσσαλία), έξι νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες (όλοι χωρικοί) 7/3/1947: Τα Δωδεκάνησα ενσω-

ματώνονται επίσημα στην Ελλάδα 7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη βουλή 7/3/1972: Εκρήξεις βομβών (ΑΑΑ) στην πλατεία Συντάγματος και στην αρχιεπισκοπή Αθηνών 8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1910: Καθιέρωση ημέρας της γυναίκας στη β' διεθνή συνδιάσκεψη σοσιαλιστριών (Κλάρα Τσέτκιν - Γερμανία) 8/3/1968: Φοιτητική εξέγερση στην Πολωνία με αίτημα δικαίωμα ελευθερίας συμπαρασύρει και τους εργάτες, σύλληψη 1.208 ατόμων (οι 367 φοιτητές) 8/3/1970: Αποτυχημένη δολοφονική απόπειρα κατά του κύριου προέδρου αρχιεπισκόπου Μακαρίου 9/3: Ημέρα μνήμης πεσόντων αστυνομικών 9/3/1993: Ρουκέτα στην εφορία Καμινιών Πειραιά (17Ν) 9/3/1918: Το κόμμα των μπολσεβίκων (ΣΔΕΚΡ)

μετονομάζεται σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ρωσίας 10/3: Θιβετιανή πρωτοχρονιά 10/3/1905: Επανάσταση του Θερίσου 10/3/1907: Δολοφονείται ο Μαρίνος Αντύπας στον Πυργετό Ραψάνης (Γιάννης Κυριακός) 10/3/1944: Ιδρύεται με πρωτοβουλία του ΕΑΜ στη Βίνιανη Ευρυτανίας η Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (κυβέρνηση του βουνού) 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» στη διάρκεια προβολής της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο Τόξο», δεκαοκτώ τραυματίες, οι τρεις πολύ σοβαρά 10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία σε Ακρόπολη, Ανω Κυψέλη και Γαλάτσι (17Ν).

Δικομματική κοκορομαχία σε μνημονιακό γήπεδο

«Με το συμπάθειο, αλλά όλοι που υπερψήφισαν το Μνημόνιο 3 τι πίστευαν δηλαδή; Ότι οι δανειστές θα ζητήσουν αύξηση των συντάξεων ή την επιβολή φιλολαϊκών μέτρων;». Το σχόλιο γράφτηκε από τον Νεόκοπο στα «Νέα» της περασμένης Πέμπτης. Και ήταν ένα σχόλιο για τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης, που σκαρφάλωσαν στα κάγκελα για να καταγγείλουν τη νέα συμφωνία που ετοιμάζει η κυβέρνηση (επέκταση του Μνημόνιου μετά το 2018 ή Μνημόνιο-4, με προ-νομοθέτηση αντιλαϊκών μέτρων, όπως το πετσόκομμα του αφορολόγητου και το πετσόκομμα των συντάξεων.

Ετσι παίζεται το αστικό πολιτικό παιχνίδι, όμως, κι αυτό σίγουρα δεν το αγνοεί ο σχολιογράφος του Συγκροτήματος. Δε βρισκόμαστε στον Ιούλη του 2015, όταν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είχαν κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να ψηφίσουν μόνοι τους το τρίτο Μνημόνιο. Βρισκόμαστε στα 2017, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν πλειοψηφία, οπότε καλά θα κάνουν να ψηφίσουν μόνοι τους το τέταρτο Μνημόνιο και τα προ-νομοθετημένα μέτρα. Για να παρεμείνουν στην εξουσία, πρέπει να πληρώσουν το αναλογούν πολιτικό κόστος. Όπως το πλήρωσε ο Γιωργάκης το 2010-11, όπως το πλήρωσε ο Καρατζαφέρης το 2012, όπως το πλήρωσε ο Σαμαράς το 2011-14, αλλά και ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης. Δεν μπορεί οι Τσιπραίοι να το παίζουν μάγκες και να απαιτούν από τους άλλους να κυλιούνται συνέχεια μαζί τους στο βούρκο, για να μοιράζονται τη λάσπη.

«Εμείς μέτρα δεν ψηφίζουμε, ούτε αντίμετρα, ούτε τίποτα, δεν ψηφίζουμε το όλο δημοσιονομικό πακέτο» είπε ο Κούλης, που βγήκε στο δελτίο του Χατζηνικολάου για να πει ειδικά αυτό. «Ο κ. Τσίπρας θα πρέπει να σηκώσει όλο το βάρος, αυτό είναι το δίκαιο και το σωστό» συμπλήρωσε. Όταν ρωτήθηκε αν ο ίδιος θα εφαρμόσει ως πρωθυπουργός όσα θα συμφωνήσει τώρα και θα προ-νομοθετήσει ο Τσίπρας, δεν άφησε καμιά αμφιβολία. Απάντησε ότι αυτός δε θα γίνει Τσίπρας, να λέει ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσει τις δεσμεύσεις της χώρας και ότι θα τα καταργήσει όλα με ένα νόμο σε ένα άρθρο. Απλά, για ξεκάρφωμα, συμπλήρωσε ότι θα μπορέσει (επειδή είναι αξιόπιστος!) να επαναδιαπραγματευθεί τα «πρωτογενή πλεονάσματα», ώστε να υπάρξει περισσότερος «δημοσιονομικός χώρος».

Η απάντηση στον Κούλη δεν ήρθε τόσο από τον Μικροπολιτικό των «Νέων» όσο από τον Μείμαράκη, που χαρακτήρισε «τζάμπα μαγκιά» τη στάση «δεν ψηφίζω τίποτα», γιατί σήμερα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν την απαραίτητη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Αρα, ο Κούλης κοροεύεται εκ του ασφαλούς. Ο Μείμαράκης συμπεριφέρεται πλέον ως γραφικός απόστρατος, εγγράφοντας παρακαταθήκες για μια πιθανή επιλογή του ως πρω-

θυπουργού «εθνικής ενότητας» στο μέλλον, προοπτική που κάθε άλλο παρά απίθανη φαίνεται. Γι' αυτό και «τη λέει» στον Κούλη με το δικό του «μαγκιόρικο» τρόπο: «Δεν πρέπει να αναζητούμε την εθνική συνεννόηση; Αφού έριξε ο Παπανδρέου τον Καραμανλή και έριξε ο Σαμαράς τον Παπαδήμο, και έριξε ο Τσίπρας τον Σαμαρά και πάει λέγοντας, τι γίνεται τώρα; Εσείς πιστεύετε ότι έχει διαφορά η πολιτική Τσίπρα από την πολιτική Σαμαρά, ή η πολιτική Μητσοτάκη, αν έρθει; Εγώ λοιπόν έλεγα, “πάμε παρέα, να καταλάβουν και οι ξένοι ότι μέχρι εδώ είναι, να καταλάβει και ο λαός ότι μπορούμε να συνεννοηθούμε κάποιοι”».

Στο επιτελείο της Πειραιώς επέλεξαν να μην του απαντήσουν, για να μη θολώσουν το αντιπολιτευτικό μέτωπο της ΝΔ. Ανθρωποι του Μητσοτάκη υποστήριξαν στο ΑΠΕ ότι οι δηλώσεις Μείμαράκη «αναφέρονταν σε δηλώσεις του Μάκη Βορίδη και αφορούσαν το 2015 και την τότε στάση της ΝΔ στη Βουλή, και δεν είχαν καμιά σχέση με τα όσα είπε ο Κυριάκος Μητσοτάκης στη συνέντευξή του!»

Όπως έχει κάνει και σε άλλες περιπτώσεις, ο Κούλης ανεβάζει τους αντιπολιτευτικούς τόνους για να βοηθήσει στη συσπείρωση του κοινοβουλευτικού λόχου των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ώστε αυτός να ψηφίσει χωρίς προβλήματα τα νέα μέτρα (επέκταση του Μνημόνιου και προ-νομοθέτηση) και η ΝΔ να κάνει εκ του ασφαλούς αντιπολίτευση, ενισχυόμενη με το πολιτικό κόστος που θα πληρώσει αναγκαστικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό και επελέγη τελικά η «σκληρή γραμμή» του «όχι σε όλα», ενώ μέχρι πρότινος στελέχη που συμμετέχουν στο σημερινό

ηγετικό σχήμα της ΝΔ, όπως ο αντιπρόεδρος Χατζηδόκης και ο τομεάρχης Οικονομικών Σταϊκούρας, έλεγαν πως θα δουν το «πακέτο» που θα φέρει η κυβέρνηση και αν συμφωνούν με κάποιες μεταρρυθμίσεις θα τις ψηφίσουν.

Αυτή η στάση της ΝΔ βολεύει και τους Τσιπραίους, γιατί τους επιτρέπει να πλασάρουν στους βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ το γνωστό αποτελεσματικό σόφισμα: αν δεν ψηφίσετε τα μέτρα, θα μας ρίξουν από την εξουσία και στις εκλογές θα κερδίσει η ΝΔ, με αποτέλεσμα οι μισοί από εσάς να βρεθούν εκτός Βουλής. Γι' αυτό και το Μαξίμου, με τα καθημερινά non paper, με τις καθημερινές δηλώσεις του Τζανακόπουλου, αλλά και με τις πυκνότερες σε σχέση με το παρελθόν εμφανίσεις του ίδιου του Τσίπρα, φροντίζει να δίνει στην κομματική αντιπαράθεση καθαρά δικομματικό χαρακτήρα. Εδώ ο Τσίπρας έφτασε στο σημείο να πάει στη Βουλή για ν' απαντήσει τάχα σε επίκαιρη ερώτηση του Λεβέντη και μιλούσε σχεδόν αποκλειστικά ενάντια στον Μητσοτάκη, προκαλώντας τον να πάει στη Βουλή και να πάρει το λόγο (ενώ ήξερε πολύ καλά ότι η συγκεκριμένη διαδικασία δε θα επέτρεπε στον Μητσοτάκη να πάρει το λόγο - πράγμα που αναγκάστηκε να παραδεχτεί ο Βούτσας, μετά από επίμονη παρέμβαση του Τραγάκη).

Μ' αυτό τον τρόπο, ο Τσίπρας προσπαθεί να θωρακίσει το δεξιό του άκρο, στο οποίο δε βρίσκεται η ΝΔ, αλλά το ΠΑΣΟΚ με τους συμμάχους του. Όσο η πολιτική αντιπαράθεση παίρνει δικομματικό χαρακτήρα τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ ελπίζει ότι θα περιορίσει τις διαρροές του προς το ΠΑΣΟΚ.

Ο δικομματικός καυγάς έχει ένα ακόμα βασικό χαρακτηριστικό: δεν αναφέρεται στην ουσία. Ο Μητσοτάκης λέει ότι ο Τσίπρας έχει υπογράψει το τέταρτο Μνημόνιο κι αμέσως κάνει ένα άλμα, αφήνοντας στην άκρη το περιεχόμενο του τέταρτου Μνημόνιου και μιλώντας για την «ανικανότητα» του ΣΥΡΙΖΑ, που διέπεται από «ιδεοληψίες», με αποτέλεσμα να καθυστερεί, να καθίσταται αναξιόπιστος και στο τέλος οι δανειστές να απαιτούν επαχθέστερα μέτρα. Παρά ταύτα, λέει με νόημα: «Η αξιολόγηση πρέπει να κλείσει και να κλείσει γρήγορα. Το αίτημα για εκλογές είναι διαρκές αίτημα, το αποσυνδέω από την αξιολόγηση». Σε ελεύθερη μετάφραση: υπογράψτε και ψηφίστε τα πάντα άμεσα, για να μπορούμε εμείς να κάνουμε ασφαλή αντιπολίτευση.

Από τη μεριά τους οι Τσιπραίοι επίσης δεν μιλούν για το περιεχόμενο αυτών που ετοιμάζονται να υπογράψουν, αλλά αναφέρονται στη... μεγάλη αποτυχία της ΝΔ, που ποντάρισε τα πάντα στο ναυάγιο της αξιολόγησης, όμως η αξιολόγηση θα κλείσει (τι περιεχόμενο θα έχει δεν μετράει!). «Πόνταραν για δεύτερη φορά σε ένα έτος τα πάντα στην εθνική αποτυχία. Εφτασαν μέχρι το Βερολίνο για να υποβάλλουν τα διαπιστευτήρια υποταγής τους και να ζητήσουν να μην υποχωρήσουν οι ακραίοι από τις παράλογες απαιτήσεις τους», έγραφε ένα από τα non paper του Μαξίμου, καλώντας τον Μητσοτάκη «να συμβιβαστεί με την ιδέα ότι η κυβέρνηση πέτυχε ένα περίγραμμα συμφωνίας και πλέον η διαπραγμάτευση βρίσκεται σε τεχνικό επίπεδο και θα κλείσει το συντομότερο δυνατόν»!

«Κακό σπυρί» ο Μπένι

Εκεί που το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να φύγει μπροστά, εκμεταλλευόμενο την πολιτική φθορά του ΣΥΡΙΖΑ, έρχεται ο Βενιζέλος και του βάζει συνεχώς τρικλοποδιές, χτυπώντας στοχευμένα τη γραμμή του διμέτρου που προσπαθεί να διαμορφώσει η περί τη Φώφη ηγετική ομάδα. Φαίνεται να σπρώχνει τη Γεννηματά να τον διαγράψει, για να μπορεί ανενόχλητος να δημιουργήσει έναν ακόμα «κεντρώο» πολιτικό χώρο, τον οποίο θα οδηγήσει σε συνεργασία με τον Μητσοτάκη προεκλογικά, με στόχο να ξαναβρεθεί ο ίδιος σε μια κυβέρνηση Κούλη μετά τις επόμενες εκλογές. Φώφη και σία δεν τσιμπάνε, δεν τον διαγράφουν, αλλά μέχρι πότε θ' αντέξουν την υπονόμευση που τους κάνει;

Την προπερασμένη Κυριακή, η Γεννηματά εμφανίστηκε να δηλώνει σε αστική φυλλάδα ότι, αν η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ δε δεχτούν να μπουν σε κυβέρνηση στην οποία θα συμμετείχε και το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να συνεργαστεί μόνο του με τη ΝΔ, αλλά θα προτιμήσει να γίνουν νέες εκλογές, οι οποίες μάλιστα θα γίνουν με απλή αναλογική. Ο Βενιζέλος πετάχτηκε αμέσως από ραδιοφωνική συχνότητα: «Δεν ξέρω ποιος συμβουλευεί την κυρία Γεννηματά, αλλά θέλω να πιστεύω ότι δεν υπάρχουν αυτά και είναι ανακρίβειες. Δεν πιστεύω ότι απηχούν όσα πιστεύει η κ. Γεννηματά. Στρέφουμε τον κόσμο προς τη ΝΔ με αυτά. Δεν μπορεί η Δημοκρατική Συμπράταξη να στέλνει μήνυμα αβεβαιότητας και αστάθειας».

Μια μέρα μετά, η Γεννηματά, αφού είπε τα γνωστά για την πατριωτική στάση του ΠΑΣΟΚ, που βάζει πάνω από το κομματικό το εθνικό συμφέρον, και το έχει πληρώσει αυτό, πέταξε το καρφί: «Βάλαμε πλάτη και έβαλα πλάτη προσωπικά -ήμουν μόλις έναν μήνα εκλεγμένη πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ- για να μη βρεθεί η χώρα έξω από την Ευρωζώνη, κυρίως για λόγους εθνικής ασφάλειας και δευτερευόντως για οικονομικά ζητήματα. Τότε εγώ δεν ζήτησα να μπω στην κυβέρνηση **ούτε να γίνω αντιπρόεδρος**».

Ο Βενιζέλος δεν απάντησε. Παρασκηνιακά, όμως, πρέπει να έγινε της κακομοίρας. Το «περιβάλλον» του εξέφρασε σε φίλους δημοσιογράφους τη λύπη του «για τη συνεχή ροπή σε ανιστόρητες αυτοκαταστροφικές αμετροέπειες». Άλλοι θύμιζαν πως όταν ο Βενιζέλος έγινε αντιπρόεδρος της ΝΔ, η Γεννηματά ζήτησε υπουργείο και διορίστηκε αναπληρώτρια υπουργός Αμυνας. Το επεισόδιο ολοκληρώθηκε με το «περιβάλλον» της Φώφης να... διευκρινίζει ότι η αναφορά σε αντιπρόεδρο δεν αφορούσε τον Βενιζέλο, αλλά τον Καμμένο, που είχε ως στόχο την αντιπροεδρία της σημερινής κυβέρνησης! Ο Καμμένος πάντως δεν έγινε αντιπρόεδρος ούτε στην πρώτη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ούτε μετά της αποχώρησης των Λαφαζανικών, ούτε μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, ούτε στον ανασχηματισμό του 2016. Μάλιστα, δεν υπήρξε ούτε φιλολογία ότι έχει ζητήσει κάτι τέτοιο από τον Τσίπρα. Το «καρφί» ήταν για τον Βενιζέλο.

Οι τόνοι στο τέλος έπεσαν, σύντομα όμως θα ξανανέβουν. Ο Βενιζέλος έχει στρατηγική συνεργασίας με τη ΝΔ, η περί την Γεννηματά ομάδα έχει στρατηγική διμέτρου και επιλέγει -αν χρειαστεί- τη συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως πειστικά εισηγείται και η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Ακριβώς αυτό περιέγραφαν οι αποδιδόμενες στη Γεννηματά δηλώσεις, στις οποίες ανέδρασε ο Βενιζέλος. Πιθανολογώντας ότι τις επόμενες εκλογές θα τις κερδίσει η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ δήλωνε ότι δεν πρόκειται να συγκυβερνήσει μαζί της, αλλά μόνο αν στην κυβέρνηση μπει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Πρόκειται για μια λογική πολιτική επιλογή, δεδομένου ότι δε θα επέτρεπε στον ΣΥΡΙΖΑ να μείνει ασφαλής στην αντιπολίτευση και να ξεπλένει τα κυβερνητικά του εγκλήματα, κατηγορώντας ταυτόχρονα το ΠΑΣΟΚ ως ουρά της ΝΔ και οδηγώντας το σε έναν νέο κύκλο φθοράς.

Φυσικά, είναι άλλο αυτό που ένα κόμμα είναι αναγκασμένο να λέει στην προεκλογική περίοδο και άλλο τι θα κάνει μετά από εκλογές, όταν θα πρέπει να μετρήσει τα «κουκιά» του και να εκτιμήσει τις προοπτικές του σε μια επαναληπτική εκλογική αναμέτρηση. Αυτή τη στιγμή το ΠΑΣΟΚ είναι σε μια φάση που πρέπει να κάνει διμέτωπο (κατά ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ), ενώ ο Βενιζέλος -που έχει προσωπική και όχι κομματική στρατηγική- θέλει το ΠΑΣΟΚ να εμφανιστεί από τώρα ως πρόθυμη τσόντα της ΝΔ.

Στο στοιχείο του ο Καμμένος

Μπορεί ακόμα και συριζαίοι να ενοχλούνται από το εθνικιστικό ντελίριο του Καμμένου, εμείς όμως δεν είδαμε να διαρρέει κάποια αποδοκιμασία από το μέγαρο Μαξίμου. Αν μάλιστα αναλογιστούμε πως ο Τσίπρας κατηγόρησε στη Βουλή τον Μητσοτάκη για... «αντιπατριωτική στάση» (δεν του ξέφυγε, «και προσέχω τις λέξεις μου» συμπλήρωσε), όρος που δεν ανήκει στο παραδοσιακό λεξιλόγιο του ΣΥΡΙΖΑ, τότε θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι το εθνικιστικό ντελίριο του Καμμένου έχει την έγκριση των Τσιπραίων. Αλλωστε, πάντοτε ο εθνικισμός υπήρξε ένα καλό κοινωνικό παραισθησιογόνο και όλες οι αστικές κυβερνήσεις το χρησιμοποίησαν κατά κόρον.

Και βέβαια, ο Καμμένος βρίσκεται στο στοιχείο του. Χρόνια στην ακροδεξιά πτέρυγα της ΝΔ, αυτά τα θέματα τα είχε για ψωμοτύρι: πατρίδα-θρησκεία-οικογένεια (χωρίς τη χούντα, με κοι-

νοβουλευτισμό). Γι' αυτό και δεν παρέλειψε να την «πέσει» στον Σημίτη και τον Πάγκαλο θυμίζοντας την κρίση των Ιμίων. Δε θ' αφήσει τους χρυσαυγίτες να του παίρνουν την εκλογική πελατεία.

Φυσικά, ανάλογο -ενίοτε και πιο προκλητικό- είναι το κλίμα από την άλλη πλευρά του Αιγαίου. Πότε ο Τσαπούσηλου και πότε ο Μπαχτελίδης απαντούν με το ίδιο ύφος στον Καμμένο, πυροδοτώντας ένα σκηνικό έντασης. Αυτό το σκηνικό προς το παρόν μένει μόνο στο ρητορικό επίπεδο, όμως με τις δημοσκοπήσεις για το συνταγματικό δημοψήφισμα, που δεν είναι καλές για τον Ερντογάν, κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει και κάποιο «θερμότερο» επεισόδιο, που θα τρέχουν να «σβήσουν» οι Αμερικανονατοϊκοί.

Για να λέμε του στραβού το δίκιο, οι συριζαίοι που αντέδρασαν δημόσια ήταν πρώην πασόκοι. Ο «συνήθης ύποπτος» Χρυσόγονος, που ακολουθεί το δικό του «μπα-

ϊράκι», και ο υπουργός Ναυτιλίας Κουρουμπλής, που έδωσε πραγματιστική χροιά στη δήλωσή του: «Ερχεται η τουριστική περίοδος και αυτά όλα είτε ηθελήμενα είτε αθέλητα αξιοποιούνται από όσους έχουν λόγο». Η ΝΔ κράτησε χαμηλούς τόνους, με τον Κουμουτσάκο να συμβουλευεί την κυβέρνηση ότι πρέπει να μιλάει το ΥΠΕΞ και να σημειώνει δηκτικά ότι «καθήκον του ΥΠΕΘΑ είναι η επιχειρησιακή ετοιμότητα και όχι η θορυβώδης επικαιρότητα». Ο Λοβέρδος από το ΠΑΣΟΚ ανέβασε τους τόνους: «Ακριβώς επειδή πρωθυπουργός είναι ο κ. Τσίπρας και υπουργός ο κ. Καμμένος, ανησυχούμε για τα εθνικά μας θέματα. Γιατί μόνο ανεύθυνοι και επικίνδυνοι θα επέλεγαν αντί του ενιαίου εσωτερικού μετώπου στα εθνικά θέματα, τον διχασμό και την πόλωση». Αυτή η δήλωση παρουσιάστηκε εκ των υστέρων και ως κάλυψη των Σημίτη και Πάγκαλου για τα Ιμια.

Ακλόνητη η αμερικάνικη ενεργειακή πολιτική

Ενα ταξιδάκι στην Ευρώπη της νέας αμερικανίδας υφυπουργού Εξωτερικών, αρμόδιας για τα ενεργειακά θέματα, Ρόμπιν Ντάνιγκαν, ήταν αρκετό για να κάνει σκόνη την παπαρολογία διάφορων τύπων περί στρατηγικής

αλλαγής στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, οι οποίες θα συνεργαστούν με τη Ρωσία και θα απομονώσουν τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, αποκαθιστώντας μια Pax Russo-Americana στην ευρωπαϊκή ήπειρο και στη Μέση

Ανατολή. Η μάνταμ Ντάνιγκαν επισκέφτηκε και την Ελλάδα, οπότε είχαμε την ευκαιρία να πληροφορηθούμε από πρώτο χέρι ότι η ενεργειακή πολιτική των ΗΠΑ (των αμερικάνικων ενεργειακών μονοπωλίων, για να ακριβολογούμε) συνεχίζεται με τη διοίκηση Τραμπ χωρίς την παραμικρή αλλαγή στο σχεδιασμό της σε σχέση με τη διοίκηση Ομπάμα.

Η Ντάνιγκαν μετέφερε δήλωσή-μήνυμα του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Ρεξ Τίλερσον, στο οποίο αυτός επαναβεβαιώνει την υποστήριξη των ΗΠΑ στο σχέδιο του Νότιου Ενεργειακού Διαδρόμου (στον οποίο ανήκουν οι αγωγοί ΤΑΡ και ΙΓΒ, που περνούν και από την Ελλάδα) και σε κανένα άλλο σχέδιο, απ' αυτά που κατά καιρούς προσπαθούν να προωθήσουν οι Ρώσοι. Ετσι, η φήμη του «ρωσόφιλου», που συνόδευε τον Τίλερσον, επειδή ως πρώην στέλεχος της Exxon Mobil έκανε μπιζνες με τη Ρωσία και είχε παρασημοφορηθεί, δεν κράτησαν ούτε μήνα. Όσοι ήθελαν να μας κάνουν να πιστέψουμε ότι το πέρασμα ενός καπιταλιστή μάντζερ από την ηγεσία μιας επιχείρησης στην ηγεσία ενός ιμπεριαλιστικού κράτους δε συνεπάγεται καμιά αλλαγή, αναγκαστικά θα το βουλώσουν (αν δεν το βούλωσαν ήδη).

Όπως δήλωσε η Ντάνιγκαν, ο Νότιος Ενεργειακός Διάδρομος, μέσω του οποίου αμερικάνικα μονοπώλια θα τροφοδοτούν τη δυτική Ευρώπη με αζέρικο φυσικό αέριο, «αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα για τις ΗΠΑ και είναι κομβική για την ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης». Δεν παρέλειψε να επαναλάβει αυτά που ακούγαμε από τους προκατόχους της την περίοδο Ομπάμα: «Πάντα λέμε ότι η Ρωσία είναι και θα παραμείνει βασικός παίκτης στην ευρωπαϊκή ενεργειακή σκακιέρα. Προκύπτουν ωστόσο προβλήματα όταν απουσιάζει ο πραγματικός ανταγωνισμός, όταν δηλαδή υπάρχει μόνο ένας ή ένας κυρίαρχος προμηθευτής σε μια αγορά, γεγονός που φυσιολογικά οδηγεί σε πολιτική ή οικονομική αδυναμία».

Το μήνυμα είναι σαφές: ο αμερικανωρυσικός ενεργειακός ανταγωνισμός θα συνεχιστεί με αμείωτη ένταση. Η προεκλογική ρητορική του Τραμπ ουδόλως επηρεάζει την αμερικάνικη εξωτερική πολιτική που καθορίζεται από τις στρατηγικές επιλογές που έχουν κάνει εδώ και χρόνια τα αμερικάνικα μονοπώλια, που έχουν επενδύσει πολλά στον έλεγχο της ευρωπαϊκής ενεργειακής αγοράς μέσω αερίου από την περιοχή της Κασπίας.

Όταν ρωτήθηκε για τον σχεδιαζόμενο Turkish Stream και για τον ελληνοϊταλικό αγωγό ITGI, η Ντάνιγκαν υπήρξε διπλωματικά δηλητηριώδης: «Εδώ υπάρχει ένα έργο προϋπολογισμού 40 δισ. δολαρίων, ο Νότιος Διάδρομος που ήδη κατασκευάζεται και που θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην ολοκλήρωσή του. Δεν μπορεί να συζητάμε για κάποια ιδέα για κάποιο έργο που μπορεί να κατασκευαστεί στο μέλλον». Όσο για την πρόθεση της Gazprom να νοικιάσει χωρητικότητα στον ΤΑΡ για τη μεταφορά ρωσικού φυσικού αερίου, η αμερικανίδα υφυπουργός είπε (με κρυφή ειρωνία) ότι εφόσον το επιτρέπουν οι κανονισμοί της ΕΕ και δεν έχουν αντίρρηση οι μέτοχοι του αγωγού, κάποια στιγμή το αίτημα της Gazprom θα μπορούσε να ικανοποιηθεί! Δεν παρέλειψε, όμως, να επαναλάβει ότι η άποψη των ΗΠΑ ήταν και είναι πως η ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης διασφαλίζεται όταν στην αγορά λειτουργεί ο ανταγωνισμός με διαφοροποίηση των πηγών προμήθειας.

Η Ντάνιγκαν συναντήθηκε με τον Σταθάκη (είχαν συναντηθεί και πριν από μερικές μέρες στο Μπακού, όπου έγινε διυπουργική συνάντηση για το Νότιο Διάδρομο), ενώ διάβηκε και τις πύλες του Μαξίμου, χωρίς να ανακοινωθεί με ποιον συναντήθηκε (με τον Τσίπρα ή με τον Φλαμπουράρη).

Γερμανία

Οι καπιταλιστές θέλουν Μέρκελ

Ο σοσιαλδημοκράτης υποψήφιος για τη γερμανική καγκελαρία, Μάρτιν Σουλτς, κερδίζει πόντους στις δημοσκοπήσεις, μιλώντας συνεχώς για αναδιανομή και κοινωνική δικαιοσύνη (προσπαθεί να ξεπλύνει τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία από το αντεργατικό-αντικοινωνικό έγκλημα της «Ατζέντα 2010» του Γκέρχαρντ Σρέντερ), όμως οι μανατζαρί-οι των μεγάλων γερμανικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων δε διστάζουν να εκφράσουν την προτίμησή τους στην Ανγκελα Μέρκελ.

Η «Χάντελσμπλατ» ανέθεσε στην εταιρία δημοσκοπήσεων Forsa να ρωτήσει 645 μανατζερ επιχειρήσεων μεταξύ 7 και 23 Φλεβάρη. Τα δύο τρίτα απ' αυτούς εξέφρασαν την προτίμησή τους για μια τέταρτη θητεία της Μέρκελ, ενώ μόλις το 16% τάχθηκε υπέρ του Σουλτς (ένα 18% απάντησε «κανένα από τους δύο»). Σύμφωνα με την έρευνα, οι αμφιβολίες για την πολιτική της Μέρκελ στο προσφυγικό φαίνεται να ξεθωριάζουν.

Φυσικά, οι μανατζερ των επιχειρήσεων αντιπροσωπεύουν ένα ελάχιστο τμήμα των ψηφοφόρων. Όμως, οι απόψεις τους μπορούν να επηρεάσουν πολύ περισσότερους. Όπως δείχνει η δομή της συγκεκριμένης έρευνας, η

στόχευση του επιτελείου της Μέρκελ είναι να δείξει πως ο Σουλτς υστερεί απέναντί της σε «επάρκεια, αξιοπιστία και καθοδηγητικά προσόντα». Ειδικά στα οικονομικά ζητήματα.

Αν αρχίσει να εμπεδώνεται μια τέτοια άποψη, τότε η Μέρκελ θα βρεθεί να έχει το πάνω χέρι. Γιατί είναι πολύ δύσκολο για τον Σουλτς να πείσει πως έχει ριζικά διαφορετική πολιτική, όταν τα τελευταία τέσσερα χρόνια οι σοσιαλδημοκράτες συγκυβερνούν με τους χριστιανοδημοκράτες, χωρίς ποτέ να συγκρουστούν σε θέματα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Επομένως, το πεδίο θα περιοριστεί στην προσωπική σύγκριση ανάμεσα στους δύο και οι εκλογές θα θυμίζουν περισσότερο εκλογές για πρόεδρο και όχι για καγκελάριο. Αν η προεκλογική περίοδος σφραγιστεί από το δίλημμα «Μέρκελ ή Σουλτς», αντί του διλήμματος «CDU/CSU ή SPD», τότε οι απόψεις των καπιταλιστών μανατζερ, σε μια περίοδο που η Γερμανία έχει αναδειχτεί σε αναμφισβήτητη ηγέτρια δύναμη της ΕΕ, ίσως παίξουν βαρύνοντα ρόλο. Όταν η εργατική τάξη δεν διεκδικεί καν, αλλά αρκείται στα ψίχουλα του ιμπεριαλιστικού συστήματος, η «μητερούλα» Μέρκελ μπορεί ν' αποτελέσει και πάλι πρώτη επιλογή.

Απαγόρευσαν σε ευρωβουλευτές να επισκεφτούν τη Γάζα

Αν δεν κάνουμε λάθος, ο ΣΥΡΙΖΑ συμμετέχει στη Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστεράς των Πρασίνων των Βορείων Χωρών. Ο Τσίπρας, μάλιστα, υπήρξε και υποψήφιος αυτής της ομάδας για την προεδρία της Κομισιόν. Δύο ευρωβουλευτές αυτής της ομάδας, ο Κύπριος (μέλος της γραμματείας της ΚΕ του ΑΚΕΛ) Νεοκλής Συλικιώτης και η Ισπανίδα Ανχελα Βαλίνα (Ενωμένη Αριστερά) συμμετείχαν σε αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είναι αρμόδια για τις σχέσεις με την Παλαιστίνη, η οποία ζήτησε να επισκεφτεί τη Λωρίδα της Γάζας, «για να εκτιμήσει την κατάσταση όσον αφορά την ανοικοδόμηση». Οι υπόλοιποι τρεις ευρωβουλευτές της αντιπροσωπείας ήταν η Δανέζα Μαργκρέτε Αουκεν (Πράσινοι/Ευρωπαϊκή Ελευθέρη Συμμαχία), ο Ιταλός Μπράντο Μπενιφί (Προοδευτική Συμμαχία των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών) και ο Σλοβένος Ιβο Βάιγκλ (Συμμαχία Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη).

Οι πέντε ευρωβουλευτές πραγματοποίησαν επίσκεψη στο Ισραήλ και στη Δυτική Οχθη. Όταν ζήτησαν να περάσουν στη Λωρίδα της Γάζας, το σιωνιστικό καθεστώς τους απαγόρευσε την είσοδο, με το επιχείρημα ότι «η ισραηλινή πολιτική επιτρέπει μόνο σε επαγγελματίες ή σε υπευθύνους ανθρωπιστικών οργανώσεων να περνούν στη Λωρίδα της Γάζας προκειμένου να αναπτύξουν την οικονομία και τις υποδομές, καθώς και στους ξένους διπλωμάτες που είναι διαπιστευμένοι στην Παλαιστινιακή Αρχή ή στο Ισραήλ». Ο Συλικιώτης ήταν εκείνος που αντέδρασε με δήλωσή του, χωρίς να ξεφύγει από τα διπλωματικά όρια. «Η άρνηση που επιβλήθηκε αυθαίρετα από τις ισραηλινές αρχές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι απαράδεκτη» δήλωσε σε ανακοίνωσή του, ενώ διερωτήθηκε: «Τι υπάρχει στη Γάζα που πρέπει να μας κρύβουν;»!

Η πρώτη παρατήρηση που έχουμε να κάνουμε είναι ότι δεν υπήρχε έλληνας ευρωβουλευτής στην αντιπροσωπεία. Κάνει «τζιζ» για τους συριζαίους. Όταν ο Τσίπρας είναι ο πρωθυπουργός με τις περισσότερες επισκέψεις στο Ισραήλ (και ανοιχτή αβάντα στους σιωνιστές, με αποκορύφωμα τη δήλωση ότι η Ιερουσαλήμ είναι ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ!), όταν ο Βούτσης είναι ο πρώτος πρόεδρος της Ελληνικής Βουλής που επισκέφτηκε το σιωνιστικό μόντεντο, όταν οι υπουργοί των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πηγαίνουν συνεχώς Αθήνα-Τελ Αβίβ, όταν κάνουν τεμενάδες στο παγκόσμιο σιωνιστικό λόμπι, δε θα έπρεπε να περιμένουμε κάποιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να έχει το φιλότιμο να συμμετάσχει στην επίσημη αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι μάλλον περιττή, ενόψει της πρώτης. Κανένας υπουργός ή άλλος επίσημος από την Ελλάδα, από τους πολλούς που έχουν πάει στο Ισραήλ, δεν υπέβαλε αίτημα να επισκεφτεί και τη Λωρίδα της Γάζας. Δε θέλησαν να φέρουν τους σιωνιστές στη δύσκολη θέση να τους απορρίψουν το αίτημα. Περιττεύει να πούμε πως αυτή η στάση τους έρχεται να προσφέρει στήριξη στον πολύχρονο αποκλεισμό της Γάζας, που αποτελεί τιμωρία για την αδούλωτη στάση των παλαιστίνιων κατοίκων της.

Όλα για τον Μακρόν

Πριν ο θεοσεβούμενος Φρανσουά Φιγιόν προλάβει να πει «δόξα τω Θεώ», καθώς το Penelope Gate άρχισε να ξεφουσκώνει και ο ίδιος άρχισε πάλι ν' ανεβαίνει δημοσκοπικά, ήρθε η ανακοίνωση της συνεργασίας του Εμανουέλ Μακρόν με τον κεντρώο Φρανσουά Μπαϊρού να αλλάζει πάλι τα δεδομένα στην προεκλογική περίοδο για τις γαλλικές προεδρικές εκλογές.

Ο Μπαϊρού, επικεφαλής του Δημοκρατικού Κόμματος, ανακοίνωσε σε συνέντευξη Τύπου ότι για πρώτη φορά από το 2002 δε θα είναι υποψήφιος πρόεδρος. Απηύθυνε «πρόταση συμμαχίας» στον Μακρόν, ο οποίος -πανέτοιμος- έσπευσε να αποδεχτεί μετά από μισή ώρα!

Ακολούθησε η πρώτη δημοσκόπηση μετά τη σύμπτυξη της «συμμαχίας του Κέντρου», που έδειξε τον Μακρόν να πιάνει τη Λεπέν από τον πρώτο κιόλας γύρο. Στη δημοσκόπηση της Ifop-Fiducial η Λεπέν παίρνει 26% και ο Μακρόν 24,5%. Η διαφορά τους είναι στο όριο του στατιστικού λάθους, ενώ ο Φιγιόν έρχεται τρίτος με 20%.

Φυσικά, οι δημοσκοπήσεις και στη Γαλλία δεν αποτυπώνουν το κλίμα αλλά φτιάχνουν κλίμα. Έχει γίνει φανερό ότι ένα σημαντικό κομμάτι της γαλλικής αστικής τάξης θέλει να σπρώξει στο Ελιζέ τον Μακρόν, σε μια προσπάθεια να ανανεώσει το πολιτικό σκηνικό, καθώς ο Φιγιόν έχει τη στάμπα του τεχνοκράτη που δεν

προέρχεται από κάποιο παραδοσιακό κόμμα (συνεργάστηκε απλώς με τον Ολάντ). Μέχρι το τέλος της προεκλογικής περιόδου θα δούμε και άλλες κινήσεις στήριξης του Μακρόν, ενώ αρκετοί στοιχηματίζουν ότι κάποια στιγμή θα του προσφέρει τη στήριξή του και ο ίδιος ο Ολάντ.

Στο μεταξύ, μετά το Penelope Gate που χρησιμοποιήθηκε για να «τσουρουφλιστεί» ο Φιγιόν, οι δικαστικοί μηχανισμοί έχουν βάλει στο στόχαστρο τη Λεπέν, κατηγορώντας την για σκάνδαλα οικονομικού περιεχομένου. Η αστυνομία έθεσε υπό κράτηση και ανέκρινε το σωματοφύλακα της Λεπέν, Τιερί Λεζιέ, και τη διευθύντρια του γραφείου της, Κατρίν Γκριζέ. Κατηγορούνται για εικονικές θέσεις εργασίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Την περασμένη Πέμπτη αναμενόταν να κυκλοφορήσει και σχετικό βιβλίο με θέμα τη χρηματοδότηση της προεκλογικής εκστρατείας του Εθνικού Μετώπου το 2012, με στοιχεία από τους αστυνομικούς και εισαγγελικούς φακέλους.

Πόσο θα επηρεάσουν αυτές οι διώξεις τους ψηφοφόρους της Λεπέν; Δεν είμαστε σε θέση να το πούμε. Η ίδια η Λεπέν, πάντως, ακολουθώντας το παράδειγμα του Φιγιόν, καταγγέλλει πολιτική σκευωρία από την κυβέρνηση. Το μόνο βέβαιο είναι πως μέχρι το τέλος της προεκλογικής περιόδου θα δούμε πολλά χτυπήματα ακόμα μεταξύ των υποψηφίων.

Το τίμημα της «ανάπτυξης»

Μπορεί οι θέσεις εργασίας στη Βρετανία να αυξάνονται και η ανεργία να βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλά της τελευταίας Πιετίας (4.8% του εργατικού δυναμικού), όμως οι μισθοί παραμένουν στάσιμοι (οι μέσοι μισθοί, γιατί οι χαμηλοί καταρρέουν). Σύμφωνα με τον Guardian (15/2), οι αυξήσεις των μισθών στη Βρετανία (μη συμπεριλαμβανομένων των bonus) κυμαίνονται γύρω στο 2.6% το διάστημα Οκτώβρη - Δεκέμβρη του 2016. Όπως επισημαίνει η εφημερίδα, η επιβράδυνση ήταν απρόσμενη, παρά το γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη ζήτηση εργατικών χεριών στη Βρετανία, με το ποσοστό εργασίας να φτάνει στο επίπεδο ρεκόρ του 74.6%, σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, η οποία υποστηρίζει ότι η Βρετανία τείνει προς ένα καθεστώς «απασχόλησης για όλους».

Όμως, στέλεχος ενός μη κυβερνητικού ινστιτούτου (Resolution Foundation) δήλωσε: «Τα ενθαρρυντικά νέα για τις θέσεις εργασίας δεν μετακυλίστηκαν στις αποδοχές, οι οποίες δεν έδειξαν κανένα σημάδι ανταπόκρισης στον γρήγορο αυξανόμενο πληθωρισμό. Αν δεν αλλάξει αυτό, η Βρετανία θα βαδίσει προς μία νέα συμπίεση των αμοιβών αργότερα αυτό το χρόνο». Η αύξηση του πληθωρισμού, λόγω της υποτίμησης της στερλίνας μετά από το δημοψήφισμα για το BREXIT, ροκανίζει τα εισοδήματα, με αποτέλεσμα η μέση αύξησή τους το τελευταίο τρίμηνο του 2016 να μην ξεπερνά το 1.4%. Αν αυτό ισχύει για το μέσο όρο (στον οποίο τσουβαλιάζονται στελέχη, μικροαστικά στρώματα και εργάτες), καταλαβαίνετε τι συμβαίνει στην ίδια την εργατική τάξη της Βρετανίας.

Αν εξετάσει κανείς καλύτερα από πού προέρχεται η αύξηση των θέσεων εργασίας, θα καταλάβει πώς συμβαίνει να μειώνονται τόσο εύκολα οι μισθοί. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσί-

ας, που επικαλείται ο Guardian, από τους 303.000 επιπλέον εργαζόμενους του τελευταίου τριμήνου του 2016 σε σχέση με το αντίστοιχο του 2015, οι 233.000 (ποσοστό πάνω από 75%) δεν ήταν Βρετανοί. Η τάση των τελευταίων δύο δεκαετιών για αύξηση του αριθμού των ξένων εργαζομένων στη Βρετανία συνεχίζεται, με αποτέλεσμα το ποσοστό τους επί του εργατικού δυναμικού να έχει σχεδόν τριπλασιαστεί τα τελευταία είκοσι χρόνια (από 3.8% εκτινάχτηκε στο 10.9%). Το γεγονός αυτό οφείλεται εν μέρει στην επέκτα-

ση της ΕΕ με την εισδοχή νέων κρατών μελών.

Το βρετανικό κεφάλαιο εκμεταλλεύεται ξένα εργατικά χέρια με τον τρόπο που μόνο το κεφάλαιο ξέρει να το κάνει: συμπιέζοντας μισθούς και δικαιώματα. Η λύση φυσικά δε βρίσκεται στην απέλαση των ξένων εργατών όπως ζητούν οι ρατσιστές, αφού το κεφάλαιο δεν πρόκειται να αλλάξει τη στάση του και να δεχτεί να μειωθούν τα κέρδη του (αυτό θα ήταν αδιανόητο σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, χωρίς σκληρή ταξική πάλη). Απλά, αν απελαύνονταν ξένοι εργάτες,

θα προσλάμβανε ντόπιους με τα ίδια χαμηλά μεροκάματα, αν δεν υπήρχε εργατικό κίνημα που να τα υπερασπίζει. Ετσι λειτουργεί το κεφάλαιο και για να πάψει να λειτουργεί έτσι θα πρέπει να πάψει να είναι κεφάλαιο.

Από την άλλη, η ραγδαία είσοδος ξένων εργατικών χεριών στη βρετανική αγορά εργασίας δεν είναι ο μόνος λόγος για να κατανοήσει κανείς την κατάσταση που βρίσκονται οι μισθοί σήμερα στη Βρετανία. Ένας άλλος λόγος είναι η αύξηση της μερικής απασχόλησης, η οποία, σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Βρετανίας, παραμένει σε ιστορικά υψηλά επίπεδα. Ταυτόχρονα με τη μερική απασχόληση αυξάνονται και οι «αυτοαπασχολούμενοι», πολλοί από τους οποίους δεν οδηγούνται στη «λύση» αυτή επειδή το θέλουν, αλλά επειδή αναγκάζονται, αφού δεν μπορούν να βρουν θέση εργασίας πλήρους απασχόλησης με καλύτερα λεφτά. Η αύξηση των «αυτοαπασχολούμενων», όμως, διογκώνει τον αριθμό των εργαζομένων χωρίς καθόλου δικαιώματα (πληρωμένες άδειες, άδειες ασθένειας, αποζημιώσεις απόλυσης κτλ).

Την ίδια στιγμή, τα νέα για την πορεία των τιμών δεν είναι ενθαρρυντικά. Σύμφωνα με την τελευταία έρευνα του συνδικάτου των καπιταλιστών (CBI) σχετικά με τις τάσεις στη βιομηχανία, η αύξηση της ζήτησης στους τομείς της μηχανολογίας και της παραγωγής μεταλλικών προϊόντων έχει οδηγήσει στην αύξηση των παραγγελιών σε επίπεδο ρεκόρ διετίας. Όμως η υποτίμηση της στερλίνας θα οδηγήσει σε αύξηση των τιμών των προϊόντων, αφού προκάλεσε την αύξηση των τιμών των πρώτων υλών.

Η εργατική τάξη της Βρετανίας πληρώνει το τίμημα της «ανάπτυξης».

Στις προταγές του συστήματος

Το στίγμα της πολιτικής του έδωσε για μία ακόμα φορά ο Τραμπ, με επίσημο τρόπο αυτή τη φορά. Η ομιλία του στο Κογκρέσο (κάτι σαν την καθιερωμένη ομιλία για την κατάσταση της Ένωσης, που εκφωνεί ο πρόεδρος των ΗΠΑ στις αρχές κάθε χρόνου, από το δεύτερο χρόνο της θητείας του) ήταν μια επανάληψη των όσων έχει ήδη πει όλο αυτό το διάστημα. Το στίγμα όμως ήταν διαφορετικό αυτή τη φορά, πιο μαζεμένο, ώστε να αρμόζει στην περίπτωση (δεν μιλούσε στους... κάφρους που τον αποθέωσαν, αλλά σε στελέχη του συστήματος εξουσίας των ΗΠΑ).

Αφού υπενθύμισε τι παρέλαβε από την κυβέρνηση Ομπάμα (43 εκατομμύρια Αμερικάνους κάτω από το όριο φτώχειας, έναν στους πέντε νέους στην ανεργία, διόγκωση του χρέους την τελευταία οκταετία περισσότερο από το σύνολο του χρέους όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων μαζί, κλείσιμο εξήντα χιλιάδων εργοστασίων από τότε που η Κίνα μπήκε στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, εκτίναξη του εμπορικού ελλείμματος στα 800 δισ. δολάρια και τη χειρότερη οικονομική ανάκαμψη των τελευταίων 65 ετών), ο Τραμπ υποσχέθηκε ότι θα τα αλλάξει όλα. Θα φέρει δουλειές στην Αμερική, θα κατασκευάσει εργοστάσια, γέφυρες, αγωγούς κτλ (κάτι τέτοια έλεγε κι ο Ομπάμα) ζητώντας από το Κογκρέσο να εγκρίνει σχέδιο «ανοικοδόμησης» 1 τρις. δολαρίων, θα αυξήσει τους μισθούς αφού για τους χαμηλούς μισθούς δεν φταίει το κεφάλαιο αλλά οι «κακοί μετανάστες» που κακοπληρώνονται (ούτε λέξη δεν είπε, όμως, για αύξηση του ελάχιστου ωρομίσθιου), θα σταματήσει τη διαφθορά και το έγκλημα και -φυσικά- θα κάνει την Αμερική ξανά μεγάλη!

Δεν παρέλειψε να υποσχεθεί νέες φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές (που φορολογούνται «υπέρογκα»), ενώ έκανε αισχρή σπέκουλα με τα «θύματα από την εγκληματικότητα των μεταναστών», στα οποία θα δώσει λόγο ιδρύοντας ένα γραφείο που το ονόμασε από τα αρχικά της λέξης «φωνή» (VOICE: Victims Of Immigration Crime Engagement - Θύματα Εγκλημάτων Από Εμπλοκή Μεταναστών). Για τα θύματα της αστυνομικής καταστολής (κυρίως εγχρώμους), που οργίασε τον περασμένο χρόνο, δε γίνεται φυσικά λόγος, αφού η αστυνομία και ο στρατός είναι στυλοβάτες του συστήματος! Γι' αυτό και ο Τραμπ υποσχέθηκε να δώσει κι άλλα λεφτά για στρατιωτικές δαπάνες. Ο Τραμπ ζήτησε από τους συμμάχους των ΗΠΑ στο ΝΑΤΟ (του οποίου έπλεξε το εγκώμιο, γιατί νίκησε σε δύο πολέμους, πρώτα κατά του φασισμού και ύστερα κατά του κομμουνισμού!) να πληρώσουν και αυτοί μέρος του κόστους των πολεμικών επιχειρήσεων.

Όπως επεσήμανε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σιν Σπάισερ, σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τρίτη, η αύξηση κατά 54 δισ. δολάρια του πολεμικού προϋπολογισμού των ΗΠΑ (που θα εκτιναχθεί στα 603 δισ. δολάρια το χρόνο, με αποτέλεσμα οι ΗΠΑ να πληρώνουν πάνω από το 36% των κονδυλίων που δίνουν τα κράτη για πολεμικές δαπάνες) είναι μία από τις μεγαλύτερες αυξήσεις στην Ιστορία! Ταυτόχρονα, οι περικοπές που σχεδιάζονται στους υπόλοιπους τομείς θα είναι οι μεγαλύτερες από την εποχή των πρώτων χρόνων της διακυβέρνησης Ρέικαν.

Στο ζήτημα της περιθάλψης, πατώντας πάνω στις αποτυχίες του προγράμματος Obamacare (με την αύξηση των ασφαλιστρών, που είναι γεγονός, όπως έχουμε αναφέρει σε παλαιότερα δημοσιεύματά μας), ο Τραμπ δε ζήτησε φυσικά δωρεάν ασφάλιση για όλους, αλλά υποσχέθηκε καλύτερη διάταξη της αγοράς για να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός και να αγοράσουν οι Αμερικάνοι (όσοι έχουν φυσικά τις τσέπες) φτηνότερα την ασφάλισή τους. Αυτό κι αν είναι... «αντισυστημικό»!

Πονοκέφαλος για την κυβέρνηση Μεί το BREXIT

Η απόρριψη του νομοσχεδίου της κυβέρνησης Μεί για το BREXIT από τη Βουλή των Λόρδων (με μεγάλη πλειοψηφία, μάλιστα, 358 έναντι 256) μπορεί να μην αποτελεί εμπόδιο για την ενεργοποίηση των διαδικασιών εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ, όμως αποτελεί έναν ακόμα πονοκέφαλο για τη βρετανική κυβέρνηση. Κι αυτό γιατί η Βουλή των Λόρδων ζήτησε τροποποίηση που θα προβλέπει ότι η βρετανική κυβέρνηση θα υποχρεωθεί να καταθέσει προτάσεις που θα εγγυώνται τα ίδια δικαιώματα παραμονής στη Βρετανία για όλους τους πολίτες της ΕΕ που θα διαμένουν σ' αυτή και μετά το BREXIT. Τις προτάσεις αυτές θα πρέπει να τις καταθέσει εντός τριμήνου από την ενεργοποίηση του άρθρου 50 της συνθήκης της Λισαβόνας (για το ξεκίνημα των διαδικασιών εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ).

Λίγες μέρες πριν, ο υπουργός BREXIT, Ντέιβιντ Ντέβις, ζητούσε από τους υπουργούς να προετοιμαστούν για «το απίθανο σενάριο μη επίτευξης αμοιβαίας ικανοποιητικής συμφωνίας» με την ΕΕ, ενώ ο γνωστός Μπορίς Τζόνσον (υπέρμαχος του BREXIT, που τώρα έχει γίνει υπουργός Εξωτερικών) υποστήριζε ότι μπορεί να μη φτάνουν τα δύο χρόνια για να επιτευχθεί μία εμπορική συμφωνία με την ΕΕ. Την ίδια στιγμή, το βρετανικό Εμπορικό Επιμελητήριο ζήτησε από τη βρετανίδα πρωθυπουργό να καθυστερήσει το BREXIT, αν διαπιστώσει ότι δεν είναι δυνατή η επίτευξη εμπορικής συμφωνίας με την ΕΕ εντός δύο ετών.

Υπενθυμίζουμε ότι οι καπιταλιστές είναι κάθετα αντίθετοι σε μία συμφωνία στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), καθώς αυτό θα δημιουργήσει σοβαρά εμπόδια στο βρετανικό εμπόριο, με αποτέλεσμα τη μείωση του ΑΕΠ ίσως και μέχρι 9.5% (βάσει εγγράφων του βρετανικού υπουργείου Οικονομικών που διέρρευσαν πέρυσι στους Times). Όσο πλησιάζει ο καιρός για την ενεργοποίηση του άρθρου 50, τόσο θα μεγαλώνει ο πονοκέφαλος της κυβέρνησης που θα πρέπει να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των καπιταλιστών και να εφαρμόσει το BREXIT με όσο το δυνατόν μικρότερους κραδασμούς. Οι Γερμανοί όμως δεν έχουν μιλήσει ακόμα...

Συρία

Εκεχειρία με... μάχες

Την ίδια στιγμή, οι «ειρηνευτικές» διαπραγματεύσεις της Γε-

νεύης συνεχίζονται από την προηγούμενη εβδομάδα με αργούς ρυθμούς, καθώς οι ομάδες της αντιπολίτευσης απαιτούν να τεθεί στο τραπέζι το θέμα της τύχης του Ασαντ ως προϋπόθεση για την επίτευξη κάποιας συμφωνίας. Κι ενώ η Ρωσία ζητούσε από το καθεστώς Ασαντ να σταματήσει τις επιθέσεις όσο δι-
 αρκούν οι διαπραγματεύσεις και υποτίθεται ότι οι ΗΠΑ θα έκαναν το ίδιο με τους αντικαθεστωτικούς αντάρτες που ελέγχουν, οι συγκρούσεις αναζωπυρώθηκαν με έξι βομβιστικές επιθέσεις
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Αναμενόμενο ήταν το ρωσικό και κινέζικο βέτο στην πρόταση ψηφίσματος για κυρώσεις στη Συρία, που υποστηρίχτηκε από ΗΠΑ, Γαλλία και Βρετανία στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Οι κυρώσεις περιλάμβαναν την απαγόρευση πώλησης ελικοπτέρων στο συριακό καθεστώς και την καταγραφή σε «μαύρη λίστα» έντεκα στρατιωτικών διοικητών που κατηγορούνται ότι χρησιμοποίησαν τοξικά αέρια σε παλαιότερες επιθέσεις. Το γαϊτανάκι με τις αλληλοκατηγορίες ήταν κι αυτό αναμενόμενο. Η μεν Ρωσία κατηγορεί τους υπόλοιπους ότι δεν έχουν αποδείξει και οι άλλοι της απαντούν ότι είναι θλιβερό μία χώρα μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να υποστηρίζει ένα καθεστώς που σκοτώνει τους πολίτες του.

στο ψαχνό

Λεπτομέρειες

Αμφιβάλλει κανείς ότι το τέταρτο Μνημόνιο έχει ήδη υπογραφεί από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ; Η συμφωνία που έγινε στις Βρυξέλλες στις 20 Φλεβάρη, πριν από τη συνεδρίαση του Eurogroup, ανάμεσα στους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης και στους τρούικανούς, δεν ήταν παρά η άτυπη υπογραφή του τέταρτου Μνημονίου.

Για να επιστρέψει η τρόικα στην Αθήνα, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δέχτηκαν όχι μόνο τον καθορισμό «πρωτογενών πλεονασμάτων» ύψους 3,5% του ΑΕΠ για μια χρονική περίοδο μετά το 2018 (που λήγει το τρίτο Μνημόνιο), αλλά δέχτηκαν και τον απόλυτο καθορισμό της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής γι' αυτή την περίοδο. Και μάλιστα, τον καθορισμό της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής όχι μόνο με τη συνέχιση της επιτροπείας, αλλά και με την προ-νομοθέτηση μέτρων γι' αυτή την περίοδο, τα βασικότερα εκ των οποίων είναι η δραστική μείωση του αφορολόγητου και το πετσόκομμα των συντάξεων, ώστε να φτάσουν όλες στα άθλια επίπεδα που προβλέπει ο αντισφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλου.

Και τι συζητούν πίσω από τις κλειστές πόρτες του «Χίλτον» οι υπουργοί των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ με τους τρούικανούς; Συζητούν τις λεπτομέρειες. Όπως γίνεται πάντα σ' αυτό το αλισβερίσι των κυβερνήσεων με τους τρούικανούς. Οι λεπτομέρειες αφορούν τη χρονική κλιμάκωση των μέτρων (όσων απ' αυτά προβλέπουν χρονική κλιμάκωση), αλλά και τη δυνατότητα των κυβερνήσεων να τα «σερβίρουν» στον ελληνικό λαό.

Οι πρώτες μνημονιακές κυβερνήσεις συνήθιζαν να αναφέρονται σ' αυτά που «έσωσαν». Επειδή όλα αυτά που κατά καιρούς «έσωσαν» θυσιάστηκαν σε επόμενες φάσεις και τελικά... σώθηκαν, οι συριζαίοι επινόησαν νέα προπαγανδιστική μέθοδο. Πότε είχαμε τα «ισοδύναμα», πότε το «παράλληλο πρόγραμμα», τώρα έχουμε τα «αντίμετρα».

Γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα γι' αυτά και επανερχόμαστε σ' αυτό το φύλλο (σελίδα 9). Επειδή όλοι είμαστε «ψυλλιασμένοι», επειδή ξέρουμε τι συνέβη επί ΓΑΠ, επί Παπαδήμου, επί Σαμαροβενιζελουκουβέληδων με αυτά που «έσωσαν» σε κάθε αξιολόγηση, επειδή ξέρουμε τι συνέβη με τα «ισοδύναμα» και με το «παράλληλο πρόγραμμα», θα παγιδευόμαστε αν αρχίζαμε να συζητάμε γι' αυτή την προπαγανδιστική μπουρδα. Αλλωστε, τα μέτρα τα ακούσαμε (πετσόκομμα αφορολόγητου και συντάξεων), ενώ από «αντίμετρα» ακούσαμε μόνο το φαιδρό παράδειγμα ότι μπορεί να μειωθεί η εισφορά στα φάρμακα των συνταξιούχων σε... αντιστάθμισμα για το πετσόκομμα των συντάξεών τους!

Κοιτάζοντας τη «μεγάλη εικόνα», μπορούμε να δούμε μόνο τη συνέχιση της πολιτικής του αποικισμού της χώρας, από τον οποίο η ντόπια αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό παίρνουν μερίδιο, και της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, προς δόξαν της αυξημένης κερδοφορίας του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου.

Αυτή η «εικόνα» θα παραμείνει άθιχτη για πολλά-πολλά χρόνια, αν η εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα δεν τη σκίσουν. Με τη βία, φυσικά, γιατί άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Ακόμα και η στοιχειώδης ταξική άμυνα, για να αποδώσει, πρέπει να πάρει μαχητικό χαρακτήρα. Τις διαμαρτυρίες οι κυβερνήσεις δεν τις ακούνε. Έχουν εξαπολύσει έναν ανελέητο ταξικό πόλεμο ενάντια στους ανθρώπους του μόχθου κι αυτός ο πόλεμος μόνο με τα ίδια μέσα μπορεί ν' αντιμετωπιστεί. Απαιτεί, όμως, κι αυτός οργάνωση σε όλα τα επίπεδα, πρωτίστως στο πολιτικό.

Η φωτογραφία δεν είναι από κάποια χολιγουντιανή ταινία επιστημονικής φαντασίας και καταστροφολογίας. Σε γαλλική μονάδα εκτροφής παπιών έχει τραβηχτεί. Η εξάπλωση του νέου στελέχους της γρίπης των πτηνών έχει οδηγήσει σε μαζική σφαγή πουλερικών (εκατοντάδες χιλιάδες μέχρι στιγμής) και σε θέσιμο των μονάδων εκτροφής σε καραντίνα. Οι δε εργάτες που κάνουν τη σφαγή και την αποτέφρωση των πουλερικών παίρνουν όλα τα μέτρα ασφαλείας (ολόσωμες φόρμες, μάσκες, γάντια κτλ), για να μην έρθουν σε επαφή με τον ιό. Μπορεί αυτός να μη διαδίδεται στον άνθρωπο, όμως ο κίνδυνος μετάλλαξής του σε νέο στέλεχος που θα διδίδεται και στον άνθρωπο είναι τεράστιος. Γι' αυτό και παίρνονται τόσο αυστηρά μέτρα ασφαλείας. Η «Κόντρα» τα γράφει αυτά από τα τέλη Γενάρη, όμως η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και οι αρμόδιες υπηρεσίες σφυρίζουν αδιάφορα, μολονότι τα κρούσματα και σε άγρια πουλιά και σε μονάδες πληθαίνουν και δείχνουν μεγάλη γεωγραφική διασπορά της νόσου.

KONTRES

Στην κρίση σας

«Δηλώνουμε, ωστόσο, κατηγορηματικά: Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο οφείλει να κατανοήσει ότι δεν πρόκειται να αποδεχούμε σε καμία περίπτωση την απαίτηση για μέτρα μετά τη λήξη του προγράμματος». Δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου Δ. Τζανακόπουλου, στην επίσημη ενημέρωση των πολιτικών συντακτών στις 6 Δεκέμβρη του 2016.

«Η ελληνική έννομη τάξη δεν επιτρέπει τη νομοθέτηση μέτρων υπό αίρεση, είτε αυτά είναι επιβαρυντικά μέτρα είτε ελαφρυντικά για τα νοικοκυριά. Αντιθέτως είναι πάγια κοινοβουλευτική πρακτική νόμος με μεταγενέστερη ημερομηνία έναρξης». Δήλωση του ίδιου προσώπου, στην επίσημη ενημέρωση των πολιτικών συντακτών στις 21 Φλεβάρη του 2017.

Παραδίδουμε τον εκπρόσωπο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (και τον πρωθυπουργό του, φυσικά) στην κρίση σας.

Τι συμφωνία;

Το ότι ο Φίλης θα συνέχιζε να σφυροκοπά τον Καμμένο θα έπρεπε να θεωρείται σίγουρο. Ο Καμμένος τον «έφαγε» από το υπουργείο Παιδείας (ο Τσίπρας τον «έφαγε», αλλά είναι βολικό να πέφτει η ευθύνη αποκλειστικά στον Καμμένο) και ο Φίλης είναι και ως χαρακτήρας τύπος που επιζητεί τη ρεβάνς. Άλλοι οι δηλώσεις στα ΜΜΕ, όμως, και άλλο να κάνει ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων για τα νέα εξοπλιστικά προγράμματα που ανήγγειλε ο υπουργός Αμυνας. Το πιο ανησυχητικό για τον Τσίπρα ήταν πως ο Φίλης δεν ήταν μόνος στην ερώτηση, αλλά μαζί με άλλους 13 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων φιγουράρουν ονόματα που θα ήθελαν να είναι στην κυβέρνηση και δεν μπόρεσαν ή ήταν στην κυβέρνηση και βγήκαν. Δηλαδή, ο Φίλης δεν εμφανίστηκε μόνο ως χολωμένος πρώην υπουργός, αλλά ως άνθρωπος που μπορεί να λειτουρ-

γήσει συσπειρωτικά για την αμφισβήτηση της συμμαχίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Η ερώτηση τελικά δεν κατατέθηκε. Προφανώς υπήρξε συμφωνία ανάμεσα στους Φίληδες και τους Τσιπραίους (τι περιεχόμενο έχει η συμφωνία δεν είμαστε σε θέση να το γνωρίζουμε), όμως η αμφισβήτηση της συμμαχίας με τους ΑΝΕΛ καταγράφηκε πια ως παράμετρος στην εσωτερική λειτουργία του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί που υπέγραψαν την ερώτηση θα ψηφίσουν την επέκταση του Μνημονίου και τα προ-νομοθετημένα μέτρα (ή θα παραιτηθούν, αν δεν αντέχουν), όμως έστειλαν το μήνυμα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να «κοιτάζει» και προς το ΠΑΣΟΚ.

Στα δύο

Οι συριζαίοι με τα καμώματά τους κατάφεραν να διχάσουν ακόμα και τους γερμανούς ομοϊδεάτες τους. Οι περισσότεροι στηρίζουν τον επίσημο ΣΥΡΙΖΑ (και προσδοκούν να βρεθούν στην επόμενη γερμανική κυβέρνηση, παρέα με τους σοσιαλδημοκράτες και τους πράσινους), ενώ μια μειοψηφία διατηρεί τους δεσμούς της με τη ΛΑΕ, θεωρώντας ότι αυτή είναι ο... ορίτζιναλ ΣΥΡΙΖΑ.

Στη δεύτερη κατηγορία φαίνεται πως ανήκει η Σάρα Βάγκενκνεχτ, πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας της Linke, που έδωσε συνέντευξη στη «Ραϊνίσε Ποστ» και υποστήριξε πως πρέπει να γίνει δημοψήφισμα για την έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη, γιατί «υπάρχουν επιχειρήματα ότι η οικονομική ανάκαμψη θα είναι αρκετά ευκολότερη χωρίς τον κορσέ του ευρώ». Κατηγόρησε τον Σόιμπλε ότι παραπλανά επί χρόνια τους Γερμανούς «μολονότι γνωρίζει ή τουλάχιστον έπρεπε να γνωρίζει ότι η Ελλάδα είναι πτωχευμένη, ενώ δεν παρέλειψε να επιδείξει τη χυδαία ιμπεριαλιστική λογική που διέπει και τη Linke, υποστηρίζοντας το γνωστό δόγμα, ότι τα

δάνεια που δόθηκαν στην Ελλάδα «είναι τάφος δισεκατομμυρίων για χρήματα γερμανών και ευρωπαίων».

Του τον «φύτεψαν»

Αφού ανάγκασαν τον Τραμπ να διώξει τον σύμβουλο εθνικής ασφαλείας που είχε επιλέξει, πριν αυτός προλάβει να κλείσει μήνα στο πόστο του, του «φύτεψαν» το διάδοχό του. Το στρατηγό τριών αστέρων Χέρμπερτ ΜακΜάστερ, ο οποίος θα παραμείνει ενεργεια αξιωματικός του αμερικανικού στρατού, όπως είχε παραμείνει και ο Κόλιν Πάουελ, όταν υπηρετούσε ως σύμβουλος εθνικής ασφαλείας του Ρέιγκαν.

Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, τον σύμβουλο εθνικής ασφαλείας τοποθέτησε η ιεραρχία του αμερικανικού στρατού, η οποία θα έχει ενημέρωση για ό,τι συζητιέται στο Λευκό Οίκο και θα «περνάει» τις απόψεις της. Αυτό κατέστη απαραίτητο, όταν διαφάνηκε ότι πρόεδρος εξελέγη ένας άνθρωπος χωρίς πολιτική πείρα, που με τα καραγκιοζιλίκια του μπορεί να κάνει ζημιά. Η αστική πολιτική μπορεί να οδηγήσει σε «ατυχήματα» που βραχυπρόθεσμα μπορεί να δημιουργήσουν απειλές, όμως ένα οργανωμένο ιμπεριαλιστικό κράτος είναι πριν απ' όλα κράτος. «Υπαλληλοκρατία και μόνιμος στρατός» είναι τα βασικά χαρακτηριστικά ενός αστικού κράτους, όπως τα περιέγραφε ο Μαρξ τον 19ο αιώνα. Εκτοτε, τα αστικά κράτη έχουν γίνει πιο σύνθετοι μηχανισμοί, όμως ο πυρήνας παραμένει όπως ακριβώς τον περιέγραφε ο Μαρξ. Οι κινήσεις που γίνονται από το αμερικανικό «κατεστημένο», με στόχο να «καλιμπράρουν» τον Τραμπ, επιβεβαιώνουν τη μαρξιστικολενινιστική ανάλυση για το ρόλο του ιμπεριαλισμού και του κράτους του.

ων φορολογούμενων»! Στη Βάγκενκνεχτ απάντησε ο πρόεδρος του κόμματος και της «Ευρωπαϊκής Αριστεράς», Γκρέγκορ Γκίζι: «Εξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ολοκλήρωνε το έργο του Σόιμπλε, τη διαίρεση της Ευρώπης, με αστάθμητους κινδύνους».

Πάντως, πέρα από τη σπέκουλα που έσπευσε να κάνει η ΝΔ, αν οι γερμανοί «αριστεροί» συνεχίσουν έτσι, θα χάσουν ψήφους προς όλες τις κατευθύνσεις.

Τόση υποκρισία!

«Η Ελληνική Βουλή έχει το ιστορικό καθήκον να φέρει το θέμα σε ψήφιση άμεσα και να μπλοκάρει τη διαδικασία της προσωρινής εφαρμογής της συμφωνίας CETA» γράφουν σε ανακοίνωσή τους οι Οικολόγοι Πράσινοι, προσφέροντάς μας ένα ακόμα δείγμα υποκρισίας και υποτίμησης της νοημοσύνης μας. Αυτή τη συμφωνία, ρε μάγκες, την υπέγραψε στο συμβούλιο υπουργών η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχετε. Και στο υπουργείο που διαπραγματεύθηκε (λέμε τώρα) τη συμφωνία αναπληρωτής υπουργός είναι το στέλεχός σας Ι. Τσιρώνης. Ποιον κοροϊδεύετε, λοιπόν;

Για λίγη δημοσιότητα

«Προτείνω την άμεση συγκρότηση ενός εθνικού μετώπου κατά της παρακμής». Την είπε και ο τέως υπουργός και τέως βουλευτής, πρώτα της ΝΔ και μετά του ΠΑΣΟΚ, Βασίλης Κοντογιαννόπουλος, την παπάρα του. Δεν κοστίζει τίποτα, άλλωστε. Το «εθνικό μέτωπο» θα συγκροτηθεί από όλες τις «φιλευρωπαϊκές δυνάμεις», που θα κατέβουν μαζί στις εκλογές. Η πλειοψηφία που θα προκύψει θα εκλέξει τον πρωθυπουργό, ενώ τα σημερινά κόμματα θα πρέπει να διαλυθούν ώστε να γίνει «ένα λυτρωτικό Big Bang» που αποτελεί προϋπόθεση «για ένα εθνικό restart». Κι όλ' αυτά πρέπει να τα κάνουν ο Σημίτης και ο Καραμανλής, αναλαμβάνοντας σχετική πρωτοβουλία. Όταν ένας αστός πολιτικός πεταχτεί στα αζήτητα, αναζητά τρόπους για να δει τη φάτσα του έστω και για μια μέρα σε καμιά εφημερίδα.

Κοινωνικά ανάλγητοι και λαμόγια

Σε τεσεεράμισι χρόνια φυλακή καταδικάστηκε από δικαστήριο της Μαδρίτης ο πρώην διευθυντής του ΔΝΤ Ροδρίγο Ράτο, για κατάχρηση χρημάτων από ισπανικές τράπεζες των οποίων προϊστάτο από το 2010 μέχρι το 2012. Είχε συμμετοχή στο περιβόητο σκάνδαλο των «μαύρων καρτών», για το οποίο δικάζονται 65 πρώην διοικητές και μέλη διοικητικών συμβουλίων των τραπεζών Caja Madrid και Bankia. Κατηγορούνται ότι υπεξάρσαν 12 εκατ. ευρώ με χρήση τραπεζικών καρτών που δεν είχαν δηλωθεί. Κρίνοντας από τους έλληνες τραπεζίτες και από τα στελέχη του ΔΝΤ που πηγαινοέρχονται στην Ελλάδα την τελευταία εφταετία, είμαστε σίγουροι πως οι τύποι που δικάζονται πρωταγωνιστούσαν στα ισπανικά ΜΜΕ στηλιτεύοντας το «πελατειακό κράτος» και τη «διαφθορά».

Βρίσκει και τα κάνει

«Με μπλόκα ή χωρίς μπλόκα, όχι μόνον οι πόρτες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης είναι ανοιχτές για τους αγρότες και τους εκπροσώπους τους, αλλά επιδιώκουμε να τους έχουμε δίπλα μας γιατί τα προβλήματα είναι πράγματι μεγάλα», δήλωσε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου, όταν διαλύθηκε και το τελευταίο αγροτικό μπλόκο. Ανακουφισμένος που η φετινή κινητοποίηση δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια διαμαρτυρία, ο Αποστόλου έκανε μια δήλωση που πίσω από τη φαινομενική δημοκρατικότητα της κρύβει την ιταμότητα. Γιατί συναντήθηκε με εκπροσώπους των αγροτών, πριν και κατά τη διάρκεια των μπλόκων, και δεν ικανοποίησε ούτε ένα -έστω ένα δευτερεύον- αίτημά τους.

Προκομμένοι

Όπως μας ενημέρωσε με δελτίο Τύπου το Ελληνο-Κινεζικό Οικονομικό Συμβούλιο, εξέλεξε νέο προεδρείο. Ο πρόεδρος, όμως, παρέμεινε αμετακίνητος. Είναι ο Φώτης Προβατάς, διευθύνων σύμβουλος της EUROCHINESE DEVELOPMENT και «Πρώην Εντεταλμένος Δήμου Αθηναίων για την Οικονομική Συνεργασία με τη Λ.Δ. Κίνας». Εμείς πάντοτε λέγαμε ότι οι παλιοί ευρωρεβιζιονιστές, τα πνευματικά τέκνα του Φιλίνη και του Κύρκου, είναι προκομμένοι άνθρωποι, όχι ρεμπεσκέδες σαν τους... δογματικούς κομμουνιστές που θέλουν να γκρεμίσουν τον καπιταλισμό. Ο δρόμος για το σοσιαλισμό περνάει μέσα από την... καπιταλιστική επιχειρηματικότητα και οι άνθρωποι σαν τον Πιτσιόρλα και τον Προβατά το κατάλαβαν νωρίς. Επесαν με τα μούτρα στις μπίζνες και με τον ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκαν και πάλι στην πρώτη γραμμή. Ο Πιτσιόρλας τοποθετήθηκε «αφεντικό» του ΤΑΙΠΕΔ και πλέον είναι υππουργός, ενώ ο Προβατάς παράτησε τον Καμίνη, στον οποίο προσέφερε υπηρεσίες ως αντιδήμαρχος και έχει προσκολληθεί στην κυβερνητική παράταξη. Αλλωστε, και ο μέντοράς του, ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης, τον ίδιο δρόμο ακολουθεί. Μόνο που η πορεία του Κουβέλη είναι καθαρά πολιτική, ενώ του Προβατά είναι κυρίως επιχειρηματική. Έχει δημιουργήσει «άκρες» με τους κινέζους καπιταλιστές και αυτές οι «άκρες» είναι σαν ένα είδος... άυλου κεφαλαίου.

ZOOM

Οχι άλλο παραμύθι για το χρέος!

Τι ξέραμε έως πρόσφατα από το ΔΝΤ σχετικά με το ελληνικό χρέος; Ξέραμε ότι υπήρχε μια έκθεση των υπηρεσιών του, που χαρακτήριζε εξαιρετικά μη βιώσιμο (highly unsustainable) το ελληνικό χρέος, τόσο λόγω του ύψους του (η έκθεση του ΔΝΤ προβλέπει ότι θα φτάσει το 170% του ΑΕΠ το 2020, θα μειωθεί στο 164% το 2022 και θα εκτιναχτεί στο 275% το 2060) όσο και λόγω των χρηματοδοτικών αναγκών για την εξυπηρέτησή του, που θα ξεπεράσουν το «ανεκτό» επίπεδο του 15% του ΑΕΠ το 2024 και θα συνεχίσουν να αυξάνονται, φτάνοντας το 20% το 2031 και το 33% το 2040.

Τι μάθαμε από την Κριστίν Λαγκάρντ, μετά τη συνάντησή της με την Ανγκελα Μέρκελ στο Βερολίνο, την Τετάρτη 22 Φλεβάρη; Καταρχάς, ότι μετά τη συνάντησή της με τη γερμανίδα καγκελάρια, το Ταμείο είναι «πολύ πιο αισιόδοξο» για την εξεύρεση μιας λύσης για το ελληνικό χρέος. Για να την ακούσουν όσο γίνεται περισσότεροι στη Γερμανία, προκειμένου να υποβοηθηθεί η προεκλογική καμπάνια του κόμματος της Μέρκελ, η Λαγκάρντ εμφανίστηκε και στο μεγάλο τηλεοπτικό δίκτυο ARD, για να «εξηγήσει» ότι το ελληνικό χρέος δε χρειάζεται σώνει και καλά «κούρεμα» για να καταστεί βιώσιμο. Αυτό μπορεί κάλλιστα να γίνει με μείωση επιτοκίων, ενώ «πρέπει να εξεταστεί εκ νέου και ο χρονικός ορίζοντας ωρίμανσης των ομολόγων».

Την επομένη, προκειμένου να τηρηθούν οι απαραίτητες ισορροπίες, δόθηκε εντολή στον εκπρόσωπο Τύπου του ΔΝΤ Τζέρι Ράις να δηλώσει ότι, προκειμένου το Ταμείο να συμμετάσχει στο ελληνικό «πρόγραμμα», θα πρέπει να προηγηθούν γενναίες μεταρρυθμίσεις που θα διευκολύνουν την ανάπτυξη, καθώς και η δέσμευση και εξειδίκευση των μέτρων ελάφρυνσης του χρέους από πλευράς ευρωπαίων δανειστών. Σύμφωνα με τον Ράις, αυτή τη θέση μετέφερε στη Μέρκελ η Λαγκάρντ. Το ποτήρι του νερού μπορεί να το χαρακτηρίσεις μισογεμάτο ή μισοάδειο. Ανάλογα με το ακροατήριο, τα στελέχη του ΔΝΤ χρησιμοποιούν και διαφορετικούς τόνους.

Μπορεί η Λαγκάρντ στα νιάτα της να ήταν αθλήτρια της συγχρονισμένης κολύμβησης, κατά συνέπεια μαθημένη στις κωλοτούμπες, όμως εν προκειμένω δεν έχουμε καμιά κωλοτούμπα. Αναφερόμαστε στην ουσία του ζητήματος και όχι στις αντιπαραθέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα ένθεν κακειθεν του Ατλαντικού, που υπαγορεύουν σε «μεγαλουπάλληλους» σαν τη Λαγκάρντ να εμφανίζονται πότε με τη μία και πότε με την άλλη θέση. Από άποψη ουσίας, τίποτα δεν άλλαξε (ούτε πρόκειται ν' αλλάξει) στο ελληνικό χρέος και στη χρήση του ως εργαλείου αποικισμού και κινεζοποίησης.

Η Μέρκελ με τη Λαγκάρντ έκαναν κάποιο παζάρι. Δεν ξέρουμε τι πήρε η πλευρά του ΔΝΤ (κάτι θα πήρε ασφαλώς), ξέρουμε όμως τι πήρε η Μέρκελ. Συμφώνησαν με τη Λαγκάρντ να γίνουν τέτοιοι χειρισμοί που θα επιτρέψουν στο κόμμα της Μέρκελ (και στους σοσιαλδημοκράτες κυβερνητικούς εταίρους) να κάνουν εκλογές χωρίς να μπλέκεται μέσα στα πόδια τους το ελληνικό ζήτημα, που το χρησιμοποιούν οι ακροδεξιοί της ΑFD για να κατηγορούν τους συγκυβερνώντες

χριστοανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες ότι πετάνε τα χρήματα των γερμανών φορολογούμενων στο χωρίς πάτο βαρέλι των τεμπέληδων Ελλήνων. Σε ό,τι αφορά τους χειρισμούς που θα γίνουν, για να μην έχει η Λαγκάρντ «γκρίνια» από διάφορους στο ΔΝΤ, ενδεχομένως να υπάρξει κάποια πιο συγκεκριμένη περιγραφή των περιβόητων «μεσοπρόθεσμων μέτρων» για το ελληνικό χρέος, χωρίς αυτό να είναι και σίγουρο.

Το λέμε, γιατί στη συνέντευξη που έδωσε στο ARD η Λαγκάρντ μίλησε μόνο για μείωση επιτοκίων και επιμήκυνση λήξεων ομολόγων, που δεν είναι τίποτα καινούργιο. Από το Δεκέμβρη του 2012 (επί Σαμαροβενιζέλων) υπάρχει σχετική αναφορά σε απόφαση του Eurogroup, με στόχο και τότε να συνεχίσει το ΔΝΤ να συμμετέχει στο «πρόγραμμα». Επομένως, μπορεί να υπάρξει απλά μια επανάληψη των διατυπώσεων του 2012 (για μείωση επιτοκίων και επιμήκυνση λήξεων, αν χρειαστεί) και αυτό να θεωρηθεί αρκετό για να συνεχίσει το ΔΝΤ, ως σύμβουλος έστω και όχι βάζοντας κάποια λεφτά σε δάνεια (θυμίζουμε ότι το ΔΝΤ έχει να βάλει λεφτά στα δάνεια προς το ελληνικό κράτος από το 2014).

Αυτό περιμένουν και οι συριζαίοι για να το κάνουν σημαία. Οτι τάχα «πήραν» τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος, στο πλαίσιο του «συνολικού πακέτου» της δεύτερης αξιολόγησης. Πράγμα που είναι άνευ σημασίας. Όλοι (και οι ιμπεριαλιστές δανειστές και το πολιτικό προσωπικό της ελληνικής αστικής τάξης) γνωρίζουν πολύ καλά πως θα χρειαστεί να κάνουν πολλές αναδιαρθρώσεις του χρέους, προκειμένου το ελληνικό κράτος να μπορεί να το εξυπηρετεί και να μη χρεοκοπήσει. Μόνο που αυτές οι αναδιαρθρώσεις θα γίνονται με το σταγονόμετρο, όπως γίνονται και μέχρι τώρα, προκειμένου οι ιμπεριαλιστές δανειστές να διατηρούν την αποικιοκρατικού τύπου επιτροπεία επί του ελληνικού κράτους και του αστικού πολιτικού προσωπικού.

Ολη αυτή η συζήτηση για το χρέος, όπως εμφανίζεται, ως σύγκρουση αρχών (ή ιδεοληψιών) ανάμεσα στο ΔΝΤ και τους Γερμανούς, είναι καθαρά υποκριτική. Κόντρες μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κέντρων υπάρχουν, όμως, το περιεχόμενό τους είναι διαφορετικό. Το ελληνικό χρέος είναι απλά μια βιτρίνα. Γι' αυτό και στο τέλος τα βρίσκουν. Και τα βρίσκουν με απίθανα «μπαλαμούτια» στους αριθμούς. Την πρώτη περίοδο των Μνημονίων, επί κυβέρνησης ΓΑΠ, προκειμένου «να βγαίνουν τα νούμερα» το ΔΝΤ συμφώνησε ότι μπορούν μέσα σε μια τριετία να πάρουν 50 δις. ευρώ από ιδιωτικοποιήσεις. Φυσικά, ήξεραν πολύ καλά ότι το νούμερο είναι εξωπραγματικό (όπως και αποδείχτηκε). Το 2012 συμφώνησαν σε κάτι εξωφρενικά «πρωτογενή πλεονάσματα» (μέχρι και 5%!), και πάλι για «να βγαίνουν τα νούμερα». Ηξεραν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να πιαστούν τέτοια πλεονάσματα (όπως και αποδείχτηκε, με κατάληξη τις μειώσεις που συμφωνήθηκαν με το τρίτο Μνημόνιο). Πριν από λίγο καιρό, το ΔΝΤ υποστήριζε ότι είναι αδύνατο η ελληνική οικονομία να πιάνει «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% για αρκετά χρόνια μετά το 2018. Και έλεγε ότι πρέπει να υπάρξει μείωση της

επιβάρυνσης του χρέους, ώστε να μην απαιτούνται τόσο υψηλά «πρωτογενή πλεονάσματα». Στη συνέχεια, συμφώνησαν με αυτά τα «εξωπραγματικά» πρωτογενή πλεονάσματα (ρίχνοντας την ευθύνη στη συμφωνία που έκανε η ελληνική κυβέρνηση με τους δανειστές της στο Eurogroup) και άρχισαν την πίεση για τα πρόσθετα μέτρα, ώστε «να βγαίνουν τα νούμερα». Εκεί βρισκόμαστε σήμερα. Έχουν συμφωνήσει σε πρόσθετα μέτρα και συζητούν ποια θα είναι αυτά και πώς θα κλιμακωθούν στο χρόνο.

Θα μπορούσε να πει κάποιος -καθόλου αβάσιμα- ότι το ΔΝΤ λειτουργεί και ως προβοκάτορας ή ως «λαγός» των γερμανών ιμπεριαλιστών. Ξέροντας ότι η Γερμανία αποκλείεται σ' αυτή τη φάση να κάνει οποιαδήποτε συζήτηση για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους, το ΔΝΤ απαιτεί «να βγαίνουν οι αριθμοί» με τη θέσπιση σκληρότατων νέων μέτρων. Μάλιστα, αυτά που προτείνει ξεπερνούν σε σκληρότητα αυτά που προτείνουν οι άλλοι «θεσμοί», οι οποίοι στο τέλος συμφωνούν. Τραβώντας τα πράγματα στα άκρα, το ΔΝΤ φτιάχνει ένα ιδανικό διαπραγματευτικό πλαίσιο για τους ιμπεριαλιστές δανειστές, ώστε στο τέλος -κάνοντας τάχαμου υποχωρήσεις- να φτάσουν εκεί που από την αρχή είχαν προγραμματίσει να φτάσουν, προσφέροντας ταυτόχρονα ένα προπαγανδιστικό άλλοθι στην ελληνική κυβέρνηση, που θα μιλήσει για «έντιμο συμβιβασμό», όπως κάνουν διαχρονικά όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις κάθε φορά που νομοθετούν νέα πακέτα αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων.

Τα αστικά ΜΜΕ, για λόγους αποπροσανατολισμού, τόνισαν μόνο την εκτίμηση της έκθεσης του ΔΝΤ για εξαιρετικά μη βιώσιμο χρέος. Εθαψαν την άλλη πλευρά της, που ήταν και η πιο σημαντική, καθώς αυτή είχε άμεσο πρακτικό αντίκρυσμα. Το ΔΝΤ ζήτησε «δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις», με πιο εξέχουσα τη μείωση του αφορολόγητου, ώστε «να διευρυνθεί η φορολογική βάση». Διότι, όπως αναφέρει η έκθεση, το 50% των μισθωτών και συνταξιούχων βρίσκονται κάτω από το όριο του αφορολόγητου με αποτέλεσμα να μην πληρώνουν καθόλου φόρο, ενώ το ποσοστό αυτό στις άλλες χώρες της ΕΕ ανέρχεται μόλις σε 8%. Ζήτησε «φιλόδοξες μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας, προϊόντων και υπηρεσιών», που ξέρουμε τι υποκρύπτει ως όρος. Ζήτησε μείωση των συντάξεων, με το επιχείρημα ότι το υφιστάμενο σύστημα δεν είναι βιώσιμο και στηρίζεται κατά κύριο λόγο από τους υψηλούς φόρους! Σύμφωνα με την έκθεση, το ασφαλιστικό σύστημα χαρακτηρίζεται από στρεβλώσεις και αντιμετωπίζει ένα έλλειμμα ύψους 11% του ΑΕΠ, έναντι ελλείμματος 2,5% κατά μέσο όρο στις χώρες της ευρωζώνης. Ακόμα και για τους μισθούς, ενώ παραδέχεται ότι σήκωσαν το βάρος της προσαρμογής κατά την περίοδο 2010-11, η έκθεση του ΔΝΤ θεωρεί ότι... επηρεάζουν αρνητικά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων, σε ποσοστό 5% έως 10%.

Το ΔΝΤ, λοιπόν, με αφετηρία τη συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης (το Μάη και το Δεκέμβρη του 2016, στο Eurogroup) για «πρωτογενή πλεονάσμα-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Αποκεφαλισμός με νόημα

Ο Κούλης «πήρε το κεφάλι» του βουλευτή Κασαπίδη, που ο ίδιος τον είχε ορίσει τομεάρχη Αγροτικών της ΝΔ. Ο λόγος; Ο Κασαπίδης δήλωνε ότι θα καταψηφίσει τη συμφωνία CETA (ΕΕ - Καναδά), όταν η κυβέρνηση τη φέρει στη Βουλή, γιατί «ξεπουλάει» την ελληνική φέτα. Αντίθετα, ο Κούλης έχει δηλώσει ότι θα υπερψηφίσει τη CETA, την οποία υπερψήφισαν και οι ευρωβουλευτές της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Πρόκειται, ασφαλώς, για επίδειξη πυγμής. Κάθε αρχηγός αστικού κόμματος πρέπει να κάνει τέτοιες κινήσεις, για «να σφίγουν οι κόλοι». Ο Κασαπίδης δεν είναι Μειράρακης που δεν μπορείς να τον αγγίξεις. Μια χαρά προσφέρεται για το ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου. Αλλωστε, μόνο από τομεάρχη τον ξήλωσε, δεν τον διέγραψε από την κοινοβουλευτική ομάδα (αυτό μπορεί να το κάνει αν ο Κασαπίδης καταψηφίσει σε ενδεχόμενη νομοσυστική ψηφοφορία).

Πέρα από το καθαρά εσωκομματικό ενδιαφέρον, όμως, η «καρατόμηση» Κασαπίδη δεν στερείται γενικότερου πολιτικού ενδιαφέροντος. Εδώ και σχεδόν ένα χρόνο η ΝΔ (με τον Κασαπίδη να διαχειρίζεται τη σχετική υπόθεση) είχε χτίσει την προπαγάνδα ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ξεπούλησε τη φέτα. Τόνους μελιανίου κατανάλωσαν ο Κασαπίδης από τη μια και ο Αποστόλου από την άλλη, αλληλοκατηγορούμενοι με ψέματα και μισές αλήθειες. Ο Αποστόλου έλεγε ότι είχε δεμένα τα χέρια του, γιατί τις σχετικές συμφωνίες είχε υπογράψει η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, ενώ ο Κασαπίδης έλεγε πως τίποτα δεν είχε συμφωνήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά όλα βρίσκονταν στα χέρια των Τσιπροκαμμένων. Η αλήθεια είναι πως τη συμφωνία την ξεκίνησε η προηγούμενη κυβέρνηση και πως η σημερινή την ολοκλήρωσε και την υπέγραψε, ενώ είχε τη δυνατότητα να τη μπλοκάρει. Κασαπίδης και Αποστόλου, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, έπαιζαν το παιχνίδι του μουτζούρη. Μάλιστα, για να αποκρούσει τις κατηγορίες του Κασαπίδη, ο Αποστόλου έφτιαξε το παραμύθι της δήθεν επανεξέτασης της συμφωνίας σε πέντε χρόνια. ΟΧ! αυτά τα έχουμε γράψει αναλυτικά από τις στήλες της «Κόντρας».

Ο Κασαπίδης, όντας εκτεθειμένος στην εκλογική του πελατεία, θεώρησε ότι η ΝΔ πρέπει να κάνει το ίδιο που κάνει με τη μνημονιακή πολιτική. Ναι μεν ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς νόμους, όταν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είχαν πλειοψηφία, στη σημερινή Βουλή, όμως, δεν έχουν ψηφίσει τίποτα. Δεν ψήφισαν τα μέτρα της πρώτης αξιολόγησης και ο ίδιος ο Μητσοτάκης δηλώνει ότι δε θα ψηφίσουν ούτε αυτά της δεύτερης. Γιατί να μην κάνουμε το ίδιο και με τη CETA, ήταν η σκέψη του Κασαπίδη.

Μόνο που δεν πήρε υπόψη του έναν παράγοντα. Οτι η CETA είναι μια συμφωνία ανάμεσα σε δυο ιμπεριαλιστικά κέντρα, την ΕΕ και τον Καναδά. Ο και Κούλης πρέπει να δείξει καλό πρόσωπο στο Βερολίνο, στο Παρίσι και στις άλλες ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες της Ευρώπης. Γι' αυτό και η προπαγάνδα της ΝΔ άλλαξε άρδην. Η CETA, λένε, δεν είναι μεν το ιδανικό, αλλά προστατεύει περισσότερο τη φέτα σε σχέση με το παρελθόν. Γι' αυτό και θα ψηφίσουν μαζί με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τις άλλες δυνάμεις του «ευρωπαϊκού τόξου».

Οι επιμελέστεροι

Στα κάγκελα ανέβηκαν πάλι οι Ποταμικοί. Οχι ενάντια στην κυβέρνηση ή στο ΔΝΤ και τους υπολόπους τρικοινώσεων, αλλά ενάντια στις «επαναλαμβανόμενες και δίχως επαρκή αιτιολόγηση κινήτοποισεις των εργαζομένων στα μέσα σταθερής τροχιάς της Αθήνας». Διότι, οι κινήτοποισεις «έρχονται ως αντίδραση των συνδικαλιστών της ΣΤΑ.Υ. σε νομοθετική ρύθμιση, η οποία ψηφίστηκε με αυξημένη πλειοψηφία την προηγούμενη εβδομάδα στην Βουλή» και άπαξ και μια ρύθμιση την ψήφισε το Ποτάμι, ουδείς δικαιούται να στραφεί εναντίον της. Όπως λέει ο βουλευτής Δανέλλης, που κατέθεσε ερώτηση στον υπουργό Υποδομών & Μεταφορών, «ο εξορθολογισμός του όλου τοπίου επιβάλλεται για μια πληθώρα λόγων, μη εξαιρουμένων των υπονοιών πως οι συνδικαλιστές δεν θέλουν να φύγει η εμπορική εκμετάλλευση από τη διαχείριση της ΣΤΑ.Υ., επειδή υπάρχει όφελος για τους ίδιους!».

Προσέξτε λογική, που παραπέμπει στον Μητσοτάκη πατέρα και τους «νοικοκυραίους» του '90: «Με αυτές τις συμπεριφορές οι συνδικαλιστές μάλλον μπαίνουν σε ένα σπράλ από εκθλιβούμενης προφητείας, το οποίο οδηγεί σε αυτό ακριβώς που θέλουν να αποφυγούν, δηλαδή στην ιδιωτικοποίηση των ΜΜΜ, από την στιγμή που ο ιδιότυπος προστατευτισμός που απολαμβάνουν κρίνεται δυσανάλογα επαχθής για τον έλληνα φορολογούμενο και τον κρατικό προϋπολογισμό» - «από ό, τι φαίνεται οι συνδικαλιστές δεν θέλουν να φύγει η εμπορική εκμετάλλευση από τη διαχείριση της ΣΤΑ.Υ., επειδή υπάρχει όφελος για τους ίδιους» - «Δεν μπορεί να συνεχίζεται εσαεί η τεράστια ταλαιπωρία των κατοίκων του Λεκανοπεδίου, αλλά και των επισκεπτών, όπως και η οικονομική και η περιβαλλοντική επιβάρυνση της Αθήνας».

Επειδή, λοιπόν, ισχύουν όλ' αυτά τα φοβερά και τρομερά, ο ποταμολοβιτικός ρωτάει τον υπουργό «πώς σκοπεύει να αντιμετωπίσει τις καταχρηστικές μεθοδεσίες και αυθαίρετες των συνδικαλιστών που ευτελίζουν το δημοκρατικό και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην απεργία! Τα ΜΑΤ γρήγορα, κι αν τα ΜΑΤ δε φέρουν αποτέλεσμα, μια γενυρισμένη πολιτική επιστράτευση για να μάθουν να απεργούν άλλη φορά...

Ξαναέκαναν Παλέρμο τη Νέα Φιλαδέλφεια!

«**Δ**εδομένης της αδυναμίας προστασίας των αιρετών των οποίων η σωματική ακεραιότητα απειλείται, το σημερινό Δημοτικό Συμβούλιο αναβάλλεται μέχρι να διασφαλιστούν συνθήκες ομαλότητας στην πόλη από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας». Αυτό ανακοίνωσε τις πρώτες απογευματινές ώρες της περασμένης Τετάρτης ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Προηγήθηκε ο ξυλοδαρμός του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου Γιώργου Πάνου, από δεκαμελή ομάδα τραμπούκων-χούλγκαν της ΑΕΚ.

Ο ξυλοδαρμός έγινε μπροστά στα μάτια του διοικητή του τοπικού αστυνομικού τμήματος, όπως κατήγγειλε ο ίδιος ο Γ. Πάνος: «Πήγα στον διοικητή του αστυνομικού τμήματος και μου είπε: "Σε είδα που σε κυνίγαγαν οι ΑΕΚτζήδες, έδωσα εντολή σε ένα περιπολικό να έρθει να σε σώσει, αλλά δεν πρόλαβε γιατί είχε κίνηση"»! Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Στις 20 Ιουνίου του 2014, τα ΜΑΤ άνοιξαν τον κλοιό για να περάσει ομάδα μπράβων που επιτέθηκε σε μέλη του Συντονιστικού Κατοίκων και άλλους πολίτες. Στη συνέχεια, μπροστά στα μάτια τους, οι τραμπούκοι άρχισαν να βανδαλίζουν τη «Στρούγκα», αφού διέρρηξαν τα ρολά. Στο τέλος έβαλαν και φωτιά. Αργότερα, το ίδιο βράδυ, επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά με πέτρες και άλλα αντικείμενα στον κόσμο που είχε συγκεντρωθεί έξω από τη «Στρούγκα», τραυματίζοντας σοβαρά αρκετούς (στη «Στρούγκα» δεν κατάφεραν να ξαναμούν, γιατί τους αντιμετώπιζαν αποφασιστικά όσοι είχαν προλάβει να μπουν μέσα).

Είναι ολοφάνερο πως ό, τι γίνεται από το στρατό των τραμπούκων στη Νέα Φιλαδέλφεια γίνεται σε πλήρη γνώση της Αστυνομίας και με τις πλάτες της. Αυτό που εμείς καταγγέλλαμε το 2014 έρχεται τώρα να επιβεβαιώσει η δημοτική αρχή. Στελέχη της δηλσαν στην Εφ.Συν ότι «η δημοτική αρχή έχει απευθυνθεί επανειλημμένα για να περιστατικά των ημερών στον υπουργό Προστασίας του Πολίτη, Ν. Τόσκα, αλλά χωρίς ανταπόκριση!» Στην ανακοίνωση που εξέδωσε μετά τον ξυλοδαρμό του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου, η δημοτική αρχή κάνει λόγο για «κλίμα βίας και τρομοκρατίας που έχει επικρατήσει στο κέντρο της πόλης μας το τελευταίο τρίμηρο, από τους δόνην ειρηνικούς διαδηλωτές, **υπό την ανοχή της Πολιτείας, την κάλυψη της ΠΑΕ ΑΕΚ και την συγκαλύψη αρκετών ΜΜΕ**».

Όταν αυτή η καταγγελία προέρχεται από ένα θεσμικό όργανο, όπως είναι η διοίκηση ενός δήμου, αποκτά μια άλλη βαρύτητα και αποκαλύπτει την ευθύνη της κυβέρνησης, που κάνει πλάτες στους οργανωμένους τραμπούκους. Γιατί δεν ήταν κάποιο ξαφνικό γεγονός, αλλά κάτι που ήρθε ως συνέχεια των βανδαλισμών και τραμπουκισμών, από έναν οργανωμένο «στρατό», που έδρασε επί μέρες με απόλυτη πειθαρχία και υπό την πλήρη κάλυψη των οπαδικών Μέσων της ΑΕΚ (και της Αστυνομίας, φυσικά).

Το Σάββατο 25 Φλεβάρη, βανδάλισαν την πρόσοψη του ελεύθερου κοινωνικού χώρου «Στρούγκα» και στη συνέχεια την πρόσοψη του δημαρχείου (τα κτίρια της «Στρούγκας» και του δημαρχείου βρίσκονται το ένα απέναντι στο άλλο στη λεωφόρο Δεκελείας). Τα οπαδικά Μέσα έστησαν τρελό πανηγύρι, μοιράζοντας συγχαρητήρια στο τραμπουκαριό και προαναγγέλλοντας ότι θα μείνει εκεί για μέρες, «κατα-

Με όργανο το γνωστό οργανωμένο οπαδικό στρατό

λαμβάνοντας» τον εξωτερικό χώρο της «Στρούγκας» (οι εντολές ήταν αυτή τη φορά να μη διαρρήξουν τα ρολά και να μην μπουν μέσα).

Τη Δευτέρα 27 Φλεβάρη, δεκάδες αγωνιστές από τη ευθύνη της κυβέρνησης, της «Στρούγκα» και άλλες συλλογικότητες μαζεύτηκαν και αποκατέστησαν τις ζημιές στην πρόσοψη. Όταν αποχώρησαν, ο οπαδικός στρατός επέδραμε και πάλι, επιτέθηκε σε ελάχισταους από τους αγωνιστές που είχαν ξεμείνει κουβεντιάζοντας στο δρόμο, ξυλοκόπησε δύο και εγκλώβισε ως ομήρους δύο. Τα οπαδικά Μέσα περιέγραφαν το γεγονός με καμιάρι (οι πενήντα επιτεθήκαν αιφνιδιαστικά σε τέσσερις, τόσο παλικαριά!). Όταν το γεγονός της ομηρίας καταγγέλληκε, αστραπιαία το βασικό οπαδικό διαδικτυακό Μέσο έδωσε τη «γραμμή» ότι γινόταν... πολιτισμένη συζήτηση. Αστραπιαία, η ομηρία έληξε!

Αργά το βράδυ της Δευτέρας, αφού προχώρησε σε ασήμιες επί ώρες, ο οπαδικός στρατός αποχώρησε οργανωμένα, όπως είχε έρθει, για να επανέλθει για κάποιες ώρες και την Τρίτη και να βανδαλίσει για δεύτερη φορά και το δημαρχείο, που είχε καθαριστεί την ίδια μέρα.

Την Τετάρτη, τα οπαδικά Μέσα -χωρίς να παραλείψουν τις βρισιές στη «Στρούγκα» και «στον Βασιλόπουλο»- ανακοίνωσαν ότι ο... επιστήμονας θα μαζευτούν και την Πέμπτη στα δικαστήρια της Ευελπίδων, όπου θα εκδικαστεί η αγωγή μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης-παρωδία, που αποφάσισε να χάρισει το οικόπεδο που το κράτος έχει παραχωρήσει στην ΑΕΚ, σε κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία συμφερόντων Μελισσανίδη, και κατά της νομιμότητας της σύμβασης παραχώρησης καθεαυτής. Και για να δείξουν ότι εννοούσαν όταν έγραφαν «Με... κόσμο η αυριανή δίκη του παραχωρητήριου του γηπέδου», έστειλαν μια εμπορνοφυλακή να ξυλοκοπήσει, κυνηγώντας τον για εκατοντάδες μέτρα, τον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου, με την αστυνομία να βλέπει τι γίνεται και να παρακολουθεί «εκ του μακρόθεν».

Τα ίδια οπαδικά Μέσα, μολονότι η είδηση για τον ξυλοδαρμό του Γ. Πάνου είχε κάνει το γύρο του Διαδικτύου και είχε μεταδοθεί από ραδιοφωνικούς σταθμούς, με καθυστέρηση συλλογικότητες του κινήματος θα δώσουμε κι αυτή τη φορά τον αγώνα της υπεράσπισης της πόλης και του άλσους, στα χνάρια του μεγάλου αγώνα του 2014, χιτίζοντας ένα ευρύ ενωτικό μέτωπο πόλης ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα του Μελισσανίδη. Και θα νικήσουμε!

Τα ίδια οπαδικά Μέσα, μολονότι η είδηση για τον ξυλοδαρμό του Γ. Πάνου είχε κάνει το γύρο του Διαδικτύου και είχε μεταδοθεί από ραδιοφωνικούς σταθμούς, με καθυστέρηση μερικών ωρών άρχισαν να γράφουν ότι όλα είναι ψέματα, ότι είναι προβοκάτσια του Πάνου και του Βασιλόπουλου κτλ. Μόνο που στερούνται ικανοτήτων και έτσι το άλλοθι που πήγαν να στήσουν για τους τραμπού-

Ξαναέκαναν Παλέρμο τη Νέα Φιλαδέλφεια!

«**Δ**εδομένης της αδυναμίας προστασίας τους, αποδενκνύοντας ότι δεν είναι «οργισμένοι ΑΕΚτζήδες», αλλά τραμπούκοι σε διατεταγμένη αποστολή» έμπαζε απ' όλες τις μπάντες. Τότε διαπίστωσαν ότι όχι μόνο δεν είχαν τρομοκρατήσει κανέναν, αλλά αντίθετα το κλίμα είχε γυρίσει σε βάρος τους. Ετσι, σάλπισαν σιωπηρή υποχώρηση και την Πέμπτη το πρωί ο στρατός των τραμπούκων δεν εμφανίστηκε στα δικαστήρια της Ευελπίδων (άλλη μια απόδειξη ότι δι'δρον οργανωμένα και με καθοδήγηση).

Εχουμε γράψει και άλλη φορά ότι η επίθεση στο δήμαρχο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και σε στελέχη της δημοτικής αρχής γίνεται επειδή ο «θίων νους» πρέπει να στοχοποιήσει κάποιους για να μείνει ο ίδιος στο απυρόβλητο. Η μελέτη υφισμέτρων, για την οποία ο δήμος έχει μόνο νομοδοτική αρμοδιότητα, δεν είναι αυτό που εμποδίζει «τις μπουλντόζες να πιάσουν δουλειά». Το ανυπέρβλητο εμπόδιο για τα σχέδια του Μελισσανίδη είναι το ιδιοκτησιακό. Γι' αυτό και επιτέθηκαν και στη «Στρούγκα», που δεν έχει καμιά δουλειά με τα υψόμετρα, όμως έχει πρωτοστατήσει από το 2010 στην αποκάλυψη των σχεδίων του Μελισσανίδη, και γι' αυτό επιτέθηκαν -για πρώτη φορά δημόσια- ενάντια στα μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ που έχουν προσβάλει δικαστικά τη σύμβαση παραχώρησης του οικόπεδου στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Μέχρι τώρα τους αποκαλούσαν «γραφικούς», που η προσφυγή τους δεν έχει καμιά αξία. Τώρα, καλούσαν τον «κόσμο» να πάει στα δικαστήρια (άλλο αν μετά αναγκάστηκαν να δώσουν «άκυρο»), ενώ μέσα στον πανικό τους συνδέσαν αυτά τα παλιά μέλη της ΑΕΚ με τη «Στρούγκα» και με την ιστοσελίδα της «Κόντρας» (eksegersi.gr), που είναι αυτή που συστηματικά παρακολουθεί αυτή τη σκανδαλώδη υπόθεση, αποκαλύπτει ότι συμβαίνει και στριμωγνι κτηνολογική και διοικητική μηχανισμό, εμποδίζοντας τους να ολοκληρώσουν το σκάνδαλο.

Σε ό,τι αφορά, δεν έχουμε να πούμε πολλά. Τίποτα δεν μπορεί να μας τρομάξει. Πίσω δε θα κάνουμε, όπως δεν έχουμε κάνει ποτέ στα είκοσι ένα χρόνια ζωής της εφημερίδας μας. Σε ό,τι αφορά ευρύτερα το κίνημα, δεν αναζητά την προστασία των δυνάμεων καταστολής. Όπως έκανε και τον Ιούνη-Ιούλη του 2014, θα υπερασπιστεί τις δικές του εξωθεσμικές δομές, τις δομές της συλλογικότητας, της αντίστασης και της αλληλεγγύης. Ο νόμος της μαφίας δε θα περάσει.

Οι μάρτυρες από την πλευρά των μελών της ΑΕΚ αναφέρθηκαν στη ζημία που θα υποστεί το ερασιτεχνικό σωματείο από τη λεόντινη σύμβαση παραχώρησης του οικόπεδου (που το ελληνικό δημόσιο έχει παραχωρήσει στο σωματείο) στην ιδιωτικων συμφερόντων κερδοσκοπική εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Αναφέρθηκαν, επίσης, στο κλίμα τρομοκρατίας που επικράτησε στη «γενική συνέλευση», καθώς και στις απειλές που δέχονταν συνεχώς.

Αντίθετα, ο «πρόεδρος» της ΑΕΚ Αλεξίου δεν μπόρεσε να προσφέρει ούτε μια απόδειξη υπέρ του ισχυρισμού του ότι η σύμβαση παραχώρησης είναι προς όφελος της ομάδας. Εξεταζόμενος, δε, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι στα μέλη του σωματείου δε στάθηκαν επιστολές, όπως ορίζει το καταστατικό.

ΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ-4 Συζητούν τις λεπτομέρειες

Όταν πριν το τελευταίο Eurogroup, ο Τσκαλώτος με τον Χουλιαράκη συσκέπτονταν με τους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστών δανειστών και έκλειναν συμφωνία για την επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα (η οποία απλώς ανακοινώθηκε στο Eurogroup), ήταν δεδομένο ότι επικύρωσαν τη συμφωνία για επέκταση του τρίτου Μνημόνιου μετά το 2018 (αυτό προβλεπόνταν στο ίδιο το Μνημόνιο και επαναβεβαιώθηκε στα Eurogroup της 25ης Μάρτη και της όης Δεκεμβρίου του 2016) και συμφωνήσαν και στην προνομηθέτη μέτρων, μεταξύ των οποίων η μείωση του αφορολόγητου του πετσοκόμμα των συντάξεων (με μηδενισμό της λεγόμενης «προσωπικής διαφοράς»).

Τι μένει να καθοριστεί στον εξελίξει ή και σε έναν επόμενο γύρο συζητήσεων με την τρόικα; Δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι ότι όλα όσα δηλώνονται «ατύπως» από τους υπουργούς και όσα διαρρέουν, είτε από την πλευρά της κυβέρνησης είτε από την πλευρά των ιμπεριαλιστών δανειστών (στην Αθήνα και στις Βρυξέλλες), ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Τα μόνα για τα οποία είμαστε βέβαιοι είναι, πρώτον, ότι δε γίνεται καμιά σκληρή διαπραγματεύση (τι σκληρή διαπραγματεύση να κάνουν κάποιου που έχουν ήδη συμφωνήσει ότι θέλουν πάση θυσία συμφωνία); και, δεύτερο, ότι εκείνο που πρωτίστως ενδιαφέρει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι ο τρόπος που θα σερβίρει το τέταρτο Μνημόνιο στον ελληνικό λαό (την κοινοβουλευτική της ομάδα μάλλον δεν την φοβάται).

Και μιας που αναφερθήκαμε στις εμφανείς διαφοροποιήσεις ανάμεσά στο Μαξίμου και στο οικονομικό επιτελείο ως προς την προπαγάνδα (όχι ως προς την ουσία), να δώσουμε

Το παράνομο παραχωρητήριο είναι που τους «τσούζει»

Χωρίς την παρουσία του οπαδικού στρατού, αλλά με απειλές και ύβρεις από τα μέλη της ΑΕΚ που προσέβαλαν το παράνομο παραχωρητήριο και τη γενική συνέλευση-παρωδία, έγινε το πρωί της Πέμπτης η εκδίκαση της προσφυγής στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών.

Οι μάρτυρες από την πλευρά των μελών της ΑΕΚ αναφέρθηκαν στη ζημία που θα υποστεί το ερασιτεχνικό σωματείο από τη λεόντινη σύμβαση παραχώρησης του οικόπεδου (που το ελληνικό δημόσιο έχει παραχωρήσει στο σωματείο) στην ιδιωτικων συμφερόντων κερδοσκοπική εταιρία «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Αναφέρθηκαν, επίσης, στο κλίμα τρομοκρατίας που επικράτησε στη «γενική συνέλευση», καθώς και στις απειλές που δέχονταν συνεχώς.

Αντίθετα, ο «πρόεδρος» της ΑΕΚ Αλεξίου δεν μπόρεσε να προσφέρει ούτε μια απόδειξη υπέρ του ισχυρισμού του ότι η σύμβαση παραχώρησης είναι προς όφελος της ομάδας. Εξεταζόμενος, δε, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι στα μέλη του σωματείου δε στάθηκαν επιστολές, όπως ορίζει το καταστατικό.

Δε θα πεύσουμε, λοιπόν, να κάνουμε πρόβλεψη για την τελική «σούμα» που θα προκύψει, όπως δεν το κάναμε ποτέ σε αντίστοιχες περιστάσεις. Όταν τη μια μέρα κυβερνητικά στελέχη διαρρέουν πως οι δανιστές -με αιχμή του ΔΝΤ- ζητούν πετσοκόμμα των συντάξεων από το 2018 και την άλλη μέρα βγαίνει ο Τζανακόπουλος και δηλώνει ότι δεν υπάρχει απολύτως καμία συζήτηση για εφαρμογή μέτρων από το 2018, πρέπει να είναι κάποιος πολιτικά αφελής για να πάρει τους μετρητοίς είτε το ένα είτε το άλλο.

Όπως, επίσης, δε θα πάρουμε τους μετρητοίς τα περιβόητα «αντίμετρα», που αποτελούν τη νέα καρδιά της προπαγάνδας των Τσιπραίων. Είναι τόσο κακοσχεδιασμένη αυτή η προπαγάνδα και τέτοιο το χάσμα που χωρίζει (ως προς τη διαμόρφωση αυτής της προπαγάνδας) από τη μια το οικονομικό επιτελείο του Eurogroup, ότι δεν ζητάει την πολιτική έγκριση της συμφωνίας από τα κράτη μέλη στο Eurogroup γιατί **δεν υπάρχει πολιτική συμφωνία**, με αυτή την έννοια που ξέρουμε όλες τις λεπτομέρειες. Αυτό που ζήτησε από το Eurogroup είναι η **συμφωνία για την διαδικασία** και ενώ δεν μπορώ να σας ρωτήσω αν συμφωνείτε, γιατί δεν ξέρετε καν, ούτε εγώ ξέρω, πού θα είναι η τελική συμφωνία για όλα τα κομμάτια!

Μέχρι, λοιπόν, να έχουμε συμφωνία (όχι με τη μορφή δηλώσεων, αλλά με τη μορφή επίσημης δήλωσης ή νομοσχεδίου που θα προωθηθεί για ψήφιση από τη Βουλή), σημειώνουμε αυτά που είναι δεδομένα:

◆ Το τρίτο Μνημόνιο θα παρτα-

θεί για μια σειρά ετών, στη διάρκεια των οποίων η δημοσιονομική πολιτική του ελληνικού κράτους θα πρέπει κάθε χρόνο να βάζει στην άκρη για τη μείωση του χρέους το 3,5% του ΑΕΠ της (αυτό είναι το περιβόητο «πρωτογενές πλεόνασμα»). Μένει να μάθουμε πόσα θα είναι αυτά τα χρόνια. Η Γερμανία και η Ολλανδία είχαν ερμηνεύσει τον όρο «μεσοπρόθεσμο», που υπάρχει στο τρίτο Μνημόνιο και στις μετέπειτα αποφάσεις του Eurogroup, ως δεκατία. Και μικρότερη διάρκεια να συμφωνηθεί ή ένας συνδυασμός δύο περιόδων, με 3,5% και 3%, δεν αλλάζει τίποτα, γιατί όταν θα πλησιάσει το τέλος και αυτής της περιόδου, οι ιμπεριαλιστές δανειστές -με εργαλείο το χρέος- θα έχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν νέα παράταση της επιστροφείς.

◆ Μέχρι τα τέλη του 2016, ο τσκαλώτος δήλωνε ότι δεν μπορεί η ελληνική οικονομία να παράγει τόσο υψηλά «πρωτογενή πλεονάσματα» για σειρά ετών. Ότι θα γονατίσει. Επικαλούνταν μάλιστα το ΔΝΤ, τα στελέχη του οποίου έκαναν την ίδια εκτίμηση και πρότειναν ελάφρυνση του χρέους. Όταν το ΔΝΤ άλλαξε τη ρητορική του (πρώτα συμφωνήσαν ο Τόμσεν με τον Σόμπελντ και όλα επισημοποιήθηκαν στη συνάντηση Μέρκελ-Λαγκάρντ) και υποστήριξε ότι συμφωνεί με τόσο υψηλά «πρωτογενή πλεονάσματα», υπό τον όρο ότι θα ληφθούν πρόσθετα μέτρα, ο Τσκαλώτος «κατάπιε» αυτά που έλεγε. Όταν ο Σταϊκούρας τον «κάρφωσε» θυμίζοντάς του τι έλεγε παλιά, ο Τσκαλώτος το βούλωσε.

◆ Η διασφάλιση αυτών των υψη-

λών «πρωτογενών πλεονασμάτων» θα γίνει κυρίως με πετσοκόμμα του αφορολόγητου και των συντάξεων. Μένει να μάθουμε σε τι ποσά θα ανέλθει αυτό το πετσοκόμμα και ποια θα είναι η χρονική του κλιμάκωση. Όπως φάνηκε από τη δήλωση που έκανε ο Τσκαλώτος το βράδυ της περασμένης Τετάρτης (τη μοίρασε μετά ως non paper), το ΔΝΤ έχει όντως ζητήσει μέτρα 2%, όμως «αυτό το λέει χωρίς να έχει ενσωματώσει τα στοιχεία μετά το Νοέμβριο». Επομένως, πασχίζουν μπας και κατεβάσουν λίγο αυτό το ποσοστό.

◆ Ως προς τη χρονική κλιμάκωση δεν μπορούμε να πούμε τίποτα. Η κυβέρνηση μάλ για μέτρα «από το 2019». Υπάρχει, όμως, δημοσιονομικό κενό και για το 2018, που με κάποια μέτρα πρέπει να το καλύψουν. Το ΔΝΤ διέκρινε ότι ζητά πετσοκόμμα συντάξεων από το 2018. Η Λαγκάρντ δήλωσε στο Βερολίνο ότι το συνταξιοδοτικό δεν έχει κλείσει. Η εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών δήλωσε ότι το συνταξιοδοτικό «είναι μία από τις μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στον τρέχον πρόγραμμα, άρα πρέπει να εκπληρωθεί στο τρέχον πρόγραμμα» (το 2018 δηλαδή). Ο Σόμπελντ είχε εμφανιστεί πιο... λαρτζ. «Κατανοώ ότι για πολιτικούς λόγους η Ελλάδα δεν μπορεί να προχωρήσει σε νέες μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει αργότερα». Μένει να μάθουμε τη κατάληξη, όμως έχει καμιά σημασία ότι το πετσοκόμμα θα γίνει το 2019 και όχι το 2018;

Με την ένδειξη «Αποκλειστικό» δύο εκπαιδευτικά sites δημοσίευσαν τη μελέτη του υπουργείου Παιδείας για την Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΕ) στην Ελλάδα, που φέρει τον τίτλο «Η στρατηγική της Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα 2016-2020».

Από την αρχή της μελέτης γίνεται καθαρό ότι η σχεδιαζόμενη «στρατηγική για την Ανώτατη Εκπαίδευση» θα καθοριστεί «σε συνδυασμό με τις σοβαρές διαρθρωτικές και θεσμικές αδυναμίες στην παραγωγική βάση της οικονομίας» και θα λάβει υπόψη της «τις συνθήκες και τις προκλήσεις του εγχώριου και διεθνούς περιβάλλοντος... το Ευρωπαϊκό και Εθνικό περιβάλλον πολιτικής, αλλά και τις σοβαρές οικονομικές δυσκολίες που προκύπτουν από τις πολιτικές της δημοσιονομικής εξυγίανσης» (σ.σ. οι συριζαίοι παίρνουν ως δεδομένο την άρπα-κόλλα ένταξη των ΤΕΙ στην Ανώτατη Εκπαίδευση, εξ ου και η εξ' ύπαρξης παραδοχή ότι η ΑΕ αποτελείται από δυο «παράλληλους τομείς», τον Πανεπιστημιακό Τομέα και τον Τεχνολογικό).

Και μόνον αυτές οι αναφορές είναι αρκετές για να καταλάβει κανείς την κατεύθυνση των σχεδιαζόμενων αλλαγών στην ΑΕ. Το «Ευρωπαϊκό και Εθνικό περιβάλλον πολιτικής» και οι «πολιτικές της δημοσιονομικής εξυγίανσης» παραπέμπουν στο σχεδιασμό μιας ΑΕ στο έδαφος της σκληρής πραγματικότητας των εσαεί μνημονίων και της αποδοχής του ρόλου της ψωροκόστιας, που επιφυλάσσει για την Ελλάδα το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Ο καθορισμός της στρατηγικής «σε συνδυασμό με τις σοβαρές διαρθρωτικές και θεσμικές αδυναμίες στην παραγωγική βάση της οικονομίας» περιγράφει μια Ανώτατη Εκπαίδευση προσανατολισμένη στην ενίσχυση και επικράτηση της διαμόρφωσης του «μερικού» επιστήμονα, του επιστήμονα δηλαδή που κατέχει γνώσεις και δεξιότητες όχι σύμφωνα με την ολιστική θεώρηση της επιστήμης του, αλλά μόνον αυτές που απαιτεί η αγορά και η παραδοχή της απόλυτης εξειδίκευσής του. Η δε οικονομία -που είναι και αυτή που καθορίζει το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της ανώτατης εκπαίδευσης- μιας χώρας όπως η Ελλάδα, μέσου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης, ενταγμένης στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, απόλυτα εξαρτημένης από το ξένο κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστές δανειστές, παραπέμπει στον προσανατολισμό σε τομείς που υπαγορεύουν αυτός ο καπιταλιστικός καταμερισμός και οι ξένοι δυνάστες (χώρα γκαρσονιών και υπηρεσιών κυρίως).

Η μελέτη του υπουργείου Παιδείας κάνει τις ακόλουθες παραδοχές και συνεπώς μας προετοιμάζει για τις σχεδιαζόμενες «αναγκαίες δράσεις»:

◆ Κάθε χρόνο, τα Α.Ε.Ι. δέχονται περίπου 70.000 με 80.000 νέους φοιτητές. Ο συνολικός αριθμός των τακτικών φοιτητών σταθεροποιήθηκε την τελευταία πενταετία στο επίπεδο των 270.000 - 280.000 φοιτητών. Ο αριθμός των φοιτητών που έχουν τελειώσει τα προβλεπόμενα από το νόμο έτη σπουδών και οφείλουν μαθήματα έχει διπλασιαστεί την τελευταία δωδεκαετία στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ.

Το ποσοστό των αποφοίτων ανά έτος τα τελευταία χρόνια, ανέρχε-

Ανώτατη Εκπαίδευση υπό το πρίσμα των Μνημονίων

ται στο 18% περίπου του συνόλου των «ενεργών» φοιτητών, με αποτέλεσμα τη ραγδαία αύξηση του συνολικού αριθμού των φοιτητών πέραν των κανονικών εξαμήνων. Γι' αυτό, σημαντικό ρόλο έχουν παρόντες όπως το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον της δημοσιονομικής κρίσης, τα προβλήματα διοίκησης και διαχείρισης των ιδρυμάτων, η δομή και η ποιότητα της διδασκαλίας, η ελλειμματική φοιτητική μέριμνα και η συρρικνωμένη υποστήριξη των φοιτητών, καθώς επίσης οι ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας του κάθε ιδρύματος (π.χ. ιδρύματα σε απομακρυσμένες περιοχές, κ.λπ).

Συμπέρασμα: Οι συριζαίοι μελετούν τρόπους για την αύξηση του αριθμού των «ενεργών» φοιτητών. Τρόπους κυρίως με πειθναγκαστικό περιεχόμενο (π.χ. αλυσίδες μαθημάτων, προαπαιτούμενα κ.ά), αφού τα περί ενίσχυσης της φοιτητικής μέριμνας (σίτιση, στέγαση, δωρεάν συγγράμματα) είναι παραμύθια. Αλλωστε, δεν είναι τυχαία η πρόταση Γαβρόγλου για ανάθεση αυτής της αρμοδιότητας αποκλειστικά στα ίδια τα ιδρύματα, γεγονός που θα τα εξαναγκάσει, δεδομένης της απaráδεκτα χαμηλής κρατικής χρηματοδότησης, σε ιδιωτικοποίηση της λειτουργίας της και στον περιορισμό του αριθμού των φοιτητών που τη δικαιούνται.

Σχεδιάζουν επίσης την εφαρμογή νέου κύκλου συγχωνεύσεων και καταργήσεων Τμημάτων, Πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

◆ Τα Πανεπιστήμια έχουν ιδρύσει την τελευταία δωδεκαετία έναν αυξανόμενο αριθμό μεταπτυχιακών προγραμμάτων που προσελκύουν αυξητικά σημαντικό αριθμό φοιτητών, ο οποίος και έχει υπέρ-διπλασιαστεί την τελευταία δωδεκαετία (αύξηση 119,8%), με το 1/4 περίπου αυτών όμως να λαμβάνει τελικώς μεταπτυχιακό δίπλωμα. Παρομοίως, οι υποψήφιοι διδάκτορες φοιτητές έχουν σχεδόν διπλασιαστεί από το 2003 στο 2014 (αύξηση 90,3%), με λιγότερο από το 1/10 αυτών όμως τελικά να ολοκληρώνει τη διδακτορική διατριβή. Παρομοίως, τα ΤΕΙ έχουν ιδρύσει τα τελευταία χρόνια έναν αυξανόμενο αριθμό μεταπτυχιακών προγραμμάτων που προσελκύουν πολλαπλασιαστικά αυξανόμενο αριθμό φοιτητών, ο οποίος και έχει αυξηθεί κατά 257,8% από το 2006, με κυμαινόμενο αριθμό απόφοιτων από 25%-50%.

Συμπέρασμα: Αναμένονται αλλαγές στις μεταπτυχιακές σπουδές, που έχουν γιγαντωθεί λόγω του αυξανόμενου ενδιαφέροντος των φοιτητών,

που αναζητούν τρόπους για επαγγελματική αποκατάσταση (ο φόβος της ανεργίας έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις), αλλά και για το ότι αυτές αποτελούν μια επικερδή μπίζνα για τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ (τα τελευταία, μέσω αυτών, επιζητούν και την αναβάθμισή τους, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού τους με τα πανεπιστημιακά ιδρύματα).

Αν κρίνουμε από τις υποσχέσεις Γαβρόγλου στους πρυτάνεις, έπειτα από τις αντιδράσεις που ξεσήκωσε το νομοσχέδιο της πρώην αναπληρώτριας υπουργού Σίας Αναγνωστοπούλου, το οποίο και τελικά αποσύρθηκε, οι αλλαγές δεν θα καταργούν τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά, ούτε θα καθορίζουν ανώτατο πλαφόν σε αυτά. Θα ρυθμίζονται από τα ίδια τα ΑΕΙ, που θα υποβάλλουν αιτιολογικές μελέτες (λέμε τώρα). Οι δε υποσχέσεις του υπουργού ότι θα ληφθούν μέτρα ώστε να μην απορρίπτονται οι οικονομικά αδύνατοι φοιτητές από αυτά, είναι απλώς η χρυσόσκονη που καλύπτει το «χάπι» (αλήθεια, πόσες υποτροφίες μπορούν να δοθούν, από ποιους και με ποια κριτήρια;).

◆ Το πλήθος του διδακτικού προσωπικού έχει μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια, από το μέγιστο 24.636 το 2009/10 σε 14.686 το 2014/15. Πρόκειται για μια μείωση της τάξης του 40% λόγω της συνταξιοδότησης του μόνιμου διδακτικού προσωπικού και της σοβαρής μείωσης των κονδυλίων για τις προσωρινές θέσεις διδασκαλίας.

Συμπέρασμα: Η διαπίστωση είναι άνευ αντικειμένου. Γίνεται μόνο για δημαγωγικούς λόγους. Η διαχείριση της κρίσης από τους συριζαίους, οι οποίοι έχουν αποδείξει με έργα ότι δεν έχουν κανένα πρόβλημα να πά-

ρουν τα επαχθέστερα μέτρα, ώστε να παραμείνουν στην εξουσία, δεν αφήνει κανένα περιθώριο για διορισμούς του απαραίτητου μόνιμου διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού. Η κατάσταση θα διαιωνίζεται με τους συμβασιούχους καθηγητές, που εργάζονται με χαμηλές αποδοχές και μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την ποιότητα της διδασκαλίας.

◆ Τα προγράμματα δημοσιονομικής εξυγίανσης που εφαρμόζονται από το 2010 οδήγησαν σε μια δραματική μείωση των κονδυλίων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για την ΑΕ. Η καταγεγραμμένη μείωση, για την περίοδο 2009-2013, ανέρχεται περίπου στο 31,74%, αλλά η πραγματική μείωση τα τελευταία 6 χρόνια είναι πολύ μεγαλύτερη. Περιλαμβάνονται οι μειώσεις στους μισθούς του διδακτικού και διοικητικού

προσωπικού κατά περίπου 30-40%, περικοπές σε λειτουργικά έξοδα κατά περίπου 50-60% και σημαντικότερες περικοπές κατά 60- 80% στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων που αφορούσε στη συντήρηση, στον επιστημονικό εξοπλισμό για τα εργαστήρια και την έρευνα ή τις εκπαιδευτικές υποδομές.

Οι περικοπές στον προϋπολογισμό για τα τρέχοντα έξοδα καθιστά την λειτουργία των ΑΕΙ πολύ δύσκολη, καθώς δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στις βασικές τους ανάγκες. Μέρος των λειτουργικών εξόδων των ΑΕΙ και κυρίως των Πανεπιστημίων καλύπτεται σε πολλές περιπτώσεις από ίδιες πηγές που προέρχονται από τις γενικές δαπάνες των ερευνητικών προγραμμάτων, όπως επίσης και από έσοδα από άλλες δραστηριότητες, όπως αμοιβές από μεταπτυχιακά προγράμματα, προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ή υπηρεσίες εργαστηρίων.

Συμπέρασμα: Και αυτή η διαπίστωση έχει την ίδια αξία με την προηγούμενη. Το γαϊτανάκι της ανάπτυξης του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, που επινοεί διαρκώς και με την κάλυψη του νόμου (η αρχή έγινε με το νόμο Διαμαντοπούλου) νέες πηγές εσόδων (δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, προγράμματα κατάρτισης και πιστοποίησης δεξιοτήτων, κ.λπ.), εκτός της κρατικής χρηματοδότησης, θα συνεχιστεί.

Εξ ου και η αποστροφή της μελέτης ότι «Η έλλειψη δημόσιων πιστώσεων μπορεί εν μέρει να καλυφθεί από αυτοχρηματοδότηση των Ιδρυμάτων, μέσω της ενεργοποίησης του ανθρωπίνου δυναμικού και της πιστοποιημένης εκπαίδευσης, μέσα από χρηματο-

δότηση από την ΕΤΕπ καθώς και μέσα από τη δόμηση εσωτερικών αποτελεσματικών συστημάτων διαχείρισης των πόρων τους».

◆ Η Διασφάλιση της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση αποτελεί το βασικό στόχο του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, στον οποίο έχει ενταχθεί και η Ελλάδα. Η πολιτική και οι διαδικασίες Διασφάλισης Ποιότητας των ΑΕΙ, όπως και των ακαδημαϊκών τους μονάδων (Σχολών, Τμημάτων κ.λπ.), αξιολογούνται και πιστοποιούνται περιοδικά - τόσο εσωτερικά, με ευθύνη των ΜΟΔΙΠ (Μονάδες Διασφάλισης Ποιότητας των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων), όσο και εξωτερικά, με ευθύνη της Α.Δ.Ι.Π. (Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση).

Η διαδικασία της εσωτερικής αξιολόγησης επικουρεί τα ΑΕΙ στην επιθεώρηση των εσωτερικών διαδικασιών τους. Η διαδικασία εξωτερικής αξιολόγησης πραγματοποιείται με την βοήθεια ανεξάρτητων αξιολογητών που συνήθως είναι ανώτερα μέλη Δ.Ε.Π σε αναγνωρισμένα Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Τα σχήματα (σ.σ. περιέχονται στη μελέτη) δείχνουν ότι η μεγάλη πλειοψηφία των εκθέσεων αξιολόγησης διαπιστώνουν ότι η δομή και η οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών, η επικαιροποίηση του προγράμματος σπουδών και η πρακτική άσκηση είναι ικανοποιητικά. Προκύπτουν ανησυχίες σχετικά με την ύπαρξη επικαλύψεων και του υπερβολικού όγκου μαθημάτων, καθώς και για το ζήτημα της πτυχιακής εργασίας. Ανησυχίες προκύπτουν και σχετικά με την αξιολόγηση της διδασκαλίας που εφαρμόζεται στα περισσότερα ΑΕΙ και την ποιότητα του εργαστηριακού εξοπλισμού...

Συμπέρασμα: Οι συριζαίοι αναπέμπουν ύμνους στην αξιολόγηση των ΑΕΙ, που νομικά αποθεώθηκε με το νόμο Διαμαντοπούλου, ο οποίος, για να μην ξεχνιόμαστε, συνδέει την αξιολόγηση των ιδρυμάτων με τη χρηματοδότησή τους.

Αποδέχονται ότι θα εργαστούν για τη διαμόρφωση του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης, που στην ουσία έχει να κάνει με την προώθηση των κατευθύνσεων της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια (σπουδές που καταργούν τον ενιαίο τρόπο προσέγγισης της επιστήμης -εξ ου και οι πιστωτικές μονάδες-, ατομικές διαδρομές των φοιτητών, πτυχία για όλα τα γούστα και σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, κ.λπ.). Και αναφέρονται μετ' επαίνων στην κατάταξη των ελληνικών πανεπιστημίων στις διεθνείς λίστες κατάταξης.

Πολλές φορές έχουμε αναφερθεί από τις στήλες της Κόντρας στη σκληρή ανταγωνιστικότητα των πανεπιστημίων και στο φιάσκο των λιστών της διεθνούς κατάταξής τους. Μιλάμε για φιάσκο γιατί πρώτον, η κατάταξη αυτή λαμβάνει υπόψη της δεδομένα από έναν πολύ μεγάλο αριθμό ιδρυμάτων όλου του κόσμου, με εντελώς διαφορετικά καθεστώτα λειτουργίας και δεύτερον, γιατί τα κριτήρια κατάταξης είναι αυθαίρετα και ποσοτικά (π.χ. ποια είναι η συμμετοχή των αποφοίτων σε διεθνείς διαγωνισμούς, πόσοι από τους καθηγητές είναι καταξιωμένοι με βραβεία, πόσο «δη-

μοφιλή» είναι τα ιδρύματα στους καθηγητές παγκοσμίως, δηλαδή αν μπορούν να τους προσελκύουν για δουλειά με παχυλούς μισθούς, σε ποιο βαθμό ικανοποιούν τα αιτήματα των καπιταλιστών, πόσο «καλούς» φοιτητές (με τον τρόπο που εννοεί ο καπιταλισμός το «καλός») διαθέτουν, αν έχουν μεγάλη παραγωγή «αποδοτικής» έρευνας (δηλαδή έρευνας κατά παραγγελία καπιταλιστικών επιχειρήσεων), αν έχουν δημιουργήσει παραρτήματα σε άλλες χώρες, κ.λπ.).

◆ Παρά την αυτονομία, τα ΑΕΙ εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις αποφάσεις του υπουργού Παιδείας για τη λειτουργία τους, καθώς και ο ετήσιος προϋπολογισμός του κάθε ιδρύματος, όσο και ο αριθμός των νέων φοιτητών (συνήθως μεγαλύτερος από αυτόν που θέλουν ή είναι ικανά να δεχτούν τα ΑΕΙ) αποφασίζεται κάθε χρόνο από το υπουργείο. Αυτά τα δύο μεγέθη που είναι καθοριστικά για την αποτελεσματική λειτουργία των ΑΕΙ (και συνδέονται άμεσα μεταξύ τους) πρέπει να οριστούν με αμερόληπτο τρόπο και σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα.

Συμπέρασμα: Η «αυτονομία» των ΑΕΙ συνδέεται με τη χρηματοδότησή τους και τον αριθμό των φοιτητών που αυτά είναι «ικανά» να δεχτούν σε συνθήκες δημοσιονομικής κρίσης. Και τα δύο αυτά μεγέθη θα καθοριστούν σύμφωνα με τα «διεθνή πρότυπα». Κοντολογίς, θα πάμε σε μείωση του αριθμού των φοιτητών και σε κατηγοριοποίηση των ιδρυμάτων ως προς τη χρηματοδότηση.

◆ Η ισχνή σύνδεση της ανώτατης εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας φαίνεται ότι συνιστά κρίσιμο παράγοντα για την περιορισμένη συμβολή της ανώτατης εκπαίδευσης στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Συμπέρασμα: Η αναφορά αυτή παραπέμπει σε ό,τι σημειώσαμε εισαγωγικά. Η «αναπτυξιακή πορεία» της χώρας, που είναι προδιαγεγραμμένη στον καπιταλισμό και στο πλαίσιο του παγκόσμιου καταμερισμού της εργασίας και μάλιστα στην περίοδο των Μνημονίων διαρκείας, θα καθορίσει και τον προσανατολισμό και το περιεχόμενο της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτό είναι το «ευαγγέλιο» των συριζαίων, που αναμένουν και τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΕ για να προχωρήσουν στις «μεταρρυθμίσεις».

Τέλος, είναι χαρακτηριστικό ότι η μελέτη του υπουργείου Παιδείας αναφέρει ότι «στην πλειοψηφία τους, οι προτεινόμενες κατηγορίες παρεμβάσεων θα χρηματοδοτηθούν κυρίως μέσω της αξιοποίησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος (Ε.Π.) «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση 2014 - 2020», της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, των ΠΕΠ και άλλων Τομεακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων, όπως το Ε.Π. «Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα και Καινοτομία 2014-2020» και το Ε.Π. «Μεταρρύθμιση Δημοσίου Τομέα 2014-2020».

Γιούλα Γκεσούλη

Κολομβία

Σε απεργία πείνας αντάρτες των FARC-ΕΡ

Απεργία πείνας επ' αόριστον ξεκίνησαν τη Δευτέρα 27 Φλεβάρη περίπου 100 φυλακισμένοι αντάρτες των FARC-ΕΡ στην Κολομβία, απαιτώντας την άνευ όρων απελευθέρωσή τους με βάση τους όρους της συμφωνίας ειρήνευσης που υπέγραψε η ηγεσία των ανταρτών με την κεντροδεξιά κυβέρνηση Σάντος στις 24 Νοέμβρη του 2016. Επίσης, οι απεργοί πείνας απαιτούν τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για όλους τους κρατούμενους στη φυλακή Σαν Ισίδρο του Ποπαγιάν όπου βρίσκονται έγκλειστοι.

Η πρόσφατη συμφωνία ειρήνευσης είναι η δεύτερη προσπάθεια του Σάντος να μείνει στην ιστορία ως ο πολιτικός που τερμάτισε το μαζικότερο και πιο μακροχρόνιο αντάρτικο στη Λατινική Αμερική. Η πρώτη προσπάθεια για κλείσιμο συμφωνίας απέτυχε καταγωδός. Το δημοψήφισμα στο οποίο τέθηκε για έγκριση η συμφωνία, τον Οκτώβρη της περασμένης χρονιάς, την απέρριψε με οριακή πλειοψηφία και με μεγάλη αποχή. Ο ακροδεξιός Αλβάρτο Ουρίμπε, ηγέτης του στρατοπέδου του ΟΧΙ και πιστός εντολοδόχος των Αμερικάνων, συσπειρώνοντας γύρω του τα πιο συντηρητικά κοινωνικά στρώματα της χώρας και επισείοντας το επιχείρημα ότι η συμφωνία ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκή για τους αντάρτες, επεδίωξε και πέτυχε την απόρριψή της. Αυτό, δεν του έδωσε μόνο σημαίνοντα ρόλο στις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή της νέας συμφωνίας, αλλά αποτέλεσε κι ένα ισχυρό χαστούκι στον

πρώην συνεργάτη του, Σάντος, για την επιλογή του να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τους αντάρτες, στην οποία ο Ουρίμπε είχε σταθεί αντίθετος, αλλά και να θέσει τον Ουρίμπε στο περιθώριο.

Παρά το γεγονός ότι το δημοψήφισμα δεν ήταν δεσμευτικό, ο Σάντος αποδέχτηκε το αποτέλεσμα του, γιατί ήταν αυτός που επέλεξε η τελική έγκριση της συμφωνίας να γίνει με δημοψήφισμα, προκειμένου να ενισχύσει το φιλολαϊκό προφίλ του. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ανέτρεψε τις εκτιμήσεις του και λειτούργησε σαν μπουέρανγκ, αναγκάζοντάς τον τη δεύτερη συμφωνία να την περάσει για έγκριση μόνο από το κοινοβούλιο, προκειμένου να αποφύγει το πολιτικό ρίσκο.

Μπορεί τα όπλα των ανταρτών να σίγησαν, όμως δε συμβαίνει το ίδιο και αυτά των ακροδεξιών ταγμάτων θανάτου. Τελευταίο τους θύμα είναι ο αγωνιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ηγέτης του ιθαγενικού κινήματος Εδερ Κουέτια Κόντ,α στην πόλη Λος Άνδρες στη νοτιοδυτική Κολομβία. Στις 18 Νοέμβρη 2016, άλλοι δύο αγωνιστές του κινήματος των φτωχών αγροτών και των ακτημόνων έπεσαν νεκροί

από πυρά ενόπλων στο Σαν Βισέντε. Οι δολοφονημένοι αγωνιστές είχαν οργανώσει αγώνες ενάντια στα ενεργειακά μονοπώλια που θέλουν να εκμεταλλευτούν τον ορυκτό πλούτο της ευρύτερης περιοχής της Μακαρένα στα κεντρικά της χώρας. Στο Σαν Βισέντε αλλά και σε άλλες περιοχές όπου υπάρχει ισχυρό αγροτικό κίνημα κυκλοφόρησαν ανακοινώσεις των ακροδεξιών Ενωμένων Ομάδων Αυτοάμυνας της Κολομβίας, που απειλούν ανοιχτά με εκκαθαρίσεις τους μαχητές και τους οπαδούς των FARC. Πολλές είναι οι μαρτυρίες κατοίκων των περιοχών γύρω από τις ζώνες αφοπλισμού των ανταρτών (προβλέπονται από τη συμφωνία), για παρουσία ταγμάτων θανάτου ακόμα και δίπλα στις ζώνες αυτές, όπου κινούνται χωρίς κάλυψη λόγω της απουσίας του αντάρτικου.

Ο Σάντος έχει δεσμευτεί ότι θα διαλύσει τις ακροδεξιές ομάδες, κάτι που είναι εξαιρετικά αμφίβολο, λαμβάνοντας υπόψη την πολύχρονη διαπλοκή των ομάδων αυτών με τον κολομβιανό στρατό αλλά και με του ντόπιους γαιοκτήμονες και καπιταλιστές που τους χρησιμοποιούν σαν έμμισθη εμπροσθοφυλακή τους.

κυβέρνηση).

Όπως καταλαβαίνετε, το μέτωπο της Συρίας κάθε άλλο παρά ηρεμεί, όσο το καθεστώς αντέχει (με πλήρη ρωσική υποστήριξη) και οι αντικαθεστωτικοί αντάρτες είναι διασπαρμένοι αλλά όχι ακόμα διαλυμένοι. Οι ιμπεριαλιστές είτε στηρίζουν ένα αιματοβαμένο καθεστώς (η Ρωσία τον Ασαντ) είτε προσπαθούν να φέρουν στη θέση του ένα ελεγχόμενο από αυτούς (οι ΗΠΑ που έχουν προσεταιριστεί τους Κούρδους). Στη μέση, ο συριακός λαός στενάζει, χωρίς ορατό ορίζοντα απαλλαγής από την καταστροφή του πολέμου. Η πλήρης έλλειψη επαναστατικής και εθνικοαπελευθερωτικής πολιτικής είναι ορατή περισσότερο από ποτέ.

Επίκληση συνενοχής για το σκάνδαλο του Μεγάρου

«Ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών δεν έχει καμία αρμοδιότητα ή δυνατότητα να αναλάβει με υπουργική απόφαση εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου χρέη του οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών ή οποιουδήποτε άλλου φορέα» ανακοίνωσε το γραφείο Τύπου του Χουλιαράκη. Και συνέχισε: «Η ανάληψη των συγκεκριμένων χρεών έγινε κατ' εφαρμογή του νόμου 4366/15-2-2016 ο οποίος υπερψηφίστηκε με ευρεία πλειοψηφία και αποσκοπεί στην εξυγίανση του Μεγάρου Μουσικής συνολικά και στην βέλτιστη εποπτεία του!»

Αυτό που επικαλείται ο Χουλιαράκης είναι η συνενοχή των αστικών πολιτικών δυνάμεων, που ψήφισαν την κρατικοποίηση των χρεών του Μεγάρου Μουσικής, που έχουν ξεπεράσει τα 320 εκατ. ευρώ. Τη σχετική ρύθμιση ψήφισαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, οπότε η κυβέρνηση είναι... καλυμμένη. Λες και απευθύνεται σε ηλίθιους, ο Χουλιαράκης ισχυρίζεται: «Η παραπάνω διαδικασία ήταν αναπόφευκτη, δεδομένου ότι η παροχή διαδοχικών εγγυήσεων εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου, σε όλα τα δάνεια του Μεγάρου Μουσικής έως το 2014 είχε ήδη επιβαρύνει το δημόσιο χρέος με αποτέλεσμα η σημερινή μεταφορά των οφειλών να αποτελεί απλή λογιστική διαδικασία που δεν επιβαρύνει περαιτέρω το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης!»

Τα είχαμε περάσει στα βιβλία μας, οπότε δεν μας επιβαρύνει άλλο, λέει ο Χουλιαράκης. Λες και το πρόβλημα είναι η λογιστική καταγραφή και όχι αυτά καθεαυτά τα χρέη που φορτώνονται στις πλάτες του ελληνικού λαού. Όπως γράφουμε σε δημοσίευσμά μας πριν από λίγο καιρό, πρόκειται για μια παλιά ιστορία, «αμαρτωλή» από την αρχή μέχρι το τέλος. Μια ιστορία απομύζησης του ελληνικού λαού (μέσω του αστικού κράτους), προκειμένου η μπουρζουαζία να εξασφαλίσει την πολιτιστική της τέρψη (ή το «φαίνεσθαι» του πολιτιστικού της προσώπου, γιατί την ουσία αυτού του προσώπου μπορεί κανείς να την δει στις «πίστες» των κατά Βαγγέλη Γιαννόπουλο «πολιτιστικών κέντρων») (αναλυτικά μπορείτε να διαβάσετε στο <http://www.eksegersi.gr/issue/867/> Πολιτισμός/26078.Ενα-διαχρονικό-σκάνδαλο-για-την-πολιτιστική).

«Κρατικοποιώντας» τα χρέη του Μεγάρου, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (και τα κόμματα της αντιπολίτευσης) κομπορρημονούσαν ότι τα κτίρια του ΟΜΜΑ θα γίνουν κρατική περιουσία. Όμως, όλα τα κτιριακά συγκροτήματα του Μεγάρου φτιάχτηκαν με λεφτά από τον κρατικό κορβανά και επομένως θα έπρεπε από την πρώτη στιγμή να ανήκουν στο κράτος. Το πιο προκλητικό είναι ότι με τις ρυθμίσεις που εισήγαγαν στον κακόφημο νόμο 4366/2016, κουμάντο στον ΟΜΜΑ, για τουλάχιστον 30 χρόνια, θα εξακολουθήσουν να κάνουν οι τρεις σύμβουλοι που διορίζει ο Σύλλογος Φίλοι της Μουσικής στο ΔΣ του. Ετσι, το πολιτιστικό μαγαζί της μπουρζουαζίας θα συνεχίσει να λειτουργεί όπως μέχρι τώρα, ενώ ο «λαουτζίκος» θα συνεχίσει να πληρώνει για να καλύπτονται οι μεγάλες τρύπες του ΟΜΜΑ, χωρίς ο ίδιος να απολαμβάνει τίποτα. Είναι κι αυτή μια απόδειξη του πόσο ενάντια στη διαπλοκή είναι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Πολιτευτές της ΝΔ και του ΛΑΟΣ συνήγοροι νεοναζί!

Στις 15 Μάρτη θα γίνει (την περασμένη Τετάρτη έγινε διακοπή, λόγω παρέλευσης ωραρίου) η δίκη των νεοναζί Θ. Σκορδέλη, Α. Παπαδάκη, Α. Σοφιά, Γ. Δήμου και Σ. Γιαννάτου, με τις κατηγορίες της διατάραξης κοινής ειρήνης και της απρόκλητης έμπρακτης εξύβρισης κατά συρροή. Πρόκειται για την επίθεση με πέτρες, γι-αούρτια, αυγά κτλ., που έγινε τον Οκτώβρη του 2010 ενάντια στον Αλέκο Αλαβάνο και συνεργάτες του του συνδυασμού «Ελεύθερη Αττική», που συμμετείχε στις εκλογές για την περιφέρεια Αττικής. Η Θέμις Σκορδίλη υπήρξε η «ντίβια» αυτής της νεοναζιστικής ομάδας, που οργάνωνε επιθέσεις σε μετανάστες, αλλά και σε αντιφασίστες που επισκέπτονταν την περιοχή. Η Σκορδέλη είναι ήδη κατηγορούμενη και στη μεγάλη δίκη των νεοναζί (εγκληματική οργάνωση κτλ.).

Και ποιοι εμφανίστηκαν ανάμεσα στους συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζί την περασμένη Τετάρτη; Ο πολιτευτής και τέως βουλευτής της ΝΔ (προηγούμενός του ΛΑΟΣ) Αθανάσιος Πλεύρης και ο υποψήφιος βουλευτής των ΑΝΕΛ Ιωάννης Σακκάς, τέως εισαγγελέας! Ο Πλεύρης δε χρειάζεται συστάσεις. Υπήρξε από τα «πουλέν» του Καρατζαφέρη, που όταν αυτός αποχώρησε από την κυβέρνηση Παπαδήμου και δε δέχτηκε μετά να συνεργαστεί με τον Σαμαρά, αποχώρησε από το ΛΑΟΣ και πέρασε στη ΝΔ. Ο Ιωάννης Σακκάς εντάχθηκε «στη δύναμη των Ανεξαρτήτων Ελλήνων» στις αρχές Γενάρη του 2015 και υπήρξε υποψήφιος στη Β' Αθηνών. Η ένταξή του ανακοινώθηκε με πολλά «ταραταζούμ» (φωτογραφία με τον Καμμένο κτλ.), αλλά δεν εκλέχτηκε. Σήμερα εμφανίζεται ως επικεφαλής κάποιου «Κινήματος Δικαιοσύνης» για την «προστασία των συνταγματικών και θεμελιωδών δικαιωμάτων των Ελλήνων Χριστιανών».

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Καμμένος στον Συν: συγκαμ(μ)ένος.

«Οι μάζες φοβούνται τη λευτεριά. Απεγνωσμένα ψάχνουν (όταν όλα έχουν καταρρεύσει) για έναν καινούργιο θεό ή τον εκπρόσωπό του που θα τους την στερήσει, αλλά που στην πραγματικότητα θα τις απαλλάξει από την ευθύνη του εαυτού τους» (Λιλή Ζωγράφου).

Πώς να μην είναι περήφανος κανείς ζώντας σ' αυτή τη μακάρια μπανανία, όταν κάνει τόσο κρότο το πολιτιστικό της επίπεδο! Ποιος Βυρον και ποιος Ζουράρις, που κάθε λίγο ξεπετάγεται κι από ένα νέο φυντάνι, συχνά μάλιστα και δύο μαζί! «Οι φήμες για τον θάνατό μου είναι εξαιρετικά υπερβολικές» δήλωσε σηκώνοντας την ταφόπλακα της κρύπτης του ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, ανασύροντας κι ένα Μαρκ Τουέιν μαζί του. Απαντώντας έτσι (μέσω της φίλα προσκείμενης «Εφημερίδας των συντακτών») στη Νέα Δημοκρατία, που τον κατηγορούσε ότι δεν έχει ενημερώσει για τα αποτελέσματα του Eurogroup. Με Μαρκ Τουέιν απάντησε όμως και άλλος ένας πνευματικός ογκόλιθος

(«για πνευματικός δεν ξέρουμε, αλλά ογκόλιθος σίγουρα», μας ενημερώνουν από το κοντρόλ) του τόπου, ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ Βασίλης Κικίλιας: «Αφού αρέσει στον κ. Τσακαλώτο ο Μαρκ Τουέιν, ας διαβάσει και αυτή τη ρήση του: Όταν έχεις αμφιβολίες, πες την αλήθεια» τιτίβισε στο Twitter, αγαπημένο χώρο τιτιβίσματος πολλών πολιτικών και κατά συνέπεια χώρο απέραντης ψυχαγωγίας. Κι εμείς ασθμαίνοντας ανασύρουμε βιβλία για να μη μείνουμε πίσω σ' αυτή την αναβάθμιση του πολι(στι)κού επιπέδου και να φανούμε αντάξιοι των καιρών και των πνευματικών, φωτισμένων ηγετών.

Ευκλείδη
είσαι μεγάλη αρχή ήδη
Ευκλείδη
χρημάτων δη δει
Ευκλείδη
δεν δίδει, ενδίδει
αρχή ήδη...

«Η γλώσσα των πολιτικών είναι έτσι φτιαγμένη ώστε τα ψέματα να φαίνονται αλήθειες και το έγκλημα αξιοσέβαστο, ενώ από την άλλη προσδίδει μια αίσθηση στερεότητας στον αέρα τον κοπανιστό» (George Orwell).

Στο κάδρο της πνευματικής ανάτασης προστίθενται και οι πρακτικές ενός σοφού ευπατρίδη που άσπρισαν τα μαλλιά του να κινείται πάντα στον ακάλυπτο (πρασιά) της εξουσίας, μαζί με τα οικόσιτα που προσμένουν να γλείψουν κανένα κοκαλάκι από τη μεταμεσημβρινή αποκομιδή των αποφαγίων. «Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι καλύτερη από την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου», δήλωσε ο Φώτης Κουβέλης, αμφισβητώντας μάλιστα ότι η αριστεροδεξιά κυβέρνηση χρέωσε την ελληνική οικονομία με 86 δισεκατομμύρια ευρώ. Σε ερώτηση αν θα κατέβει στις εκλογές απάντησε «δεν θα μελλοντολογήσω και δεν θα πω τίποτα από αυτά που δεν έχω σχεδιάσει. Δεν είμαι ενταγμένος στον ΣΥΡΙΖΑ, επιλέγω να λέω την πολιτική μου άποψη με τη σαφήνεια και ειλικρίνεια που διεκδικώ να έχω στον πολιτικό μου λόγο» (τι γελάτε ρε;). Τέλος, σε ερώτηση «με ποιο κόμμα από αυτό που έχουμε μπροστά μας θα μπορούσε να είναι υποψήφιος», ο σοφός γέρων είπε: «Το μόνο που θα σας πω είναι ότι στις προηγούμενες και στις προ-προηγούμενες ψήφισα ΣΥΡΙΖΑ (σ.σ. εδώ εγείρεται μείζον-μη ζων-ζήτημα, αλλά αυτό είναι άλλο κουφάλοι). Στο δημοψήφισμα ψήφισα όχι. Και θα ψηφίσω ΣΥΡΙΖΑ». Εχουμε την αίσθηση ότι και ο πιο δύσπιστος αντιλαμβάνεται...

Ζήτη ο κάθε επίσημος κι ο κάθε πικραμένος
ζήτη υποβρύχια και τανκς κι ο Πάνος ο Καμμένος.

«Βραζιλία - Ελλάς / τα παιδιά μας κιμάς / για να τρώνε μπιφτέκια οι γιάπικς», που έλεγε κάποτε ο Τζιμάκος.

Για τους ύμνους Μηταφίδη για τη Βενεζουέλα (αλλά και για τον ίδιο, μέσα από την πορεία του των τελευταίων ετών), η απάντηση δόθηκε από αμέτρητους στο διαδίκτυο και μας βγάζει από τον (θλιβερό) κόπο.

«Αντιλαούνε τα βουνά κλαίνε τα κλαψοπούλια / ο Βελουχιώτης χάθηκε ψηλά σε μια ραχούλα. / Τι έχεις κλαψοπούλι μου κι όλο πικρά φωνάζεις; / Για πες μου ποιος σε πλήγωσε και βαριαναστενάζεις; / Μαράθηκαν τα λούλουδα έσβησε το φεγγάρι / ένας λεβέντης χάθηκε που τότε λέγαν' Αρη. / Κείνος δε θέλει κλάματα δε θέλει μοιρολόγια / θέλει αγώνες και χαρές αρματωσιές και βόλια».

Κοκκινοσκουφίτσα

Μια ατέλειωτη αντιλαϊκή ίντριγκα

Ο Φώτης Κουβέλης έχει ξεφτιλιστεί τελείως. Όχι μόνο πολιτικά, αλλά και προσωπικά. Όταν δηλώνει ότι στις εκλογές του Γενάρη του 2015, στις οποίες συμμετείχε με τη ΔΗΜΑΡ (σε συνεργασία με την ομάδα του Χρυσόγελου), αυτός ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ (δηλαδή δεν ψήφισε το κόμμα του) δε χρειάζομαστε κάποια άλλη απόδειξη. Το ότι έσπευσε να κάνει «διόρθωση» μετά το θόρυβο που ξέσπασε ελάχιστη σημασία έχει. Ούτε έχει κανένα νόημα να «ψαχνόμαστε» για το τι μέλλει γενέσθαι με τον Κουβέλη και τον ΣΥΡΙΖΑ. Μέχρι στιγμής οι Τσιπραίτοι τον χρησιμοποιούν σαν μαριονέτα και στο τέλος δεν αποκλείεται να τον πετάξουν στον σκουπιδοτενεκέ (αντί να του δώσουν μια εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, όπως φαίνεται να πιστεύει). Το ίδιο ισχύει και για κάποια άλλα πολιτικά πτώματα, όπως η Ξενογιαννακοπούλου και ο Τζουμάκας, που χρησιμοποίησαν οι Τσιπραίτοι σαν «γλάστρες» στο τελευταίο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ.

Αν αξίζει να σχολιάσουμε κάτι είναι οι αποκαλύψεις άλλοτε στενών συνεργατών του Κουβέλη, που τον διαψεύδουν όταν λέει ότι δεν του είχε γίνει πρόταση να είναι υποψήφιος της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ για την προεδρία της Δημοκρατίας.

Σε συνέντευξή του σε ιστοσελίδα ο Κουβέλης υποστήριξε ότι δεν του έγινε πρόταση για την ΠτΔ «με σαφήνεια». Όταν ρωτήθηκε αν λέει ψέματα ο Σαμαράς, απάντησε: «Όχι, δεν λέει ψέματα. Ο κύριος Σαμαράς αναφέρθηκε σε μια σειρά από βολιδοσκοπήσεις ή και προτάσεις που μου έγιναν, για να πει την τελευταία φορά, ότι αυτό που λέγαμε ήταν πρόταση! Κι όταν ρωτήθηκε αν είχε επικοινωνήσει μαζί του ο Σταμάτης, άρχισε κυριολε-

κτικά... να ρετάρει: «Ο κύριος Σταμάτης πράγματι διεισέπνευσε αυτή την πρόταση, αλλά δεν είχα καμμία επικοινωνία ούτε με τον κύριο Σαμαρά ούτε με κανένα άλλο στέλεχος!»

Κι εκεί αρχίζει το... γλέντι. Ο τότε εκπρόσωπος Τύπου της ΔΗΜΑΡ Α. Παπαδόπουλος κατηγορεί τον Κουβέλη ότι «λέει συνειδητά ψέματα», αποκαλύπτει ότι τρεις άνθρωποι (Σ. Λυκούδης, Γ. Μειμάρογλου και Α. Παπαδόπουλος) γνωρίζουν όλη την αλήθεια και καλεί τους άλλους δύο να πουν «χαρτί και καλαμάρι πώς εκτυλίχθηκαν τα γεγονότα». Ο Μειμάρογλου έσπευσε να ανταποκριθεί γράφοντας τα εξής: «Συναντήθηκα με τον Φώτη Κουβέλη μετά το δεκαπενταύγουστο του '14, Σάββατο πρωί, στο γραφείο του στη ΔΗΜΑΡ στην Αγ. Κωνσταντίνου. Του μετέφερα την πρόταση για την ΠτΔ. Την αποδέχτηκε πλήρως και συμφωνήσαμε και στις επιμέρους "διορθωτικές" κινήσεις της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου (ΕΡΤ κλπ) που θα δικαιολογούσαν την μεταστροφή του. Ζήτησε να μην ανακοινωθεί τίποτα, για να μην καεί η υποψηφιότητα, μέχρι την επίσημη ανακοίνωσή της που θα γινόταν τον Δεκέμβρη του '14, λίγο πριν την εκλογή από τη Βουλή!»

Το ίδιο έκανε και ο Λυκούδης, ο άλλοτε στενός πολιτικός φίλος του Κουβέλη, που δήλωσε σε ραδιοφωνικό σταθμό: «Είναι η πρώτη φορά που θα πω δυο-τρία πράγματα παραπάνω και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μην μου ζητήσετε λεπτομέρειες επί των θεμάτων αυτών. Δεν θα έμπαينا ποτέ σε μια τέτοια συζήτηση, αν δεν είχα μπροστά μου την προχθεσινή συνέντευξη του Φ. Κουβέλη. Οτι "δεν έγινε ποτέ τίποτα". Υπάρχουν και όρια. (...) Εγώ είμαι σε θέση να ξέρω πάρα πολύ καλά όλο το σκηνη-

κό εκείνης της φάσης. Υπήρξε και σαφής πρόταση και υπήρξαν και συνεννοήσεις επί της προτάσεως. Αλλά θα ήθελα να μείνουμε μέχρι εδώ. Βεβαίως ο κ. Κουβέλης δίνει κάποιες ερμηνείες δικές του. Ξέρετε, στην άσκηση της πολιτικής μερικές φορές τα πράγματα απλώνονται με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να χάνονται τα ίχνη της αλήθειας. Ίσως είναι μια επιλογή. Δεν ξέρω, τι να σας πω! Πάντως αυτά που σας λέω είναι έτσι όπως σας τα λέω».

Δεν έχουμε αμφιβολία ότι έτσι έγιναν τα πράγματα (δεν μπορεί όλοι να λένε ψέματα και ο Κουβέλης την αλήθεια). Όμως και οι αντι-κουβεληκοί δεν λένε όλη την αλήθεια. Κυρίως δεν απαντούν στο κρίσιμο ερώτημα: είχαν σίγουρο ότι ο Κουβέλης θα εκλεγόταν ΠτΔ το Δεκέμβρη του 2014; Όπως απέδειξαν οι εξελίξεις, η εκλογή του Κουβέλη δεν ήταν καθόλου σίγουρη. Και ο Κουβέλης, που αρχικά συμφώνησε παρασκηνιακά με την πρόταση των Σαμαροβενιζέλων, υπαναχώρησε όταν είδε ότι η εκλογή του κάθε άλλο παρά σίγουρη ήταν. Γιατί το «μαξιλάρι» από βουλευτές, για το οποίο ο Σαμαράς διαβεβαίωνε ακόμα και τη Μέρκελ, περιείχε μόλις οκτώ, ενώ από τον Οκτώβρη του 2014 είχε φανεί καθαρά ότι οι Σαμαροβενιζέλοι οδεύουν προς το Βατερλό τους, καθώς οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν έδιναν δεκάρα γι' αυτούς πλέον, επιλέγοντας να ξεκαθαρίσει γρήγορα το πολιτικό τοπίο και να έχουν στη συνέχεια να κάνουν με τον επελαύνοντα προς την εκλογική νίκη ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτά υπολόγισε ο Κουβέλης και έσπευσε να εγκαταλείψει τη συμφωνία που είχε κάνει στο παρασκήνιο με τους Σαμαροβενιζέλους και να κλείσει συμφωνία με τους Τσιπραίτους,

θεωρώντας ότι αυτοί μπορούν στα σίγουρα να του εξασφαλίσουν την εκλογή του στην ΠτΔ. Προς το παρόν έχουμε μαρτυρίες μόνο για τη συμφωνία που έκανε με τους Σαμαροβενιζέλους. Για τη συμφωνία με τους Τσιπραίτους δεν έχουμε μαρτυρίες, γιατί οι Λυκουδομειμάρογλου είχαν ήδη φύγει από τη ΔΗΜΑΡ και το πιθανότερο είναι ότι ο Κουβέλης έκανε μόνος του το παζάρι. Το σίγουρο είναι ότι τον έριξαν, όπως έριξαν και τον Αβραμόπουλο (αυτός το είπε κιόλας), επιλέγοντας τελικά τον Πάκη. Εκτοτε, ο Κουβέλης μένει στην κατάψυξη και περιμένει να τον ξεπαγώσει κάποια στιγμή ο Τσίπρας. Επαιξε, έχασε και μόνο στην... μεγαλοψυχία των Τσιπραίων μπορεί να ελπίζει.

Ολ' αυτά είναι καλά για να γεμίζουν παραπολιτικές στήλες. Εχουν, όμως, και μια διδακτική πλευρά. Επιβεβαιώνουν ότι η αστική πολιτική διεξάγεται στο έδαφος μιας ατέλειωτης ίντριγκας. Αλλά λένε στο προσκήνιο και άλλα συζητούν στο παρασκήνιο. Συμφωνίες κλείνονται και τηρούνται, ενώ άλλες κλείνονται και παραβιάζονται. Μπέσα δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο το συμφέρον της κάθε ομάδας εξουσιαστικών καθαρμάτων. Η αστική πολιτική, όμως, μολονότι εμπεριέχει το παρασκήνιο και την ίντριγκα, δεν είναι μόνο ίντριγκα, ούτε ταυτίζεται μ' αυτή. Είναι πρωτίστως πολιτική, δηλαδή διαχείριση των εργαζόμενων μαζών, ώστε να παραμένουν εγκλωβισμένες μέσα στο πλαίσιο της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Αν λοιπόν βοηθάει σε κάτι η αποκάλυψη στιγμιότυπων απ' αυτή την ατέλειωτη ίντριγκα, είναι η απογύμνωση της αστικής πολιτικής από τα ενδύματα της εντιμότητας, του ήθους, του πολιτικού πολιτισμού και των υπόλοιπων που ακούμε καθημερινά.

Όχι άλλο παραμύθι για το χρέος!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

τα» ύψους 3,5% «το 2018 και μεσοπρόθεσμα», ξετύλιξε ένα σχέδιο παραπέρα κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Αυτό που βλέπουμε τώρα δεν είναι το τέλος, αλλά το επόμενο βήμα αυτού του σχεδίου. Κάποια μέτρα θα νομοθετηθούν άμεσα και κάποια άλλα σε επόμενη φάση, από τη μερική ή από την επόμενη κυβέρνηση. Και μην ξεχνάμε ότι αυτά τα μέτρα έρχονται να προστεθούν στα όσα έχουν θεσπιστεί από το 2010 που άρχισε η φάμπρικα των Μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων.

Και βέβαια, το χρέος παραμένει και θα εξακολουθήσει να παραμένει στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα και θα αποτελεί «στο διηνεκές» (για να θυμηθούμε τον Μπαρουφάκη) εργαλείο αποικισμού της χώρας και κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Θα κλείσουμε αυτό το σημείωμα με μια σύντομη αναφορά στην πολιτική των κυβερνήσεων έναντι του ΔΝΤ. Το Σεπτέμβρη του 2014, ο Σαμαράς διακήρυξε ότι το Μνημόνιο τελειώνει και ότι δε θα πάρει τις τελευταίες δόσεις από το ΔΝΤ. «Διώχνουμε το ΔΝΤ» κραύγαζε τότε η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Τη συνέχεια την ξέρουμε. Προσκύνησαν και τη Μέρκελ και το ΔΝΤ, άρχισαν διαπραγματεύσεις για «προληπτικές πιστωτικές γραμμές», δεν τόλμησαν να κλείσουν την τελευταία αξιολόγηση καθώς οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν τους έκαναν την παραμικρή αβάντα, έπесαν τελικά από την κυβέρνηση (καθώς δεν κατόρθωσαν να συγκεντρώσουν 180 βουλευτές για να εκλέξουν πρόεδρο της Δημοκρατίας).

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, μετά την «κρυάδα» του τρίτου Μνημονίου, στην αρχή έλεγαν

στον ελληνικό λαό ότι η παρουσία του ΔΝΤ είναι χρήσιμη, γιατί αυτό πιέζει τους ευρωπαίους δανειστές να ελαφρύνουν το χρέος. Προς τα τέλη του 2016, γύρισαν το δίσκο από την άλλη πλευρά και έπαιζαν το τραγούδι «δε χρειαζόμαστε το ΔΝΤ». Ναυάγησαν και οι δύο τακτικές τους. Ούτε καμιά αναδιάρθρωση του χρέους έγινε (γιατί οι Γερμανοί τη θεωρούν πρόωρη) ούτε το ΔΝΤ έφυγε. Τα ιμπεριαλιστικά κέντρα έκλεισαν μια ακόμα (άγνωστη ως προς το βάθος και την έκτασή της) συμφωνία και προχωρούν χέρι-χέρι. Μάλιστα, το ΔΝΤ δίνει τον τόνο στην απαίτηση των ιμπεριαλιστών για νέα εφιαλτικά μέτρα. Αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει και από την «καθαρά» πολιτική σκοπιά, ότι το χρέος ήταν, είναι και θα παραμείνει εργαλείο αποικισμού της χώρας και κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Πέτρος Γιώτης

Ο ΣΥΡΙΖΑ διατηρεί και εφαρμόζει το φασιστικό νόμο Δένδια Νέο εισαγγελικό βέτο στην άδεια του Δημήτρη Κουφοντίνα

Βέτο στη χορήγηση άδειας στον Δημήτρη Κουφοντίνα έθεσε στις 28 του Φλεβάρη η εισαγγελέα Μαριωμένη, ακολουθώντας τη ρότα της προκατόχου της εισαγγελέα Περιμένη. Έτσι, μολονότι τα άλλα δύο μέλη του αρμόδιου Συμβουλίου (διεύθυνση και κοινωνική υπηρεσία της φυλακής) αυτή τη φορά ψήφισαν να δοθεί στον Δ. Κουφοντίνα η άδεια που δικαιούται εδώ και περισσότερα από επτά χρόνια, η εισαγγελέας μειοψήφισε, έθεσε βέτο και το αίτημα του πολιτικού κρατούμενου θα κριθεί από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιά.

Δεν έχουμε δει ακόμα το σκεπτικό του εισαγγελικού βέτο (στον Δ. Κουφοντίνα ανακοινώθηκε ότι η απόφαση θα του δοθεί τη Δευτέρα), όμως από τις ερωτήσεις που η εισαγγελέας έθεσε στον πολιτικό κρατούμενο συμπεραίνουμε ότι δε θα είναι διαφορετικό από τα προηγούμενα σκεπτικά. Τον ρωτούσε αν έχει μεταμεληθεί και αν έχει αναγνωρίσει τα λάθη

του! Ο Δ. Κουφοντίνας της απάντησε όπως είχε απαντήσει και τις προηγούμενες φορές. Οτι δεν πρόκειται να συμπράξει σε μια επανάληψη της δίκης της 17N μπροστά σε ένα αναρμόδιο όργανο, όπως είναι το Συμβούλιο Φυλακής. Και κυρίως ότι **δεν πρόκειται να κάνει δήλωση μετάνοιας και δήλωση αποκρήρυξης των ιδεών του.**

Είναι φανερό ότι, από τη στιγμή που τους τέλειωσαν τα διάφορα νομικίστικα τρικ, με τα οποία προσπάθησαν να απορ-

ρίψουν προηγούμενα αιτήματα για χορήγηση άδειας του Δ. Κουφοντίνα, οχυρώνονται φανερά πίσω από το φασιστικό νόμο του Δένδια (ν. 3772/2009, άρθρο 20, παρ. 3), που δίνει στον εισαγγελέα δικαίωμα βέτο και μετατρέπει τη χορήγηση άδειας σε κρατούμενο σε υπόθεση αποκλειστικά του δικαστικού μηχανισμού. Ένα νόμο που ο ΣΥΡΙΖΑ κατακεραυνώνει όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση, όμως διατηρεί αλώβητο, για να κρύβεται πίσω από το δικαστικό μηχανισμό.

Οι Πόντιοι Πιλάτοι, όμως, ποτέ δε «φτούρησαν» στην Ιστορία. Όταν πλέον τα χέρια τους, το κάνουν σε ματωμένους νιπτήρες, όπως έγραφε ο Μπρεχτ στηλιτεύοντας την πολιτική της «ουδετερότητας» έναντι του φασισμού. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τη μη χορήγηση άδειας στον Δ. Κουφοντίνα και άλλους πολιτικούς κρατούμενους (Κώστας Γουρνάς, Γιώργος Καραγιαννίδης).

Απορρίφθηκε η αίτηση του ΙΜΕ για έκδοση προσωρινής διαταγής

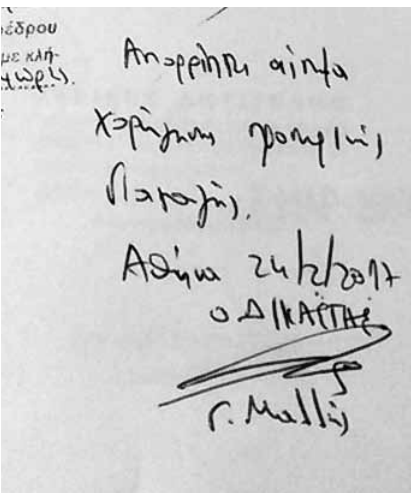
Επαναπρόσληψη ΤΩΡΑ των απολυμένων

«**Α**πορρίπτει αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής». Μ' αυτή τη λακωνική διατύπωση, ο πρόεδρος υπηρεσίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, Γαβριήλ Μαλλής, υπέγραψε μια ακόμα δικαστική ήττα (τη δεύτερη στη σειρά) του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού, που προσπαθεί να πετύχει την απόλυση των συνδικαλιστών Γιάννη Καραμήτρου και Νίκου Σταυρίδη, προέδρου και ταμία της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση σωματείου εργαζομένων στο «μαγαζί» της οικογένειας Εφραίμογλου. Η απόφαση εκδόθηκε την Παρασκευή 24 Φλεβάρη.

Ο Πρόεδρος Υπηρεσίας απέρριψε το ιταμό αίτημα να εκδοθεί προσωρινή διαταγή για τη μη αποζημίωση και τη μη επαναπρόσληψη των δυο εργαζομένων, μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση αναστολής που έχει υποβάλει το ΙΜΕ (η συζήτησή της έχει προσδιοριστεί για τις 9 Μάη).

Η ιταμότητα του σχετικού αιτήματος προκύπτει και από το αίτημα καθεαυτό και από την επιχειρηματολογία που επικαλούνται. «Θυμήθηκαν» να υποβάλουν αίτηση αναστολής ένα μήνα μετά την κοινοποίηση σ' αυτούς της δικαστικής απόφασης και ενώ είχαν ήδη υποβάλει έφεση. Γιατί δεν υπέβαλαν αίτηση αναστολής ταυτόχρονα με την υποβολή έφεσης; Προφανώς γιατί ήξεραν ότι ένα τέτοιο αίτημα είναι έωλο, αφού στην πραγματικότητα ζητούν από το δικαστήριο να μπει στην ουσία της υπόθεσης και να ακυρώσει ουσιώδεις πλευρές της πρωτόδικης απόφασης. Ζητούν, δηλαδή, να εκδικαστεί μια οιονεί έφεση, πριν εκδικαστεί η κανονική έφεση που έχουν υποβάλει.

«Θυμήθηκαν» να ζητήσουν αναστολή των θετικών για τους εργαζομένους αποφάσεων (άμεση επαναπρόσληψή τους και άμεση αποζημίωσή τους), μόνο όταν οργανώθηκε κινητοποίηση διαμαρτυρίας έξω από την αστραφτερή βιτρίνα του «μα-

γαζιού» τους και οι θεατές που προσέρχονταν για να δουν μια θεατρική παράσταση πληροφορούνταν ότι πίσω από τη σκηνή υπάρχει ένα εργασιακό Νταχάου, που αφήνει τους εργαζομένους απλήρωτους για μήνες και ενεργεί με αδιάστακτη τρομοκρατία όταν μαθαίνουν ότι γίνεται προσπάθεια να στηθεί σωματείο και να υπάρξει συλλογική απάντηση στις αυθαιρεσίες τους.

Και τι επικαλούνται; Πέρα από την αστειότητα περί... οικονομικών δυσκολιών (την ώρα που κάνουν πανάκριβες παραγωγές και καμαρώνουν ότι διαθέτουν τεράστια περιουσία), από τη μια προσβάλλουν τους εργαζομένους (άμα τους δώσουμε την αποζημίωση που αποφάσισε το δικαστήριο, θα τη «φάνε» και δε θα έχουν να την επιστρέψουν, αν χάσουν τη δίκη στο δεύτερο βαθμό!) και από την άλλη επιβεβαιώνουν ότι τους απέλυσαν για συνδικαλιστικούς λόγους, αφού ισχυρίζονται πως αν τους επαναπροσλάβουν, θα πέσει το κύρος της διοίκησης στους υπόλοιπους εργαζομένους του ΙΜΕ! Η επαναπρόσληψη δύο εργαζομένων, την οποία διατάζει δικαστική απόφαση, θεωρείται μείωση του κύρους της διοίκησης μιας καπιταλιστικής

επιχείρησης. Ε, αυτό είναι ο ορισμός της αντισυνδικαλιστικής δράσης!

Η ΠΟΘΑ και το Σωματείο Τεχνικών Αποσχολούμενων σε Ζωντανές Οπτικοακουστικές Εκδηλώσεις υπέβαλαν στο υπουργείο Εργασίας αίτημα για τριμερή. Το αίτημα έγινε δεκτό στις 28 Φλεβάρη και η τριμερής ορίστηκε για την ερχόμενη Τρίτη (7 Μάρτη), στις 11 το πρωί, στο γραφείο του γενικού γραμματέα του υπουργείου. Επ' αυτού πρέπει να κάνουμε μερικές επισημάνσεις.

◆ Η υπόθεση δεν αφορά κάποια εργατική διαφορά που θα την κρίνουν τα δικαστήρια. Τα δικαστήρια έχουν κρίνει και η υπόθεση αφορά την εφαρμογή της δικαστικής απόφασης. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας οφείλει να απαντήσει στο ερώτημα αν μια επιχείρηση δικαιούται να συμπεριφέρεται ως κράτος εν κράτει.

◆ Το δικαστήριο που εξέτασε στην ουσία την υπόθεση έκρινε ότι οι απολύσεις έγιναν για συνδικαλιστικούς λόγους και διέταξε την άμεση επαναπρόσληψη των εργαζομένων και την άμεση καταβολή σ' αυτούς τμήματος της αποζημίωσης που τους επιδίκασε. Το δικαστήριο από το οποίο το ΙΜΕ ζήτησε προσωρινή διαταγή μη εκτέλεσης της απόφασης, μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση αναστολής που υπέβαλε, απέρριψε το αίτημα. Εκρίνε, δηλαδή, ότι η απόφαση πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα και να μην ανασταλεί ούτε καν προσωρινά η εκτέλεσή της.

Ενόψει των παραπάνω, είναι φανερό ότι δε χωρούν «προσεγγίσεις» και «ερμηνείες». Η κυβέρνηση οφείλει να πάρει ανοιχτά θέση και όχι να παραστήσει τον Πόντιο Πιλάτο. Να τοποθετηθεί δημόσια η πολιτική ηγεσία του υπουργείου (όχι μόνο ο γενικός γραμματέας αλλά και η υπουργός) και να αναλάβουν οι αρμόδιες υπηρεσίες πρακτική δράση προκειμένου το ΙΜΕ να συμμορφωθεί με τη δικαστική απόφαση.

Χάινερ Μίλερ
Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΜΛΕΤ

περί της κοινωνικής χρησιμότητας
των διανοούμενων

KONTA

Εταιρεία παραγωγής και διανομής
Εκδόσεων Κόντρα, Κρήτης Κέντρο για τα δικαιώματα

ανοικείωση
www.anikeios.gr

Η Μηχανή Αμλετ επιστρέφει

Πέντε χρόνια μετά την πρεμιέρα της, η εμβληματική παραγωγή με την οποία η ανοικείωση συστήθηκε στο κοινό επανέρχεται για οχτώ μόνο παραστάσεις

τα Σαββατοκύριακα του Μάρτη
4-5 | 11-12 | 18-19 | 25-26

Η παράσταση έχει ξαναδουλευτεί σε αρκετούς τομείς έτσι που - χωρίς να παρεκκλίνει από την αρχική της σύλληψη ως προς το μύθο και ως προς το σχεδιασμό της δραματικής εξέλιξης - να αντανακλά τις κατακτήσεις της κολοκτίβας στον υποκριτικό και τον τεχνικό τομέα, αλλά και μια δεύτερη ανάγνωση του έργου.

Στο ανακαινισμένο νεοκλασικό της Κόντρας
Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών (τηλ. 210 8675243)

Εναρξη στις 8:30μμ
Είσοδος Ελεύθερη

(απαιτείται προκράτηση στο τηλ. 6975507005)

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση
για το έργο, το συγγραφέα, την παράσταση

Περισσότερα στο www.anikeios.gr

Με το καλό και στον «Αγνωστο Πόλεμο»

Ολόκληρη συνέντευξη Τύπου οργάνωσε ο Καμμένος για να ανακοινώσει ότι θα αρχίσει να ξαναμεταδίδεται από την ΕΡΤ η εκπομπή «Με αρετή και τόλμη», μια στρατοκρατική-εθνικιστική εκπομπή, χουντικής αισθητικής, που παραπέμπει στην «πολεμική αρετή των Ελλήνων» (όσοι έζησαν την περίοδο της χούντας τη θυμούνται σίγουρα).

Όπως είπε ο Καμμένος, «το πρώτο μέρος της θα παρουσιάζει τις δράσεις των τριών Επιτελείων και θα αναφέρεται σε μία έως δύο μονάδες των Ενόπλων μας Δυνάμεων», «στο δεύτερο μέρος θα παρουσιάζει τη ζωή ενός από το στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων», προκειμένου «να δείξουμε το ανθρώπινο πρόσωπο των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, των αξιωματικών, των υπαξιωματικών, των στρατεύσιμων και των εθνοφυλάκων», και «το τρίτο μέρος της εκπομπής θα αναφέρεται στη δράση του Υπουργείου Εθνικής Αμυνας». Το τερπνόν μετά του ωφελίμου, δηλαδή. Καλλιέργεια του εθνικομilitarισμού και προβολή ταυτόχρονα του Καμμένου στο ακροδεξιό εκλογικό ακροατήριο που αρέσκεται να παρακολουθεί τέτοιες εκπομπές. «Είμαστε ανοιχτοί σε προτάσεις, προκειμένου αυτή η εκπομπή, που ανήκει σε όλους μας - και κυρίως σε εσάς - να είναι μία εκπομπή που θα προκαλέσει το ενδιαφέρον του τηλεοπτικού κοινού και θα έχει στόχο την καλύτερη ενημέρωση του ελληνικού λαού» είπε ο Καμμένος στους στρατιωτικούς συντάκτες, κλείνοντάς τους με νόημα το μάτι.

Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, για το οποίο δεν μπορούν να επικαλεστούν μνημονιακές υποχρεώσεις, οι συριζαίοι ακολουθούν την πεπατημένη. Σάρκα από τη σάρκα του αστικού εθνικισμού.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στη διάσταση απόψεων μεταξύ του Ιβάν Σαββίδη και του Δημήτρη Μελισσανίδη, που είχε ως αποτέλεσμα να «τελειώσει» η κοινή τους πορεία για την εξυγίανση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Σχολιάζοντας την εξέλιξη αυτή, τονίσαμε ότι θα πρέπει να την ερμηνεύσουμε κυρίως με βάση τα επιχειρηματικά συμφέροντα των δυο καπιταλιστών και δευτερευόντως με τα δρώμενα στο χώρο του ποδοσφαίρου.

Υπό το πρίσμα της σύγκρουσης επιχειρηματικών συμφερόντων θα πρέπει να ερμηνεύσουμε και τα δημοσιεύματα που αναφέρονται σε καταγγελία που έγινε από την ΠΑΕ Ολυμπιακός στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ), σχετικά με το ασυμβίβαστο του Μελισσανίδη. Οι ερυθρόλευκοι καλούν την ΕΕΑ να ζητήσει την απομάκρυνση του Μελισσανίδη είτε από την ΟΠΑΠ ΑΕ είτε από την ΑΕΚ, τονίζοντας ότι δεν μπορεί να έχει ταυτόχρονα και τις δυο ιδιότητες.

Από τα οπαδικά site που πρόσκεινται στην ΑΕΚ έγινε μια προσπάθεια να συνδεθεί η συγκεκριμένη καταγγελία με τη νίκη των κιτρινόμαυρων στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό. Η ερυθρόλευκη καταγγελία παρουσιάζεται σαν καπρίτσιο του Μαρινάκη που «πόνεσε» από την ήττα και ως κίνηση αποπροσανατολισμού των ερυθρόλευκων φιλάθλων, οι οποίοι έχουν αρχίσει και μουρμουρίζουν για την αγωνιστική εικόνα της ομάδας τους και το πούλημα βασικών ποδοσφαιριστών.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε ότι υπάρχει και αυτή η διάσταση (ο Μαρινάκης στο παρελθόν έχει συμπεριφερθεί σαν χουλιγκάνος της Θύρας 7), μόνο τυχαίο δεν είναι, κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, το γεγονός ότι η κίνηση των ερυθρόλευκων έρχεται ως συνέχεια της απόφασης Σαββίδη να τα σπάσει με τον Μελισσανίδη. Δεν είναι η πρώτη φορά που στον Ολυμπιακό ασχολούνται με το «ασυμβίβαστο» Μελισσανίδη. Παρόμοια καταγγελία είχαν κάνει και το 2015, ζητώντας τότε να απαγορευτεί η συμμετοχή της ΑΕΚ στο ποδοσφαιρικό στοίχημα του ΟΠΑΠ, και τα είχαν καταφέρει, αφού η αρχική απόφαση της ΕΕΑ επικυρώθηκε και από το ΣτΕ στο οποίο είχαν προσφύγει η ΑΕΚ και ο Μελισσανίδης.

Την περίοδο εκείνη, ο Μελισσανίδης είχε ανοιχτούς διαύλους με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, σε αντίθεση με τον Μαρινάκη, για τον οποίο λεγόταν ότι είχε καλές σχέσεις με τους νεοναζί του Μιχαολιάκου. Ταυτόχρονα, το αίτημα για «κάθαρση» του ελληνικού ποδοσφαίρου ήταν σχεδόν παλαιό, αφού ήταν αποδεκτό και από μια σημαντική μερίδα οπαδών του Ολυμπιακού, ενώ η συμμαχία ΠΑΟΚ, ΑΕΚ και Παναθηναϊκού έδειχνε έτοιμη να αντικαταστήσει την ερυθρόλευκη κυριαρχία.

Με αυτά τα δεδομένα, μπορούμε να εξηγήσουμε γιατί ο Μαρινάκης δεν επεδίωξε να «τελειώσει» και επιχειρηματικά τον Μελισσανίδη αλλά αρκέστηκε στον αποκλεισμό της ΑΕΚ από το Στοίχημα, αναμένοντας μια καλύτερη συγκυρία. Όπως όλα δείχνουν, στο λιμάνι θεωρούν ότι η στιγμή είναι κατάλληλη και γι' αυτό προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κόντρα του Μελισσανίδη με τον Σαββίδη και να δημιουργήσουν προβλήματα στις μπιζνες τους.

Ξεκαθάρισμα...

Μηνυτήρια αναφορά κατά παντός υπευθύνου κατέθεσε η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή (ΠΔΕ) της ΕΠΟ ενώπιον του εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών για την υπόθεση «Travel Plan», με την οποία ζητείται η διερεύνηση πιθανής δι-άπραξης των αδικημάτων της κακουργηματικής υπεξαίρεσης και της κακουργηματικής απάτης για ζημία τουλάχιστον 3.373.481 ευρώ, την οποία υπέστη η ΕΠΟ από την εκτέλεση δυο συμβάσεων παροχής ταξιδιωτικών υπηρεσιών που είχε υπογράψει με την εταιρία Eurostar, ιδιοκτήτρια της Travel Plan. Σύμφωνα με το πόρισμα της εταιρίας Deloitte που είχε αναλάβει τη διερεύνηση της υπόθεσης, η διοίκηση της ΕΠΟ πλήρωνε την Travel Plan παρά το γεγονός ότι είχε επανειλημμένα ενημερωθεί και γραπτά για την εκχώρηση του συνόλου των απαιτήσεων της στην εταιρία Εθνική Factor.

Η συγκεκριμένη υπόθεση είδε το φως της δημοσιότητας λίγες μέρες μετά την απόφαση της ΦΙΦΑ να ορίσει ΠΔΕ στην ΕΠΟ, όταν η Εθνική Factor κατέσχεσε όλους τους τραπεζικούς λογαριασμούς της ΕΠΟ, διεκδικώντας τα φράγκα που προέβλεπαν οι συμβάσεις ανάμεσα στις δυο εταιρίες. Όπως όλα δείχνουν, η ΦΙΦΑ, έχοντας εξασφαλίσει ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα παραμείνει «ουδέτερη» και δε θα εμπλακεί στη διαδικασία επιλογής της νέας ηγετικής ομάδας της ΕΠΟ, αρκούμενη στα επικοινωνιακά οφέλη της διάλυσης της παράγκας»

στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, αποφάσισε να «ξεμπερδέψει» με το παλιό κατεστημένο της ΕΠΟ και να δρομολογήσει τις εξελίξεις με νέα πρόσωπα που θα είναι σε απόλυτη ταύτιση με τις κατευθύνσεις της. Και όπως συχνά συμβαίνει στις περιπτώσεις ξεκαθαρίσματος λογαριασμών, η παλιά φρουρά τίθεται υπό δικαστική «ομηρεία», ελαχιστοποιώντας με τον τρόπο αυτό την πιθανότητα αντίδρασης στις αλλαγές που έχουν δρομολογηθεί.

Όσον αφορά τους συσχετισμούς των δυνάμεων, η παράταξη Γραμμένου, που φιλοδοξεί να αναλάβει τα ηνία του ελληνικού ποδοσφαίρου και έχει τη στήριξη της κυβέρνησης και του Σαββίδη, δείχνει να ελέγχει 28-30 τοπικές ΕΠΣ, έναντι 20 ενώσεων που παρέμειναν πιστές στον Γκιρτζίκη και την παρέα του. Με μια πρώτη ματιά, θα μπορούσε κάποιος να υποστηρίξει ότι η ερυθρόλευκη κυριαρχία αμφισβητείται και ότι θα μπούμε στην εποχή που κουμάντο στο ελληνικό ποδόσφαιρο θα κάνει η τρόικα ΠΑΟΚ, ΑΕΚ και Παναθηναϊκού. Αν λάβουμε, όμως, υπόψη μας την πρόσφατη «ρήξη» του Σαββίδη με τον Μελισσανίδη και τη σοβαρή διάσταση απόψεων ανάμεσά τους για το ποια θα είναι η επόμενη μέρα του ποδοσφαιρικού οικοδομήματος, δεν πρέπει να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο εκπλήξε-ων.

Ηδη υπάρχον δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι ο Μαρινάκης δείχνει διατεθειμένος να συμβάλει ώστε η μετάβαση στη «νέα επο-

χή» να είναι ομαλή και η νέα διοίκηση να είναι κοινής αποδοχής, και αυτός είναι ένας από τους λόγους που ο Σαββίδης έχει ρίξει τους τόνους και παίρνει αποστάσεις από Μελισσανίδη και Αλαφούζο, που έχουν ρεβανσιστικές τάσεις. Ο ισχυρός άντρας του ΠΑΟΚ, γνωρίζοντας αφενός τις δι-ασυνδέσεις του Ολυμπιακού με τα κέντρα εξουσίας στην ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ και αφετέρου την πλήρη υποταγή της κυβέρνησης στις διεθνείς ομοσπονδίες (η γραμμή που χάραξε ο Κοντονής συνεχίζεται και από τον Βασιλειάδη που τον αντικατέστησε), μπορεί να καταλάβει ότι είναι πολύ δύσκολο να χάσει ο Μαρινάκης κατά κράτος και να μην έχει λόγο στις εξελίξεις για τη νέα ηγετική ομάδα στην ΕΠΟ. Όπως όλα δείχνουν, έχει σίγουρο ότι ο Γραμμένος θα είναι ο επόμενος πρόεδρος της ΕΠΟ και κά-ποιοι δικοί του άνθρωποι θα είναι στη διοίκηση της ομοσπονδίας, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο ότι ο ΠΑΟΚ δε θα έχει προβλήματα από τη δράση της νέας «παράγκας». Για το λόγο αυτό έχει αυτονομηθεί από τη λυκοσυμμαχία για την «εξυγίανση» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Σε αναβρασμό βρίσκονται οι πράκτορες, εξαιτίας της νέας αποικιοκρατικού τύπου σύμβασης που καλούνται να υπογράψουν με την ΟΠΑΠ ΑΕ. Στην έκτακτη ΓΣ που πραγματοποιήσαν καθαίρεσαν τη διοίκηση της ομοσπονδίας τους και την αντικατέστησαν με μια προσωρινή διοικούσα επιτροπή, γιατί δεν αντέδρασε δυναμικά στις επιδιώξεις του Οργανισμού. Εκτός από τον ΟΠΑΠ, οι πράκτορες έχουν να αντιμετωπίσουν και ένα σημαντικό αριθμό μεγαλοπρακτόρων που ευνοούνται από τη νέα σύμβαση (στον καπιταλισμό ισχύει πάντα η τάση για συγκέντρωση του κεφαλαίου) και αυτό είναι μια παράμετρος που θα δυσκολέψει σημαντικά την προσπάθεια αντιμετώπισης των αλλαγών που προσπαθεί να επιβάλει η διοίκηση του ΟΠΑΠ.

ΣΙΝΕΜΑ

EMIN AΛΠΕΡ

Υποψίες

Η δεύτερη ταινία του τούρκου σκηνοθέτη, μετά το «Πέρα Από Το Λόφο» (2012), βραβευμένη στο Φεστιβάλ Βενετίας με το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής, προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Η Κωνσταντινούπολη βρίσκεται στη δίνη της πολιτικής βίας. Ο Χαμζά, ένας υψηλόβαθμος αστυνομικός, προτείνει στον Καντίρ την αποφυλάκιση υπό έναν δεσμευτικό όρο: προκειμένου ν' αποφυλακιστεί, θα πρέπει να ενταχθεί σε μια μονάδα ρουφιάνων των μυστικών υπηρεσιών, της οποίας τα μέλη εργάζονται ως σκουπιδιάρες. Ο Καντίρ δέχεται και ξεκινά να μαζεύει σκουπίδια από τις φτωχογειτονίες, ελέγχοντας αν μέσα σ' αυτά βρίσκονται υλικά που σχετίζονται με την κατασκευή βομβών. Σε μία απ' αυτές τις γειτονίες, ο Καντίρ βρίσκει τον μικρό του αδελφό, Αχμέτ. Ο Αχμέτ δουλεύει στο δήμο, στην ομάδα που αναλαμβάνει την εξολόθρευση αδέσποτων σκύλων. Η απροθυμία του Αχμέτ να συνδεθεί αδελφικά με τον Καντίρ, παρά την επιμονή του τελευταίου, οδηγεί τον Καντίρ να πλάσει ιστορίες συνωμοσίας που εξηγούν την αποστασιοποίηση του αδελφού του.

Η μετάφραση του τουρκικού τίτλου της ταινίας είναι «Μπλόκα», ενώ στα αγγλικά η ταινία είχε τίτλο «Φρενίτιδα». Μαζί και με τον ελληνικό, όλοι οι τίτλοι περιγράφουν αυτό που ο σκηνοθέτης θίγει στην ταινία του: την παραγμένη πολιτική και κοινωνική κατάσταση στη χώρα του, υπό ένα τρομοκρατικό καθεστώς.

ΝΤΑΝΙ ΜΠΟΙΛ

T2 Trainspotting

Περίπου είκοσι χρόνια μετά την -αν μη τι άλλο- πολυσυζητημένη ταινία των 90s, συναντάμε ξανά τη γνωστή παρέα. Ο Μακ Ρέντον επιστρέφει στο μοναδικό μέρος που μπορεί να αποκαλεί σπίτι. Εκεί τον περιμένουν όλοι: ο Σπαντ, ο Σικ Μπόι και ο Μπέγκμπι. Αλλά όχι μόνον αυτοί. Τον υποδέχονται η λύπη, η απώλεια, η χαρά, η εκδίκηση, το μίσος, η φιλία, η αγάπη, η επιθυμία, ο φόβος, η μετάνοια, η ηρωίνη, η αυτοκαταστροφή, ο θάνατος κίνδυνος. Όλα έχουν παραταχθεί για να τον καλωσορίσουν.

Το σενάριο είναι του Τζον Χοτζ και βασίζεται στο μυθιστόρημα «Πορνό» του Ιρβιν Γουέλς, το οποίο αποτελεί συνέχεια του μυθιστορηματός του «Trainspotting», που απετέλεσε έμπνευση και για την πρώτη ταινία.

ΚΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΡΟΣΕΒΑ / ΠΕΤΑΡ ΒΑΛΚΑΝΟΦ

Glory

Το σκηνοθετικό-συγγραφικό δίδυμο από τη Βουλγαρία επιστρέφει, δυο χρόνια μετά το πολυβραβευμένο «Μάθημα».

Ο Τσάνκο Πέτροφ βρίσκει εκατομμύρια λέβα στις ράγες του σιδηρόδρομου, κατά τη καθημερινή του επιθεώρηση. Αποφασίζει να παραδώσει τα χρήματα στην αστυνομία και το κράτος τον τιμά με μια εκδήλωση προς τιμήν του. Η Τζούλια Στάνκοβα, επικεφαλής Δημοσίων Σχέσεων του υπουργείου Μεταφορών, παίρνει το παλιό του ρολόι, οικογενειακό κειμήλιο, για να μπορέσει να του απονεμηθεί ένα καινούριο ως δώρο για το ήθος του. Στην πορεία, το νέο ρολόι χαλάει και η Στάνκοβα έχει χάσει το παλιό.

«Τα στερνά τιμούν τα πρώτα» λέει η λαϊκή ρήση που βρίσκει την απόλυτη δικαίωσή της στην περίπτωση των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ. Στο τέλος της δεκαετίας του '80, το σύνθημα: «ο αγώνας ενάντια σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό είναι αγώνας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο», ήταν σήμα κατατεθέν της Original. Στις μέρες μας, έχει αντικατασταθεί με το «Εν τούτω νίκα» και τη σημαία της βυζαντινής αυτοκρατορίας και σηματοδοτεί την ταύτιση της Original με τα επιχειρηματικά συμφέροντα του Μελισσανίδη.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Κλέφτες φτωχοί και άρχοντες με άμαξες και άτια,
Κλέφτες χωρίς μια πήχυ γη και κλέφτες με παλάτια,
Ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί
Ο άλλος το έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή.
(Γ. Σουρής: «Ανθολογία της οικονομίας»)**

Πτωχότεροι όντες, εγερθώμεν!

Ορσε λοιπόν εις όλο το ντουνιά,

Τον άδικο, τον ψεύτη, τον φονιά.

Άλλος να τρώη κόταις και καπόνια,

Και νάχει κάθε λίγο και γαλόνια.

Και άλλος μες στη νύκτα να παγώνη,

Χωρίς να πιη κρασί μισό γαλόνη!

(Γ. Σουρής: «Παράπονα φαντάρου»)

► «... αλλά και όταν κάτι κερδίζουμε... όπως... τη σταδιακή εφαρμογή του χαρατσώματος στις ασφαλιστικές εισφορές...» Βαγγέλης Μπούτας (www.rizospastis.gr/story.do?id=9253779). Πάρ' τον και στο γάμο σου να σου πει και του χρόνου...

► Εννοείται πως στο φύλλο του Ριζοσπάστη της 1ης Μάρτη δεν υπάρχει ίχνος «κλιμάκωσης» των κινητοποιήσεων των αγροτών...

► Ελληνοτουρκικά: τα αδιέξοδα των δύο εθνικισμών.

► «Έχει και η ανοχή τα όριά της» - «Δεσμεύτηκαν για αγωνιστικές κινητοποιήσεις» - «Δημοκρατική απαίτηση ο αναπροσανατολισμός τους» - «Μεγάλη συγκέντρωση και μαχητική πορεία» - «Να αλλάξει ο προσανατολισμός» - «Πρώτιστο θέμα ο προσανατολισμός τους» - «Αναγκαίος ο προσανατολισμός τους». Τίτλοι και ρεπορτάζ του Ριζοσπάστη για τους «εργαζόμενους στα σώματα ασφαλείας» - με τη σειρά: 12/2/1998, 16/7/2003, 14/8/2001, 15/11/1997, 10/1/1998, 28/11/1998, 29/6/2000. Μιλάμε για έρωτα μεγάλο...

► Άλλαξε το όνομα των περιπατών του του ΠΑΜΕ: πλέον ονομάζεται «συγκέντρωση - απάντηση» (Αληθθεια, έσπασε άραγε, κανένα τζάμι στη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ - και αδελφών δυνάμεων - στο Χίλτον;).

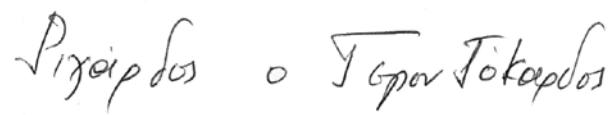
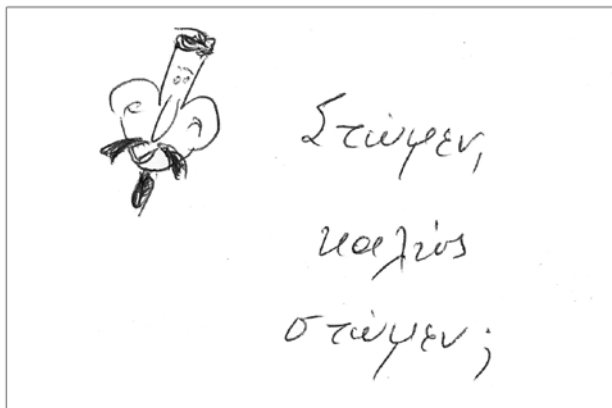
► Duvar: κατά Ντ. Τραμπ.

Εδώ ξεκινά η απεγνωσμένη μάχη του τίμιου εργάτη να επανακτήσει το οικογενειακό του κειμήλιο και τη χαμένη του αξιοπρέπεια.

Πρόκειται για μια ακόμη βαλκανική ταινία (ελληνική συμπαραγωγή) με έντονη διάθεση κοινωνικής κριτικής, στα γνώριμα πια μονοπάτια αυτής της κινηματογραφικής οικογένειας.

Ελένη Π.

μερίδα II Manifesto, www.avgi.gr/10842/7933746).

► Σεισμός βορειοδυτικά της Μυτιλήνης (νηνεμία στην κοινωνία).

► Για την «αναπτυξιακή τροχιά» προϋπόθεση είναι η αξιοίσιμη εφαρμογή του υφιστάμενου προγράμματος - Ετήσια έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για την ελληνική οικονομία.

► Hot stuff!

► Η εφημερίδα Financial Times υπολογίζει σε 60 εκατ. δολάρια τις απολαβές του ζεύγους Ομπάμα για τη συγγραφή δύο βιβλίων - απομνημονευμάτων τους. Not bad. Not bad at all.

► Λεφτά υπάρχουν.

► Όταν πρόκειται για τα «μεγάλα κεφάλια».

► Αλλιώς, τον πούλο.

► Bridge over Troubled Water.

► «Συναδέλφωση» του ελληνικού και του τουρκικού εθνικισμού ζητάει το «Κύριο άρθρο» της Καθημερινής: www.kathimerini.gr/898021/opinion/epikairothta/politikh/empraktes-apodeizeis.

► «Η επτάχρονη ιστορία των μνημονίων έδειξε ότι οι καθυστερήσεις ήταν πάντα επιβλαβείς για τη χώρα». Φύλακες, γρηγορείτε! Από τον Πάσχο (ντα) Μανδραβέλη - www.kathimerini.gr/898010/opinion/epikairothta/politikh/epivlaveis-kai-moiraies-ka8ysterhseis.

► Οι «τρεις» (Φω - Ρα - Δια) δυσκολεύονται να γίνουν τέσσερις (avec Potami).

► Φοβάμαι τους ανθρώπους Που άλλαζαν πεζοδρόμιο όταν σε συναντούσαν Και τώρα σε λιοδορούν Γιατί, λέει, δεν βαδίζεις στον ίδιο δρόμο. (Μαν. Αναγνωστάκης, «Φοβάμαι»)

► Ερευνα χρονοβόρα για το «ατύχημα» με την Πόρσε (ουδείς υπεύθυνος;).

► «Χωρίς μετρό, ηλεκτρικό και τραμ η Αθήνα» - έτσι, ψυχρά, χωρίς πολλά για την ενημέρωση των αναγνωστών της, η ΕφΣυν.

Και βέβαια «κυκλοφοριακή ασφυξία»...

► «Αλλάζει ρόλο το ΔΝΤ μετά 70 χρόνια ζωής;» αναρωτιέται η ημιεπίσημη του ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, γιατί αφού «αλλάζει» θα υπάρξουν και... φίλοι... (www.efsyn.gr/arthro/allazei-rollo-dnt-meta-aro-70-hronia-2017). 70 χρόνια ζωής του ΔΝΤ, σε πόσους εργαζόμενους και άνεργους κόστισαν -και- τη ζωή τους;

► Ζωή με κουπόνια.

► Όταν λέει ο Τσακαλώτος ότι «δεν ξέρει» εννοεί το αντίθετο. Όταν λέει «κερδίσαμε» εννοεί το αντίθετο. Πληθώρα αντιθέσεων. Τ' ακούς, ο! ροπολο;

► Και ΤΑ ΝΕΑ συμφωνούν και επαυξάνουν σχετικά με την απεργία στο μετρό, ηλεκτρικό και τραμ: «Κυκλοφοριακό χάος στους δρόμους». Όταν πρόκειται για απεργία τα βρίσκουν...

► «Τρ... ομοκρατική επίθεση» στο Βερολίνο: πως λέμε τρ... οχαίο.

► Κι έχεις και τον τύπο να σου τραγουδάει «It's a beautiful, beautiful life».

► Δε μας ζεισχές, ρε Λάραντα!

► «Χαρακτηριστικό της σημερινής κυβέρνησης είναι η κοροϊδία» - δηλώνει η πλευσσελεύθερη Ζωή - τσα! Η σημερινή... Χμ! Όταν η ίδια στήριζε τη «δημιουργική ασάφεια» ήταν αλλιώς...

► Επί του καναπέως η σύμβουλος του Τραμπ.

► Αλλοίμονο! Μόνο οι συκοφάντες θα το ισχυρίζονταν. Πούτιν: «Ποτέ δεν υπήρξε πρόγραμμα ντόπινγκ με κρατική χορηγία». Εξάλλου υπάρχει και η ρωσική «ιδιωτική πρωτοβουλία», για να μην ξεχνιόμαστε...

► Το ΔΝΤ που «αλλάζει» ζητάει περικοπές στις συντάξεις από το 2018.

► Χειμερινές εκπτώσεις: 20% κάτω ο τζίρος. Ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος.

► Η Πόρσε του Υπατου ήταν μία από τις δύο που κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Από τον τίτλο ακόμα, το άτυπο όργανο της φράξιας των 53+ (στην οποία σημαντικό ρόλο παίζει ο Τσακαλώτος) φροντίζει να διαχωριστεί από την προπαγάνδα του Μαξίμου, ζητώντας χαμηλούς τόνους και όχι τις «καγκουριές» στις οποίες επιδόθηκε σειρά υπουργών και στελεχών, πλην των Τσακαλώτου-Χουλιάρη. Διαβάζοντας το σχόλιο κάτω από τον κεντρικό τίτλο, διαπιστώνουμε ότι η «αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ» τάσσεται υπέρ της υπογραφής συμφωνίας, εν γνώσει του ότι αυτή θα σφραγιστεί από τον «ανισόρροπο συσχετισμό δύναμης». Ακόμα και για το χρέος οι προσδοκίες που καλλιεργούσε μέχρι πρόσφατα η συριζοπροπαγάνδα προσγειώνονται ανώμαλα: «η ελληνική κυβέρνηση επιδιώκει να αποκομίσει **μια όσο γίνεται πιο συγκεκριμένη αναφορά στα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος**». Πάνε εκείνα τα... ηρωικά περί συμφωνίας-πακέτο που θα τα περιλαμβάνει όλα. Πλέον δε ζητούν τα μεσοπρόθεσμα μέτρα, αλλά μια αναφορά σ' αυτά, κάπως πιο συγκεκριμένη σε σχέση με τις αποφάσεις του Eurogroup στις 24 Μάη και τις 5 Δεκέμβριου του 2016. Η «Εποχή» δεν μιλάει για «αντισταθμιστικά μέτρα», «μηδενικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα» και τα παρόμοια. Ως διαπραγματευτικό στόχο της κυβέρνησης θέτει «τη μεγαλύτερη δυνατή **ευχέρεια κινήσεων στα δεδομένα δημοσιονομικά πλαίσια**, σαν αντιστάθμισμα στις υποχρεώσεις που την πιέζουν να αναλάβει μετά το τέλος του προγράμματος, προκειμένου να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση». Βλέπετε εσείς το «ένα θα δίνουμε - ένα θα παίρνουμε», που προπαγανδίζουν οι Τσιπραίτοι; Το καρφί στους Τσιπραίτους έρχεται στο τέλος. Η κυβέρνηση, καταλήγει, το πρωτοσέλιδο σχόλιο, «επιδίδεται σε μια **προσπάθεια μεγιστοποίησης του προσδοκώμενου οφέλους**, για το μέγεθος του οποίου, όμως, **καλό θα ήταν να μην τρέφει υπερβολικές προσδοκίες**! Αν πρέπει να σχολιάσουμε κάτι είναι πως η φράξια των 53+ δεν έχει πρόβλημα με την υπογραφή της επέκτασης του Μνημόνιου και την προ-νομοθέτηση σκληρών αντιλαϊκών μέτρων, αλλά με τα προπαγανδιστικά καραγκοζιλίκια των Τσιπραίων.

◆ Η εικόνα είναι από τους πανηγυρισμούς στη Νέα Σμύρνη για τη νίκη του Πανιώνιου επί του Ολυμπιακού. Το κασκόλ-πανό με το σύνθημα «SOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ» το κρατάει ο τερματοφύλακας του Πανιώνιου Γιώργος Μπαντής. Οι συμπαίκτες του δεν είχαν κανένα πρόβλημα. Φωτογραφίστηκαν και στα αποδυτήρια πίσω από το πανό του Μπαντή. Που δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει. Το είχε κάνει και με την προηγούμενη ομάδα του, τον Αστέρα Τρίπολης, βγάζοντας τη σχετική φωτογραφία με τους λατινοαμερικάνους παίκτες της ομάδας του, πριν από έναν τελικό Κυπέλλου, πάλι με τον Ολυμπιακό. Πρόκειται ασφαλώς για σύμπτωση ότι και τις δύο φορές ο ιερισσιώτης ποδοσφαιριστής διαδήλωσε μια πολιτική άποψη πριν ή μετά από αγώνα με την ομάδα που έχει ως μότο της το «No Politica». Ο ίδιος υπήρξε σαφής σε παλαιότερη συνέντευξή του: «Επειδή οι ποδοσφαιριστές όλα αυτά τα χρόνια είναι προνομιούχοι, δε σημαίνει ότι είναι και αμέτοχοι σε ό,τι γίνεται γύρω τους. Θέλω να πιστεύω ότι τουλάχιστον δεν είναι έτσι όλοι. Και αυτοί σκέφτονται, έχουν προβλήματα και δε χρειάζεται να τους χτυπήσει το πρόβλημα την πόρτα για να το καταλάβουν. Το ποδόσφαιρο σου δίνει το βήμα για να μπορέσεις να μιλήσεις».

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Πριν από δυο εβδομάδες, στις Βρυξέλλες διέρρευσε η πληροφορία ότι ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, ο πρώτος στην Ιστορία εκλεγμένος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκοπεύει να παραιτηθεί, γιατί το Βερολίνο δεν του επιτρέπει να παρουσιάσει τη «Λευκή Βίβλο», που θα είναι η συμβολή της Κομισιόν στην πανηγυρική σύνοδο της Ρώμης για τα 60 χρόνια από τότε που τέθηκε ο θεμέλιος λίθος του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Σύμφωνα με τη διαρροή, ο Γιούνκερ αισθανόταν

«Απογοήτευσε» η «Λευκή Βίβλος» του Γιούνκερ

Η πορεία των διμπεριαλιστικών ανταγωνισμών μοναδικός κριτής

βαθύτατα απογοητευμένος, γιατί με τη «Λευκή Βίβλο» που θα παρουσίαζε θα έμενε στην Ιστορία ως άλλος Ρομπέρ Σουμάν, παρουσιάζοντας ένα απολύτως πραγματοποιήσιμο σχέδιο για την πρόοδο της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Ο Γιούνκερ διέψευσε τη σχετική διαρροή και πήρε ως αντάλλαγμα μια πρόσκληση για δείπνο στην καγκελαρία. Εκεί «τα μιλήσανε, τα συμφωνήσανε» με την Άνγκελα Μέρκελ και την περασμένη Τετάρτη ο πρόεδρος της Κομισιόν στήθηκε μπροστά στους ευρωβουλευτές για να παρουσιάσει τη «Λευκή Βίβλο», πετυχαίνοντας να σκορπίσει απογοήτευση και στους πιο φανατικούς φίλους του. Γιατί αυτό που παρουσίασε δεν ήταν «όραμα για το μέλλον της ενωμένης Ευρώπης», αλλά χρησμός της Πυθίας.

«Λευκή Βίβλος για το μέλλον της Ευρώπης: Δρόμοι ενότητας για την ΕΕ των 27» ήταν ο τίτλος του δελτίου Τύπου που απέστειλε η Κομισιόν μετά την παρουσίαση που έκανε ο Γιούνκερ στο Ευρωκοινοβούλιο. Αυτό που παρουσίασε ο Γιούνκερ, όμως, δεν έμοιαζε σε τίποτα με ένα

οραματικό σχέδιο, όπως το διαφήμιζε μέχρι πρότινος, αλλά με δημοσιογραφική ανάλυση ενός ουδέτερου παρατηρητή, που μάζεψε όλα τα πιθανά σενάρια και τα παρουσίασε συνοπτικά. Αυτή ήταν η συμφωνία με την Μέρκελ: σου επιτρέπουμε να παρουσιάσεις τη «Λευκή Βίβλο», αλλά αυτή δε θα περιέχει κάποιο σχέδιο που θα πρέπει να το συζητήσουμε στη σύνοδο της Ρώμης. Γράψε ένα ουδέτερο παπαρολογικό κείμενο, κάνε το κομμάτι σου, αλλά ως εκεί. Η γερμανική κυβέρνηση δεν πρόκειται να συζητήσει τίποτα μέχρι τις γερμανικές εκλογές.

Ετσι, ο Γιούνκερ, αντί για ένα σχέδιο, παρουσίασε «πέντε σενάρια για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να εξελιχθεί η Ενωση μέχρι το 2025, ανάλογα με το πώς θα επιλέξει να ανταποκριθεί!» Όπως γράφει η ανακοίνωση της Κομισιόν, «τα σενάρια καλύπτουν ένα φάσμα πιθανοτήτων και είναι ενδεικτικού χαρακτήρα. Ούτε αλληλογροκλείονται ούτε είναι τα μόνα που μπορεί να υπάρξουν!» Πώς το λέει ο ρομαντικός ποιητής; «Αν είναι να 'ρθει, θε να 'ρθεί, αλλιώς θα προσπεράσει».

Δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη ση-

μασία τα «πιθανά σενάρια» του Γιούνκερ, τα παραθέτουμε όμως για να φανεί καθαρά η παπαρολογία και η απόλυτη αμηχανία.

1. Συνεχίζουμε κανονικά — Η ΕΕ των 27 επικεντρώνει την προσοχή της στην επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος θετικών μεταρρυθμίσεων στο πνεύμα των κατευθύνσεων της Επιτροπής του 2014 για ένα Νέο ξεκίνημα για την Ευρώπη και της Δήλωσης της Μπρατισλάβας, την οποία προσυπέγραψαν και τα 27 κράτη μέλη το 2016.

2. Τίποτε περισσότερο από την ενιαία αγορά — Η ΕΕ των 27 επικεντρώνεται σταδιακά εκ νέου στην ενιαία αγορά, καθώς τα 27 κράτη μέλη δεν κατορθώνουν να βρουν κοινό έδαφος σε όλο και περισσότερους τομείς πολιτικής.

3. Όσοι θέλουν περισσότερα κάνουν περισσότερα — Η ΕΕ των 27 προχωρά όπως σήμερα, αλλά επιτρέπει στα κράτη μέλη που το επιθυμούν να αναπτύξουν μεγαλύτερη δράση σε συγκεκριμένους τομείς, όπως η άμυνα, η εσωτερική ασφάλεια ή τα κοινωνικά θέματα.

4. Κάνουμε λιγότερα με πιο αποδοτικό τρόπο — Η Ευρωπαϊκή Ενωση εστιάζει στην

επίτευξη καλύτερων και ταχύτερων αποτελεσμάτων σε επιλεγμένους τομείς πολιτικής, κάνοντας λιγότερα σε τομείς όπου θεωρείται ότι δεν υπάρχει προστιθέμενη αξία. Το ενδιαφέρον και οι περιορισμένοι πόροι εστιάζονται σε επιλεγμένους τομείς πολιτικής.

5. Κάνουμε μαζί πολύ περισσότερα — Τα κράτη μέλη αποφασίζουν να μοιραστούν περισσότερες αρμοδιότητες, πόρους και διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε όλους τους το-

μείς. Οι αποφάσεις εγκρίνονται ταχύτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και εφαρμόζονται επίσης ταχύτερα.

Τι πρόκειται να γίνει; Αυτό θα το καθορίσει η πορεία των διμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, όχι μόνο σε διεθνές επίπεδο αλλά και εντός της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Με το Brexit ακόμα ανοιχτό και με εκλογικές διαδικασίες στις δυο ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (Γερμανία-Γαλλία), ενδεχομένως και στην τρίτη (Ιταλία), τίποτα δεν μπορεί ν' αποφασιστεί τώρα. Γι' αυτό και η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι «ο πρόεδρος κ. Γιούνκερ, θα προωθήσει αυτές τις ιδέες στην ομιλία του για την κατάσταση της Ενωσης τον Σεπτέμβριο του 2017, προτού καταστεί δυνατό να συναχθούν τα πρώτα συμπεράσματα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου του 2017. Ετσι, θα διευκολυνθεί η λήψη αποφάσεων σχετικά με ένα πλαίσιο δράσης που θα παρουσιαστεί εγκαίρως ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών οι οποίες θα διεξαχθούν τον Ιούνιο του 2019». Η μπάλα στην κερκίδα, μέχρι οι «μεγάλοι» να βρουν νέες ισορροπίες (αν βρουν)...

βαθύ κόκκινο

Παγίδευση

Το ακούσαμε να το λέει η παμπόνηρη Μπακογιάννη στον Τσακαλώτο (στην ενημέρωση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, που έκανε παρέα με τον Χουλιαράκη, την περασμένη Τετάρτη), το διαβάσαμε και από αρθρογράφους του αστικού Τύπου (πασοκικής και νεοδημοκρατικής κατεύθυνσης). Σύμφωνα με αυτό το επιχείρημα, η κυβέρνηση έκανε στρατηγικό λάθος. Διάβασε λάθος τους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς σε σχέση με το ΔΝΤ, ποντάρισε σε απαλλαγή από το ΔΝΤ και τώρα, με το ΔΝΤ κυρίαρχο, βρέθηκε με την πλάτη στον τοίχο και πληρώνει τις συνέπειες της λαθμενής στρατηγικής της, καθώς το ΔΝΤ εμφανίζεται άκαμπτο και ανελέητο.

Η Μπακογιάννη δε δίστασε να πετάξει και το καρφί της στον Σαμαρά («επαναλάβατε ένα λάθος, το οποίο είχε γίνει και στο παρελθόν»), αναφερόμενη στα όσα έλεγε ο Σαμαράς από το βήμα της ΔΕΘ, το Σεπτέμβριο του 2014 (θα διώξουμε το ΔΝΤ, δε χρειαζόμαστε τις επόμενες δόσεις του κτλ.).

Άλλοι αρθρογράφοι προσθέτουν και την κλασική δωσιλογική επιχειρηματολογία: δε θα είχατε από τους δανειστές απαίτηση για προ-νομοθέτηση μέτρων, αν δείχνατε συνέπεια στην εφαρμογή των μνημονιακών υποχρεώσεων, αν δεν κάνατε σκόπιμη καθυστέρηση, αν δε χρησιμοποιούσατε διπλή γλώσσα, αν δεν κάνατε «μαγκιές» όπως το εφάπαξ επίδομα στους χαμηλοσυνταξιούχους που το παρουσιάσατε σαν «13η σύνταξη».

Βλέποντας τα πράγματα με μια πρώτη, επιφανειακή ανάγνωση, μπορεί κανείς να πει ότι μετά τη συνάντηση Μέρκελ-Λαγκάρντ το ΔΝΤ επέστρεψε στο ελληνικό «πρόγραμμα» ως κυρίαρχος του παιχνιδιού, αφού μπορεί να σπρώχνει τα πράγματα προς τις πιο ακραίες αντιλαϊκές λύσεις. Πηγαίνοντας σε βάθος, όμως, μπορούμε να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι το ΔΝΤ ποτέ δεν έφυγε (άρα δεν επέστρεψε) και ότι πάντοτε έπαιζε το ρόλο του μαντρόσκυλου, που τραβάει και τα άλλα σκυλιά στην επίθεση.

Αυτό που παθαίνουν οι Τσιπραιίοι τώρα το έπαθαν και όλες οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Προσπάθησαν (για λόγους πολιτικής τους επιβίωσης) να καθυστερήσουν κάποια μέτρα, όμως προσέκρουσαν σε τοίχο και στο τέλος υποτάχτηκαν πλήρως στο σχέδιο της τρόικας. Κι όταν πήγαν να το «τραβήξουν» κάπως περισσότερο (όπως οι Σαμαροβενιζέλοι το φθινόπωρο του 2014), είχαν την τύχη που έχουν τα βατράχια σ' ένα βάλτο όπου μαλώνουν βουβάλια.

Ολη αυτή η ιστορία των διαπραγματεύσεων με την τρόικα έχει αρκετά στοιχεία θεάτρου. Οι τεχνοκράτες αδιαφορούν γι' αυτό που οι πολιτικοί υπολογίζουν ως πολιτικό κόστος, παρεμβαίνουν οι προϊστάμενοι των τεχνοκρατών, στο τέλος βρίσκεται ένα σημείο ισορροπίας, που βαθαίνει τον αποικισμό της χώρας και την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού. Αυτό το σημείο ισορροπίας, οι μνημονιακές κυβερνήσεις το παρουσιάζουν ως επιτυχία της διαπραγματευτικής τους τακτικής, ενώ οι μνημονιακές αντιπολιτεύσεις το παρουσιάζουν σαν αποτυχία, διακηρύσσοντας ότι αυτές θα τα κατάφερναν καλύτερα. Και η ζωή συνεχίζεται, με την αντιλαϊκή πολιτική να βαθαίνει ολοένα και περισσότερο.

Ολ' αυτά δημιουργούν μια συνθήκη παγίδευσης του ελληνικού λαού στη λογική της «καλύτερης διαπραγμάτευσης». Γίνεται, δηλαδή, αποδεκτή η ιμπεριαλιστική εξάρτηση και η κυριαρχία του κεφαλαίου, που απαιτεί βάθεμα της κινεζοποίησης (στόχος που έχει διακηρυχτεί ήδη από το πρώτο Μνημόνιο), και αναζητούνται «καλοί διαπραγματευτές». Μέχρι στιγμής, όμως, έχουν δοκιμαστεί όλες οι αστικές πολιτικές δυνάμεις εξουσίας, σε διάφορους κυβερνητικούς συνδυασμούς, χωρίς η φορά των πραγμάτων ν' αλλάξει έστω και στο ελάχιστο.

Η παγίδευση εξακολουθεί σε κάποιο βαθμό να λειτουργεί, τροφοδοτούμενη κυρίως από την κοινωνική άπνοια. Γιατί αν ο κόσμος δεν ήταν απογοητευμένος, αλλά είχε ακόμα διάθεση γι' αγώνα, δε θ' αναζητούσε «καλούς διαπραγματευτές».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση